

Rotary

GOOD NEWS

5/2007
ročník IX

100 let
světového skautinku

ŠkoFIN

s plným
servisem
2,67
Kč/km

... ušetříte a zároveň
pomůžete zdravotně
handicapovaným
spoluobčanům

Mimořádně efektivní pronájem **NOVÝCH** vozů
Škoda Fabia Combi firmám a institucím.

Doba pronájmu 1 rok, volný limit 20 000 najetých kilometrů,
full service v ceně. Při uplatnění 50% ceny pronájmu jako
náhradní plnění budou Vaše náklady na 1 km pouze 2,67 Kč.

Bližší informace o nabízených vozech
a cenách pronájmů Vám poskytne
CAR CLUB s.r.o.

Lánovská 633, 543 01 Vrchlabí

GSM: +420 736 490 250

e-mail: info@carclub.cz, www.carclub.cz

Foto: Ladislav Šeiner

Vážené a milé čtenářky, vážení a milí čtenáři,

odeznělo léto, a to i to „babí“, a my jsme vpadli rovnýma nohama do víru rotariánského života. Jak je pestrý a mnohotvárný, se přesvědčíte na dalších stránkách našeho časopisu. Bohužel provoz v naší redakci je tak bouřlivý, že řada zajímavých materiálů, které si zaslouží zevrubnější, třeba i několikastránkové zpracování, k vám zatím nedorazila. Chtěli bychom se podívat s našimi rotariány do Paraguaye, kde pomáhají indiánům s českou krví, chtěli bychom navštívit unikátní sbírku cifer v Ostravě, chtěli bychom představit proslulého houslového virtuóza, rotariána, Alexandra Šonerta, chtěli bychom se podívat i mezi rotariány do Bulharska, kde byl letos založen nový Rotary distrikt. Pozoruhodných témat je v našem rotariánském společenství spousta, jen je objevit - a hlavně mít trpělivost na jejich profesionální zpracování, které si zaslouží. Snad se to brzy podaří.

Jak jste si povšimli, rozsah časopisu opět začíná nabývat na objemu. tentokrát jsme museli přidat čtyři stránky a přesto ještě některé časově neomezené materiály zbyly pro příští číslo. Dělá nám to radost, ale i starost – jak se finančně vypořádat s větším rozsahem i nákladem časopisu. V současné situaci jsme, jak se říká, „na doraz“. Jak vy, čtenáři a čtenářky, tak my v redakci máme společný zájem. Chceme, aby časopis měl rozsah odpovídající rozsahu a významu našich aktivit, aby měl náklad určený nejen pro členy klubů a vnitřní potřebu Rotary, ale aby se v dostatečném počtu výtisků mohl dostat mezi co nejširší veřejnost. To jsou také otázky, které nás často zaměstnávají. Možná se mezi vámi najde někdo, kdo nám pomůže s jejich řešením.

Šeiner

Svatopluk K. Jedlička
šéfredaktor ROTARY GOOD NEWS

dobré zprávy dobrým lidem

ROTARY INTERNATIONAL (vznik 1905 v USA) je společenství s celosvětovou působností, které sdružuje na základě předem daných zásad erudované odborníky a odbornice nejrozmanitějších profesí. Rotariánské společenství je nepolitické, národnostně a nábožensky tolerantní, podporuje rozvoj zemí (států), v němž působí. Svým členům a členkám nabízí kultivovaný životní styl podle jejich osobních zájmů, otevřené přátelské vztahy a další rozvoj jejich osobnosti. ROTARY pozitivně ovlivňuje své okolí nezištným poskytováním tzv. „služeb“ (programy určené mládeži, stipendia, pracovní stáže, pomoc handicapovaným, humanitární projekty apod.).
O uspořádání ROTARY v ČR a SR více na str. 42.

OBSAH

Guvernérův glosář	4
<i>zamýšlení guvernera distriktu Petra J. Pajase nad rotariánskými aktivitami</i>	
80. výročí tří významných událostí	5
<i>založení RC Bratislava – příchod Rotary na Slovensko – vznik čls. distriktu</i>	
Poselství prezidenta ROTARY INTERNATIONAL Wilfrieda J. Willkinsona	8
Pozvánka do Los Angeles na Světový kongres RI 2008	9
100. výročí světového skautingu a skautující rotariáni	11
MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE – ZÁKLADNÍ RYS AKTIVIT ROTARY	14
<i>Setkání zástupců tří výborů pro mezinárodní spolupráci v Českém Krumlově</i>	
PRO CIZINCE – výběr informací v anglickém jazyce FOR FOREIGNERS – selected information in English	21
K principům Nadace Rotary	25
Jen krůček k cíli	26
<i>Rozhovor s Robertem S. Scottem, předsedou mezinárodního komitétu RI pro PolioPlus</i>	
Jašidielňa 2007 – Žilina patřila mladým lidem	28
Služba obci – představení klubových projektů	30
Cesty za poznáním	32
<i>zážitky středoškoláků z výměnných pobytů v zahraničí</i>	
Události v klubech	37
Naše tipy – avíza akcí, co nás zaujalo, rotariánské kalendárium	40
In memoriam – vzpomínka na ty, kteří nás nečekaně opustili	41
Fakta o distriktu	42

Skauti, a spolu s nimi celý svět, oslavili letos 1. srpna 100. výročí vzniku skautingu. Stalo se tak v Anglii nedaleko Londýna, v Hylands Parku u Chelmsfordu. Byli u toho také skautující rotariáni, členové International Fellowship Scouting Rotarians (IFSR). Na snímku z titulní strany Zdeněk Michálek (vlevo), představitel skautujících rotariánů našeho distriktu, a Brian Thiessen z USA, president-elect a v současnosti hlavní sekretář IFSR. O historii skautingu, účasti skautujících rotariánů na letošním jamboree i o spolupráci našich Rotary klubů se skautskými oddíly se dočtete více na str. 11 až 13 v českém jazyce a na str. 21 v kratší anglické verzi.

Společně dokážeme více

Petr Jan Pajas, PHF

guvernér distriktu 2240 pro období 2007/2008

člen RC Praha City

Měsíc září je měsícem, kdy se posílí odpočinkem na dovolené a bohatší o nové dojmy vracíme ke každodenním starostem ve svých profesích i rodinách. Je to třetí měsíc rotariánského roku, měsíc zasvěcený péči o mladší generace.

Toto určení měsíce září podle tradice, která se ustálila v Rotary International, je možné interpretovat též jako výzvu k tomu, abychom se pokusili podívat se na naši vlastní činnost očima našich dětí a vnoučat, očima absolventů programů výměny studentů středních škol a táborů, očima těch nejmladších v našich klubech. Nezapomeňte proto, přátelé, že byste na své schůzky měli zvát ty z vašeho okolí, koho jste vyslali na roční nebo kratší zkušenou do zahraničí, i ty ze zahraničních studentů, kteří se odhodlali k pobytu na Slovensku, na Moravě nebo v Čechách, aniž možná předtím mnoho o našich zemích, ba i o životě v jim mnohdy vzdálené Evropě věděli.

Jednou z dalších cest k upevňování služby obci a naplňování našeho společného cíle – hledání cest k porozumění, k míru a k upevňování naší mezinárodní rodiny Rotary – je využívání poznatků a zanícení těch, kdo by měli tvořit náš ROTEX. Tito mladí se vrátili z ciziny obohaceni o poznání skutečné síly Rotary, toho, co rotariáni dokázali. Bojím se, že ne ve všech klubech je tento potenciál využíván, že ne všichni studenti od nás vyslaní do

zahraničí znají život klubu, který je doporučil. A přitom by mohli a měli být našimi rádci při výběru programů pro přijíždějící studenty, našimi pomocníky při zajištění studentských výměn.

Nedávno jsem se potkal se dvěma desítkami těch studentů, kteří k nám právě přicestovali z USA, Kanady, Mexika, Austrálie a dalších zemí. V romantickém prostředí Jindřichova Hradce, pod tavným krásným zámekem se budou učit základy češtiny. Někteří z nich byli ještě unavení z dlouhé cesty - až 28 hodin letu z Austrálie! Jiní už pronesli i pár českých slov. A všichni přijeli s důvěrou, že jim rotariáni nabídnou to nejlepší, co mohou a že zde, v zemi s jiným jazykem, s jinou kulturou objeví jiný způsob života, než na jaký jsou zvyklí z domova, najdou si nové přátele. Děkuji všem, kdo se o studenty, kteří k nám přijíždějí, za to, co pro ně a tím i pro nás všechny, pro svoji obec a pro celé mezinárodní společenství dělají.

V posledních dnech měsíce srpna jsem se zúčastnil konference na téma Mír na Balkáně a role Rotary, kterou do bulharské Sofie svolal náš mezinárodní prezident Wilfrid J. Wilkinson. Společně s ním se konference přihlásila k myšlenkám vyjádřeným jeho slovy „Peace is possible - Mír je možný“! Budu velmi rád, když se i my, slovenští a čeští rotariáni znovu vrátíme k užší spolupráci s našimi přáteli v Bulharsku, Srbsku, Albánii,

Řecku, Makedonii, Černé Hoře, Chorvatsku, Turecku i Slovinsku. Jeden z bulharských přátel mi totiž připomněl, že Rotary v Bulharsku koncem dvacátých let minulého století pomáhali založit podnikatelé z tehdejšího Československa! Jednou z příležitostí pro obnovenou spolupráci může být přivláčení distriktů z jihovýchodní Evropy k výměně mládeže. Zkusme k tomu hledat cesty!

Jedním z nejsilnějších dojmů, které jsem si ze Sofie odnesl, je síla tamního Rotaractu a Interactu. Komunitní báze Rotaractu v Bulharsku znamená, že se klub o desítkách členů vytváří kolem užšího jádra, tvořeného obvykle dětmi a vnuky rotariánů. Ke společným akcím, na schůzky konané každý týden v těchže místech, kde se scházejí Rotary kluby starší generace jsou pak zváni i jejich přátelé. Nové členy tak Rotaract klub nehledá nutně na půdě škol a universit, ale mezi přáteli v sousedství, přáteli dětského věku a z doby dospívání. Svědčí to mj. o tom, že být součástí rodiny Rotary je v Bulharsku prestižní záležitostí jak pro mladé, tak pro dospělé. Myslím, že máme co dohánět! Ale jsem rád, že se máme kde poučit, jak na to!

Ještě jedno nedávné setkání mne vrací k tématu měsíce – k podpoře mladší generace. Měl jsem tu čest opět se setkat s bývalým velvyslancem Spojených států amerických v České republice, naším rotariánským přítelem Williamem Cabanissem. Velmi se zajímal o spolupráci mezi našimi a americkými rotariány, o další osud projektu Junior Ambassadors a o to, jak tyto mladí velvyslanci přátelství dál žijí a spolupracují s kluby, které je vybraly a podpořily. Připomínám to proto, že se další skupina tentokrát moravských klubů připravuje na již v pořadí třetí setkání s pracovníky amerického velvyslanectví 15. listopadu. Jako člen RC Birmingham, Alabama, se Bill Cabaniss také podííl na přípravě skupinové studijní výměny (GSE) mezi naším distriktem a distriktem 6860. Na obou stranách je snaha učinit tuto výměnu úspěšnou. Těšíme se na spolupráci klubů jak při výběru týmu, který do Alabamy na jaře roku 2008 na čtyři týdny odjede, tak při zajištění pobytu jejich protějšků z USA u nás.

Letošní měsíc září je pro náš distrikt významný ještě tím, že 26. 9. 1927 uplynulo 80 let, od chvíle, kdy v Obecním domě v Praze převzal Dr. Jozef Schulz z RC Praha jako první guvernér nově vzniklého Rotary distriktu 66 - Československo z rukou prezidenta RI Arthura H. Sappa za přítomnosti generálního tajemníka RI Chesley R. Perryho Chartu Rotary International. Pro rotariány z Prahy, Hradce Králové, Pardubic, Plzně, Karlových Varů, Brna a Bratislavy nebo i Českých Budějovic a Poděbrad je to důvod ke vzpomínce na založení klubů v jejich městech a pro nás všechny příležitostí přihlásit se s hrdostí, ale též s pokorou k tradici, kterou zde v demokratickém Československu založili naši předchůdci.

Těším se na další návštěvy v klubech. Jsem stále přesvědčen, že **SPOLEČNĚ DOKÁŽEME VÍCE.**

Setkání, neobvyklé při návštěvě guvernéra v některém z klubů, se uskutečnilo na východním Slovensku. Petr Pajas, DG, (vlevo) v Kráľovskom Podhradí besedoval s romským vajdou Ludovítom Gunárom (vpravo) o problematice gramotnosti romské populace.

ROTARIÁNSKÝ ROK 2007/2008

80. VÝROČÍ TŘÍ VÝZNAMNÝCH UDÁLOSTÍ

- založení RC Bratislava
- příchod Rotary na Slovensko
- vznik československého Rotary distriktu

Text: Svatopluk K. Jedlička

Foto: archiv redakce

Rotariánský rok 1927/28 byl významným mezníkem v historii našeho Rotary. Neuplynul ani rok od založení prvního Rotary klubu v tehdejší Československu v roce 1925, RC Praha, a už se k životu hlásily kluby v dalších městech. Koncem roku 1926 situace umožnila, aby bylo založeno šest nových klubů - v Hradci Králové, Pardubicích, Plzni, Karlových Varech, Brně a v Bratislavě. O něco později pak vzniknul klub i v Českých Budějovicích. V červnu 1927 se v lázeňském městě Poděbrady (tamní RC založen až 1928) sešli zástupci všech existujících československých klubů. Při svém jednání položili základy pro vytvoření nového Rotary distriktu.

Československo bylo prohlášeno za samostatný Rotary distrikt 66 dne 26. září 1927. Stalo se tak v pražském Obecním domě za přítomnosti tehdejšího prezidenta RI Arthura H. Sappa, generálního tajemníka RI Chesley R. Perryho (jeden z nejbližších spolupracovníků Paula Harrise) a dalších dvou stovek účastníků. Prvním guvernérem byl jmenován Josef Schulz z RC Praha. V průběhu konference se také konalo setkání zástupců československých, rakouských a maďarských klubů. Pražský, německy psaný deník Prager Presse přinesl koncem září 1927 v několika vydáních rozsáhlé informace o československých rotariánech.

Činnost Rotary klubů v prvorepublikovém Československu byla rozmanitá. Kluby například podporovaly studenty z nemajetných rodin příspěvkem na školní stravování, nadané studenty vysílaly na zkušenou do zahraničí (nebo je braly pod dlouhodobý patronát), výrazná byla spolupráce se skautskými oddíly a se Sokolem. V obou našich zemích najdeme ještě řadu veřejných staveb z té doby (školy, domovy mládeže, divadla, nemocnice), na jejichž výstavbě měli podíl právě rotariáni. Kluby rozvíjely také kontakty s rotariány v jiných evropských zemích (Anglie, Jugoslávie, Německo, Francie). Tak mohly sehrát i výraznou úlohu při propagaci Československa v zahraničí.

Na Slovensku byly Rotary kluby založeny kromě Bratislavy také v Banské Bystrici, Košicích, Tur-

čianském Sv. Martinu a Popradu. Členy klubů byli jak příslušníci slovenské inteligence, tak Češi, kteří na Slovensko přesídlili z pracovních důvodů. Slovenské Rotary kluby se například výrazně podílely na činnosti Čsl. červeného kříže a pořádaly každoroční zimní setkání rotariánů ve Vysokých Tatrách, na Slovensku se uskutečnily i dvě distriktní konference - 1931 v Bratislavě a 1938 v Košicích. Ve 30. letech minulého století byla součástí Československa Podkarpatská Rus, jejímž správním centrem byl Užhorod, kde byl Rotary klub založen v roce 1929.

Rotariáni v Československu patřili ve 30. letech minulého století ke generaci, která úspěšně utvářela ekonomický, vědecký, kulturní i společenský život mladé republiky. Mezi aktivní rotariány tehdy patřili například průmyslníci Václav Klement a Jindřich Waldes, špičky Bafova zlínského koncernu či plzeňských Škodových závodů a také předkové Václava Havla. Jména řady z nich jsou dodnes uváděna v různých biografických slovnících a encyklopediích. Čestnými guvernéry Rotary distriktu 66 byli oba tehdejší prezidenti

republiky – Tomáš Garrigue Masaryk i jeho nástupce Edvard Beneš.

Význam prvorepublikového československého distriktu dokazuje účast tří našich rotariánů v nejvyšším vedení RI. V roce 1928/29 byl členem ředitelského sboru RI Josef Schulz z RC Praha, kterého na této pozici v letech 1936/37 vystřídal Karel Neuwirth z RC Brno. Alois Červenka z RC Plzeň byl v rotariánském roce 1932/33 členem mezinárodního výboru RI pro službu veřejnosti. Pro čsl. rotariány bylo mimořádně úspěšné období 1931/1932. Zakladatel Rotary Paul P. Harris zaslal jednatelem RC Plzeň dopis, ve kterém kluby v Československu nazývá „pilíři Rotary v Evropě“. Tehdejší prezident RI Sydney W. Pascal i generální sekretář RI Chesley R. Perry se v dalších dopisech shodují, že náš distrikt je „nejpilnějším v Evropě a jeho výsledky jsou srovnatelné s tradičními distrikty americkými“. Tehdejší sekretář RI pro Evropu Dr. A. Potter po osobní návštěvě klubů v Kolíně, Žamberku, Brně, Bratislavě, Hradci Králové, Praze, Karlových Varech a České Třebové označil práci v čsl. klubech „za rotariánskou sensaci“.

Rotariánské události v distriktu i ve světě tehdy zachycoval časopis Československý rotarián, který začal vycházet v roce 1929. Československo bylo v roce 1938 co do počtu Rotary klubů (49) po Velké Británii a Francii třetím nejsilnějším státem Evropy a v poměru mezi počtem rotariánů (1300) a počtem obyvatel země dokonce z celosvětového pohledu na místě prvním. V důsledku Mnichovské dohody pohltila v roce 1939 Československo rozpínající se nacistická Třetí říše Adolfa Hitlera. Se zánikem republiky zanikly, podobně jako již dříve v jiných zemích ovládaných fašisty, i československé Rotary kluby a jejich distrikt 66. ■

Jan Masaryk (na snímku uprostřed), syn prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka a významný diplomat světového formátu, byl v roce 1925 jedním z iniciátorů založení RC Praha. Jako jeho čestný člen udržoval s klubem úzký kontakt i v době svých zahraničních misí. Významnou úlohu sehrál i při obnovování rotariánské činnosti v poválečném Československu - na snímku z roku 1947 je společně s prezidentem RI Richardem C. Hedkem (vlevo) a guvernérem distriktu Františkem Králem (vpravo).

RC Bratislava priekopník hnutia na Slovensku

Spracoval: Juraj Vereš

Foto: archív redakcie

80 rokov uplynulo od chvíle, čo v roku 1927 prvý prezident bratislavského Rotary klubu Cyril Tille prevzal Chartu spoločenstva Rotary International. Nie je náhoda, že totalitným režimom bolo a je apolitické a humánne rotariánske hnutie tréňom v oku. Preto bola činnosť hnutia aj na Slovensku dva razy zakázaná: v roku 1939 po vzniku fašistického Slovenského štátu a v roku 1948 po komunistickom puči. Po Novembri 1989 sa teda bratislavský klub rodí, či presnejšie povedané oživuje po tretí raz, a verme, že už natrvalo.

Bratislavskí rotariáni sa v období prvorepublikového Československa schádzali v hotelu Carlton.

Vráťme sa však, aby sme si aspoň skratkovite pripomenuli rotariánsku atmosféru, do minulosti. Nebohý čestný člen nášho klubu Aristid Jamnický, syn Otakara Jamnického, prezidenta RC Bratislava 1933/34, bol rotariánom od roku 1946. Okrem iného aj takto spomína na obdobie prvej republiky:

„... RC Bratislava udržiaval veľmi dobré priateľské styky s inými klubmi, lebo členovia napriek svojmu postaveniu neboli natoľko časovo zaťažení ako dnes, a preto aj pri vzájomných návštevách klubov sa zúčastňovali viacerí. Osobitné priateľstvo sme udržiavali s RC Brno, z ktorého k nám často chodievali priatelia spolu s prezidentom,

známym lekárom Karлом Neuwirthom. Veľmi srdečné styky boli s RC Roudnice nad Labem a RC Plzeň. Mimoriadne priateľské styky boli s rakúskym RC Baden pri Viedni. Často sme sa navštevovali. Azda tu môžem poznamenať, že vplyv na to mala aj skutočnosť, že našim členom chutilo ich víno a im zase naše. Október 1938 nemal pre náš Rotatry klub príjemný dopad, lebo vtedajšia autonómna vláda videla v rotariánskom hnutí akúsi protináboženskú činnosť, a preto onedlho sme museli našu činnosť zastaviť. Holocaust si medzi našimi členmi vyžiadal dve obete. Hugo Brief, generálny riaditeľ Handlovských uhoľných baní do roku 1938, zahynul v Osvienčime. Druhý rotarián, ktorého meno som, žiaľ, zabudol, bol riaditeľom Magnezitových závodov, si vzal život počas deportácie.“

Zaujímavá je aj spomienka dr. Jamnického na povojnový zrod klubu v Bratislave: „Činnosť klubu po vojne sa obnovila v roku 1946 a klub začal svoju aktivitu vo zvýšenej miere, aby akosi nahradil dlhé roky nútenej nečinnosti. Stretnutia sa konali každý piatok večer v hoteli Carlton. Ku koncu roku 1947 bolo už cítiť, že nad naším RC sa opäť sťahujú mraky. Po Februári 1948, keď sa začalo zatýkanie nepohodlných osôb, jeden náš člen navštívil vtedy u nás všemocného dr. Husáka. Ten si úradným tónom vyžiadal zoznam členov, ale nedostal ho. Potom sa konala ešte jedna schôdza, kde sa rozhodlo, že za týchto okolností sa činnosť klubu z odôvodnenej predvídavosti prerušuje...“

Prvým a zakladajúcim prezidentom Rotary klubu Bratislava po Novembri 1989 bol Ján Korecký. Z jeho rozsiahlejších a zaujímavých spomienok na tretí vznik klubu vyberáme:

„Vznik Rotary klubu Bratislava, resp. jeho opätovné, už tretie založenie inicioval v roku 1990 vtedy prezident elect RC Wien-Schwechat – Franz Xaver Ludwig, ktorý je mojím vzdialeným príbuzným, na impulz vtedajšieho guvernéra západorakúskeho dištriktu 192 (neskôr 1920) Viktora Strabergera. O existencii Rotary a činnosti môjho príbuzného v ňom som sa dozvedel ešte za totality počas našich stretnutí na veľtrhoch (Brno, Lipsko), kam som chodieval ako novinár a Franz Ludwig ako predstaviteľ firmy Instrumentation Laboratory. O možnosti založenia RC Bratislava sme po prvý raz hovorili počas mojej návštevy v Rakúsku začiatkom decembra 1989, prvej po revolúcii. Krátko na to sa ma Franz opýtal, či by som sa nepodujal na založenie RC Bratislava, s čím som nadšene súhlasil, lebo z našich rozhovorov mi boli rotariánske myšlienky blízke a cítil som v tom výzvu. Potom nasledovalo pozvanie na míting RC Wien-Schwechat, kde som mal predstaviť zoznam potenciálnych osobností. Priatelia z RC Wien-Schwechat sa dohodli, že budú našim „krstným“ klubom (Patenklub) a neskôr na to ako partnera získali aj RC Salzburg s vtedajším prezidentom Ing. Fleischerom (Fleischmannom?). Schwechatskí rotariáni, ktorých stretnutí

som sa začal zúčastňovať, mi vysvetlili rotariánske zásady.

Pri výbere zakladajúcich členov mi pomohla náhoda. Moja manželka sa zmienila o mojom poslaní svojej učiteľke slovenčiny z gymnázia, ktorá jej povedala, že pozná bývalého rotariána prof. Jozefa Tamchynu. Manželka priniesla kontakt, ja som nelenil, vtedy už profesora v pokročilom veku som navštívil, a tak vzniklo prvé rotariánske puto. Prof. Tamchyna, ktorý - s istou nadsádzkou možno povedať - zakladal chemický priemysel na Slovensku, ma upozornil na ďalšieho žijúceho bývalého člena, advokáta, súdneho znalca JUDr. Aristida Jamnického, ktorého otec bol tiež rotariánom. Dr. Jamnický odporúčal advokáta Dušana Kubovčáka, v tom čase predsedu (prezidenta) advokátskej komory. Oslovil som aj ing. Ivana Míčička, bývalého šéfkonstruktéra Bratislavských automobilových závodov, v tom čase splnomocnenca vlády SR pre automobilový priemysel, ktorého otec bol za prvej republiky tiež rotariánom. Spolu s priateľom Chovanom nás na prvom stretnutí bolo šesť a uskutočnilo sa v kaviarni bratislavského hotela Carlton. Chartu o prijatí bratislavského klubu do Rotary International

sme prevzali priamo z rúk svetového prezidenta Paola Costu 1.mája 1991.“

Osemdesiate výročie bratislavského klubu je pre nás ďalším impulzom pre napĺňanie vznešených cieľov hnutia Rotary, v presvedčení, že – povedané s Václavom Havlom na sympóziu Fórum 2000 – „sa niečo zmení vo sfére ducha, v oblasti ľudského vedomia, v samotnom postoji človeka k svetu a v samotnom jeho porozumení sebe samému a svojmu miestu v celkovom usporiadaní bytia“.

V súčasnosti má Rotary klub Bratislava 39 členov, niekoľko z nich je nositeľmi čestného odznaku Paul Harris Fellows – Aristid Jamnický (+), Oskar Markovič, Dušan Paulík, Milan Karvaš, Ján Korecký, Ján Kriška, Peter Michalica, Tomáš Osuský. Pôsobenie RC Bratislava vytvorilo podmienky a podmienuje vznik ďalších dvoch bratislavských klubov – RC Bratislava Danube a RC Bratislava International. Rodina rotariánov na Slovensku sa už rozrástla na 18 klubov a ďalšie vznikajú. Aj to sú iste plody zrodu prvého klubu na Slovensku – RC Bratislava pred 80 rokmi. ■

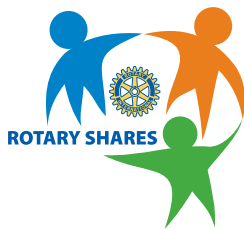

Pri návšteve Bratislavy v roku 2005 sa zapísal do pamätnej knihy rotariánov i Bill Boyd, vtedajší President-elect RI.

Dopisy prezidenta RI

posolstvo septembrové

Rotary Shares
Sdílejme hodnoty Rotary
Podelme sa o hodnoty Rotary

preklad: ib

Všetci, ktorí sme angažovaní v Rotary, si uvedomujeme, že sme súčasťou niečoho veľkého. Vieme, že Rotary je organizácia, ktorá presahuje náboženské, jazykové a kultúrne bariéry. Vieme, že predstavuje významný subjekt v snahe o dosiahnutie mieru a pokoja, pri presadzovaní priateľstva a dobrej vôle, a tiež vieme, že sila tejto organizácie sa opiera o 1,2 milióna svojich členov. Mnohým rotariánom sa však tieto skutočnosti zdajú byť vzdialené od každodennej reality, ktorá vyplýva z ich členstva v Rotary klube. Angažovanosť mnohých rotariánov v Rotary spočíva najmä v účasti na stretnutiach klubu, na komunitných projektoch a v medzinárodnej práci realizovanej prostredníctvom partnerstiev s inými klubmi. Z praktických dôvodov väčšina rotariánov nevycestuje do vzdialených krajín, aj keď sú zapojení do zahraničných projektov. Za jednu z mimoriadne silných stránok Rotary by sa však mohlo pokladať to, že disponuje odborníkmi, ktorí sú ako dobrovoľníci pripravení vycestovať do ktoréhokoľvek kúta sveta, aby tam poskytli svoju pomoc. Znamená to teda, že väčšine rotariánov sa medzinárodnosť Rotary môže zdať vzdialená a preto ju ťažko naplno precitujú.

Ako nový člen Rotary klubu Trenton, Ontario, Kanada, som bol veľmi šťastný, že som členom organizácie, ktorej dobrú prácu som vnímal v našom regióne. Možno by som ostal zameraný na túto lokálnu prácu ešte mnoho rokov, keby nebolo Svetového kongresu Rotary International, ktorý sa konal v Toronte krátko po mojom vstupe do Rotary. Toto svetové zhromaždenie rotariánov mi doslova otvorilo oči. Zrazu sa predomnou rozprestrel svet Rotary, svet, ktorý ďaleko presahuje oblasť pôsobenia nášho klubu. Uvedomil som si, akou veľkou medzinárodnou organizáciou Rotary je a pochopil som dôležitosť štruktúry Rotary klubov a dištriktov. Po prvýkrát som si plne uvedomil, čoho súčasťou som sa vlastne stal. Na Svetovom kongrese začnete vnímať svoj klub v širšom kontexte – ako súčasť siete 32 000 klubov vo viac ako 200 krajinách a geografických oblastiach. Inšpirujúco na vás pôsobí výsledok práce, ktorú tieto kluby vykonávajú a odnášate si so sebou nové poznatky a myšlienky, ktoré potom prednesiete svojmu klubu. Úplne najdôležitejšie sú však osobné kontakty, ktoré možno počas takéhoto podujatia nadviazať - priateľstvá a družnosť, ktoré spoja váš klub s inými na mnoho rokov.

Svetový kongres RI bude v roku 2008 v Los Angeles, v multikultúrnom meste, ktoré je ideálnym miestom na takéto podujatia. Každý rok je Svetový kongres RI jedinečný a stojí za to zúčastniť sa na každom jednom z nich. Ak ste sa už niekedy zúčastnili na jednom či viacerých kongresoch, asi vás netreba presvedčať, aby ste sa zaregistrovali aj na ten nasledujúci. Los Angeles sa preslávilo ako mesto hviezd a keď tam pricestujete, uvidíte hviezdy Rotary, hviezdy Hollywoodu a hviezdy blikotajúce na oblohe nad slávnymi atrakciami. Ak ste sa Svetového kongresu ešte nezúčastnili, potom vás pozývam, aby ste sa pridali k nám a strávili spoločne pár úžasných dní prežitých v duchu priateľstva a inšpirácií. Verím, že toto podujatie zmení váš život tak, ako ten môj zmenil kongres v roku 1964.

poselství říjnové

přeložil: mr

Noví členové Rotary klubů jsou často překvapeni, že nejsou členy Rotary International. Vysvětlení se může zpočátku zdát jako hra se slovy: rotariáni

Projevy a zprávy prezidenta RI Wilfrida J. Wilkinsona na www.rotary.org/jump/wilkinson

jsou členy klubů a ty jsou jednotkami, které obdržely zakládací listinu - Chartu od Rotary International. Základní jednotkou rotariánské organizace tedy není člen, ale klub. Tento aspekt rotariánské organizace je mnohem důležitější, než by se mohlo zdát. Ve skutečnosti je to odrazem systému rotariánské služby. Rotariáni nepomáhají izolovaně, ale jako součást své místní rotariánské komunity. Také proto naši rotariánští předchůdci vytvořili systém klasifikace jako prostředek k tomu, aby každý klub zahrnoval různé znalosti, schopnosti a talenty.

Princip „nejdříve klasifikace, potom členství“ sloužil Rotary po mnoho desetiletí. Se vstupem do měsíce služby povolání je čas připomenout si, že naše práce ve prospěch povolání, profese i komunity je základem pro organizaci každého klubu. Službou ve prospěch svému povolání sloužíme jako rotariáni. Co je to vlastně služba svému povolání? Pro mne to jednoduše znamená dělat vše co nejlépe a zkouškou pomoci čtyř otázek ověřovat vše, co si myslíme, co říkáme a co konáme. Pokud se ptáme, zda naše činnost je pravdivá a čestná, zda podporí přátelství a vzájemnou důvěru a zda přinese prospěch všem zúčastněným, vyhne se většině etických pastí, na které bychom jinak mohli narazit.

Etické normy jsou pro mne nedílnou částí humanitární služby. Kdykoliv si na klopou připneme rotariánský odznak, říkáme světu, čím jsme: jsme lidmi, kteří jsou čestní a přímí a lidmi, kteří mají starost o druhé. Rotariánský odznak je vzkazem veřejnosti a informací o nás. Je to znak naší oddanosti společným ideálům a závazku řídit se vysokými etickými normami, které plynou z našeho členství v Rotary. Pokud se budeme řídit těmito normami, budeme moci vykonávat lépe naši humanitární činnost, neboť tak získáme důvěru jednotlivců, společenství i úřadů.

Rotary je hnutím, usilujícím o mír a přátelství. Sjednocuje nás a umožňuje nám pomáhat druhým nejrůznějšími způsoby. Rotary je však jen tak silné, jak silný je každý klub, a každý klub je jen tak silný, jak silní jsou jeho členové. Každý z nás si musí být vědom toho, jak velkou máme zodpovědnost a musíme pracovat pro to, abychom ji naplnili – ve svých domovech, ve svých klubech i ve svých povoláních.

Wilfrid J. (Wilf) Wilkinson
PREZIDENT ROTARY INTERNATIONAL

Světla ! Kamera ! Kongres ! Pohled z režisérova křesla

Text: Jenny Llakmani

překlad: Dobroslav Zeman, PDG

převzato z měsíčníku THE ROTARIAN 10/2007

V příštím roce 2008 se rotariáni z celého světa setkají na Světovém kongresu v Los Angeles již potřetí: první kongres se tam konal v roce 1922, druhý v roce 1962. „Navážeme na některé tradice těch minulých“, řekl Ray Klinginsmith, který je režisérem, promiňte, předsedou organizačního výboru Světového kongresu v L.A., v rozhovoru s Jenny Llakmani, starší redaktorkou ústředního časopisu THE ROTARIAN. Aby kongres obohatil novými atraktivitami, spolupracuje R. Klinginsmith, který je členem RC Kirksville z Missourie, nejen s rotariány z Kalifornie, ale i z celého světa.

V čem bude kongres v L.A. výjimečný?

L.A. je ve světovém měřítku hlavním městem zábavy. Proto se také snažíme získat některé z nejznámějších spíkrů a bavičů, což asi také budou všichni účastníci kongresu očekávat. Hlavním tématem proto bude: „SEE THE STARS!“. Tím máme na mysli, že spatří nejen hollywoodské hvězdy, ale setkají se i s hvězdami ze světa Rotary. Chceme se pokusit objevit některé rotariány, o nichž se mnoho nemluví, ale kteří jsou skutečnými rotariánskými hvězdami. A pak přijdou samozřejmě na řadu i hvězdy na obloze, které budete moci spatřit na úterním večeru nazvaném „Hollywood Bowl“. Vzdáme také hold 16 prvním Rotary klubům, které zorganizovaly první rotariánský kongres v roce 1910.

A co dalšího?

Organizační výbor navázal partnerství s listem Los Angeles Times. Společně budou organizovat sbírku a výstavu knih, z nichž pak vystaví velkou pyramidu. Proto vyzýváme všechny rotariány, aby

s sebou přinesli knihy ve svém rodném jazyku, protože v Los Angeles žijí děti, které tímto jazykem také mluví. Do předsálí umístíme tolik knih, kolik nám jen dovolí protipožární dozor. Naším cílem je soustředit 250.000 výtisků.

Foto: Alyce Henson / Rotary Images

Slyšela jsem, že se jedna výstavka zaměří na Afriku . . .

Jistě – a jsem rád, že to připomínáte. Kdysi jsem byl vyslán Nadačí Rotary na vyslanecké stipendium do Afriky a už několikrát jsem se tam také vrátil. Obzvlášť se o ni zajímám a proto jsem požádal prezidenta RI Wilfa Wilkina, zda můžeme věnovat Africe zvláštní pozornost, abychom klubům, z nichž mnohé se ve svých mezinárodních projektech zaměřují na země Jižní Ameriky, Asie a dalších oblastí, nabídli příležitost podívat se, na co dalšího by se mohli soustředit.

Foto: Fred George

Máte už vybrané některé spíkrky nebo zábavné programy?

Už jsme navázali kontakt s některými osobami či soubory slavných jmen. Mezi ty, kteří nám už svou účast potvrdili, patří Hollywood Bowl Orchestra, který vystoupí v úterý večer na Hollywood Bowl, a Pasadena Pops, kteří budou účinkovat na závěrečném ceremoniálu ve středu večer. S dalšími zatím stále jednáme a jednání s nimi jsou nadějná.

Chystáte prý také několik zvláštních akcí pro tzv. „alumni“?

Připravujeme první celosvětové shromáždění nazvané „Rotary Alumni Celebration“, tedy slavnostní setkání těch, kteří se v minulosti podíleli jako stipendisté na různých programech Nadace Rotary. Snažíme se získat od distriktů jejich seznamy. Přáli bychom si, aby se doslova z každého distriktu dostavil alespoň jeden z bývalých účastníků programu GSE (výměny studijních skupin) a po jednom z bývalých stipendistů.

L.A. je multikulturním městem – jak toho využijete?

Dům přátelství bude originální v tom, že bude mít dvě jeviště. Na jednom z nich budou vystupovat rotariáni-hudebníci a hudební soubory, které rotariáni sponzorují. Druhé jeviště bude věnováno etnickým souborům z oblasti L.A., které převedou hudební programy různorodých etnik. I kdybychom každému z těchto souborů věnovali v programu jen jednu hodinu, stále bychom všechny nevyužili. ■

Slevy při registraci:

1. registrace do: 15. 12. 2007
2. registrace do: 31. 3. 2008

Bližší informace

Připravované akce

www.rotary2008.com

Registrace

<https://riweb.rotaryintl.org>

Foto: Glenn Cormier / LA CVB

Los Angeles = L.A. = Lákavé Atrakcie

Text : David Saito-Chung

preklad: Ivan Belan, PDG

prevzato z mesačníku THE ROTARIAN 10/2007

Viac než len filmový priemysel

Disneyland, štadión Stadium, hollywoodsky Chodník slávy, či pláž v Santa Monica sú tradičné miesta, ktoré budú ešte dlho spetrovať fotoalby rotariánov. Tak ako v mnohých iných veľkých mestách, aj v Los Angeles sa pulzujúci život odrzkadľuje aj v zrode nových zaujímavých atrakcií, akými sú napríklad 11-poschodová Katedrála Panny Márie Anjelskej alebo Koncertná sieň Walta Disneyho. Ponúkame však len časť atrakcií, ktoré by ste popri účasti na Svetovom kongrese RI 2008 v kalifornskom Los Angeles nemali opomenúť.

Pripravení na detailný záber?

Zachytiť hollywoodsku elitu pri práci či pri posedení s kávičkou vôbec nie je až tak zložité. Prihláste sa na prehliadku exteriérov Universal Studios. Uvidíte filmového režiséra Rona Howarda prechádzajú sa medzi nahrávacími štúdiami, zatiaľ čo vy sa budete s ľahkosťou pohybovať pozdĺž Červeného mora, ktoré Mojžiš rozdelil vo filme Desť príkazí, obídete jazero, v ktorom sa natáčali Čeluste a zastanete pri strašidelnom hoteli z Hitchcockovho filmu Psycho. Paramount, Sony Pictures a Warner Bros ponúkajú tiež veľmi zaujímavé prehliadky štúdií. Vaše šance stretnúť niektorú zo známych filmových hviezd sa výrazne zvýšia, ak navštívite niektorý z top hotelov. Quentin Tarantino, režisér kultového filmu Pulp Fiction, má obľúbenú thajskú reštauráciu Toi na Sunset Boulevard. Dustin Hoffman sa objavuje v Literati Cafe vo Wilshire. Ak sa vám nepodarí vidieť hviezdy naživo, môžete sa aspoň poprechádzať okolo odtlačkov ich rúk či nôh pred čínskym divadlom Grauman's Chinese Theater.

Jedzte, čo vám hrdlo ráči

Ak hľadáte miesto, kde sú v ponuke pokrmy od výmyslu sveta, zavítajte do L.A. – do neprekonateľného raja kulinárskych špecialít. Začnime v Lawry's The Prime Rib. Prvá reštaurácia tohto typu bola v Beverly Hills. Z malého rodinného podniku na La Cienega Boulevard založeného v roku 1938 sa stala dnešná sieť, ktorá má svoje pobočky až v ďalekom Singapore. Niekoľkí príslušníci rodiny Frankovcov, spoluzakladatelia reštaurácie, sú dnes členovia RC Los Angeles. Ďalšou pozoruhodnou zastávkou je reštaurácia Pacific Dining Car. V roku 1921 Fred a Grace "Lovey" Cookovci dali na objednávku zhotoviť jedálenský vozeň, ktorý bol o niečo väčší od štandardných vlakových vozňov a slúžil ako samostatná reštaurácia. Dnes je to exkluzívny steakhouse, ktorý

okrem kvalitného mäsa ponúka aj iné špeciality, napr. appletini z langúst, losos s javorovou polevou. Wes Idol III, prezident reštaurácie, je členom Rotary klubu Los Angeles. Keď ste sa dosýta najedli filetov, v L.A. je mnoho reštaurácií, ktoré ponúkajú čerstvé ekologické pokrmy. V kalifornských údoliach sa pestuje väčšina americkej produkcie ekologických potravín.

Športové aktivity

Od údolia Simi Valley severne od Los Angeles po Palm Springs v púšti nájdete množstvo golfových ihrísk, ktoré sú v prevádzke celý rok. Ak chcete vyraziť do prírody, máte na to ideálnu príležitosť, keďže okolie Los Angeles disponuje mnohými prírodnými parkmi a turistickými chodníkmi. Don Robinson, prezident RC Los Angeles, tvrdí, že jeho najobľúbenejším je Malibu Creek State Park, v ktorom sa v polovici 70-tych rokov nakrúcali hollywoodske filmy. Odporúča tiež 70 míľ dlhú trasu, známu ako Backbone Trail, ktorá siaha od Will Rogers State Park v Santa Monica až po Point Magu na pacifickom pobreží a ponúka úžasné výhľady na okolie. „Domnievam sa, že táto trasa bude najvyužívanejšou turistickou trasou v USA“, hovorí Robinson. Je totiž prístupná turistom, cyklistom aj jazdcom na koňoch.

Tak veľa múzeí, tak málo času

Fanúšikovia spievajúceho kovboja Gene Autryho majú dôvod na radosť: v Múzeu amerického Západu môžu návštevníci skúmať mýty a realitu osídľovania Divokého západu. Viceprezidentka tohto centra je Tina Johann, členka RC Los Angeles. Počas RI Convention bude mať v centre premiéru putovná výstava „Kovboji a prezidenti“, ktorá skúma prelínanie sa kovbojskej kultúry a prezidentskej politiky od čias Teddyho Roosevelta po Georga W. Busha. Príjemný odpočinok nájdete v Pacifickom akváriu v Long Beach, ktoré je domovom pre viac ako 12.500 morských živočíchov a nájdete tu tiež lagúnu, kde sa možno dotknúť žralokov. Piknik si usporiadajte v Griffith Park, v jednom z najväčších mestských parkov v Kalifornii. V zrekonštruovanom planetáriu sa využíva systém digitálnej laserovej projekcie, ktorá umožňuje lepšie rozlíšenie hviezd a nebeských telies. Ak máte záujem viac o umenie, navštívte Getty Center v severnej časti mesta. Okrem vzácných zbierok umeleckých predmetov múzeum ponúka úžasný výhľad na okolie. ■

David Saito-Chung, spisovateľ na voľnej nohe, žije v Los Angeles osem rokov. K jeho obľúbeným činnostiam patrí navštevovanie reštaurácií, golf, a časté návštevy Huntingtonskej knižnice v Pasadene.

Registrační poplatek s rabatem!

Organizátori Světového kongresu uspořádaného pod heslem „SEE THE STARS!“ vynakládají veškeré úsilí, aby zůstal v paměti co největším počtu účastníků. Vyhlašují proto speciální program, podle něhož bude distriktům, z nichž se k účasti na kongresu přihlásí více než 2 % všech jeho členů (v našem případě to znamená více než 30 účastníků), přízná sleva na každého dospělého platícího účastníka. Distrikty, z nichž se přihlásí 2 až 4 % jeho členské základny, získají slevu ve výši 15 dolarů na osobu. Tato sleva se zvýší na 25 dolarů pro distrikty se 4 až 6 procenty a dokonce 35 dolarů na osobu pro více než se 6 procenty jejich členské základny. Bude pak už záležet jen na těchto distriktech, jak této slevy co nejlépe využijí. Ušetřené prostředky bude moci vedení distriktu například dát k dispozici klubům, nebo rotariánům, a ti je budou moci věnovat Nadaci Rotary. Je to stejný způsob, který byl použit na Světovém kongresu v Chicagu 2005. Tehdy s tímto nápadem přišel předseda organizačního výboru, současný prezident RI Wilf Wilkinson. A protože se tento slevový systém osvědčil, chtějí ho organizátoři letos zopakovat. (Z anglického originálu 2008 RI Convention - Register for rebates přeložil Dobroslav Zeman, PDG)

V prosulom hollywoodskom areáli Universal Studios' CityWalk môžete povečerať, nakúpiť alebo sa baviť. Foto: Glenn Cormiel / LA CVB

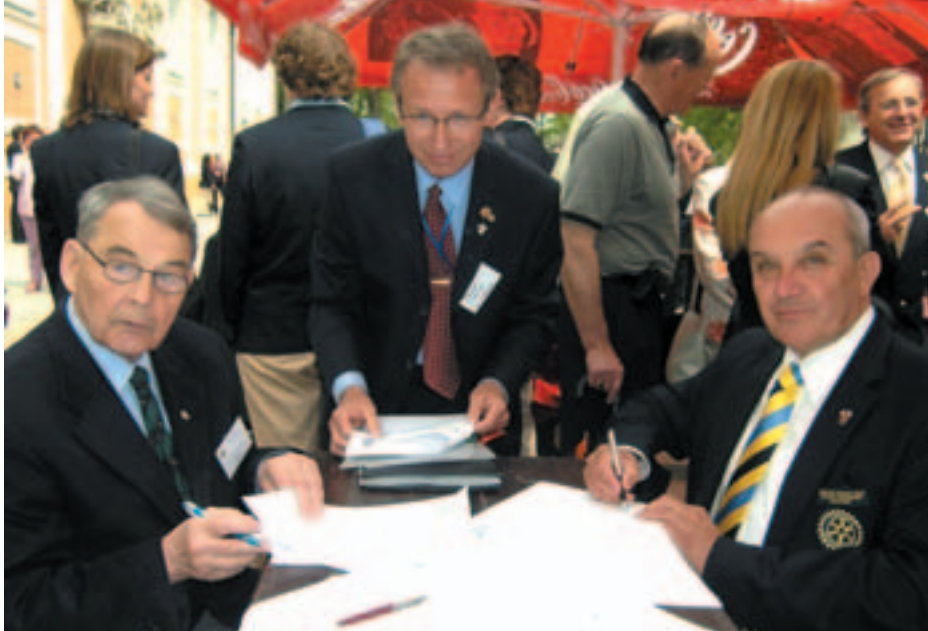
Skautující rotariáni

Text a foto:

Svatopluk K. Jedlička

Skautující rotariáni tvoří významný podíl mezi členy rotariánského společenství na celém světě. Shodné myšlenky zakladatele Rotary Paula Harrise i zakladatele skautingu lorda Roberta Baden-Powela předurčují obě hnutí k velmi úzké spolupráci. Vždyť právě ze skautů se v pozdějším věku stávají rotariáni a rotariáni, a nemusí to být právě jen „oldskauti“, podporují různými formami aktivity skautských oddílů. Tato skutečnost měla vliv na založení nového zájmového sdružení v rámci RI - International Fellowship of Scouting Rotarians (IFSR). Podnět k jeho založení dali v roce 1991 rotariáni zastupující kluby z Velké Británie a Irsku (RIBI) na Světovém kongresu RI

V průběhu Distriktní konference, která se uskutečnila 13. května 2006 v Českém Krumlově, byla po téměř roční přípravě uzavřena oficiální dohoda o vzájemné spolupráci mezi naším Rotary distriktem 2240 a Junákem – svazem skautů a skauetek ČR.. Dohodu inicioval Ing. Zdeněk Michálek (uprostřed) a slavnostně ji za Junáka signoval jeho místostarosta JUDr. Jiří Navrátil (na snímku vlevo) a za Rotary distrikt 2240 jeho tehdejší guvernér Ing. Otakar Veselý (na snímku vpravo). Dohoda mimo jiné předpokládá například spolupráci v legislativní oblasti týkající se mládeže, neziskových organizací nebo činnosti dobrovolníků, společnou publikační činnost, výměnu účastníků na jednotlivých akcích, společnou realizaci humanitárních projektů i vzájemnou podporu při vzdělávacích a vůdcovských kurzech typu RYLA nebo Lesních škol a při výměnných programech studentů a mládeže. Náš Rotary distrikt 2240 je zásluhou Ing. Zdeňka Michálka také řádným členem Evropské skautské nadace (FOSE).

and Guide Fellowship (ISGF). Největším setkáním skautů a skauetek je světové jamboree, které se koná od roku 1920 každé čtyři roky, to nejbližší bude v roce 2011 ve Švédsku.

v Mexico City. První oficiální schůzka IFSR se uskutečnila ve Francii v Marseilles. Z distriktů ve Velké Británii tak myšlenka velmi rychle přeskočila do ostatních regionů. Koordinátorem IFSR pro náš distrikt se před časem stal skautující rotarián Ing. Zdeněk Michálek – Šakal z RC Ostrava.

Skautské hnutí dnes existuje ve 216 zemích a teritoriích světa - neexistuje pouze v Andoře, Číně (vyjma Hong Kongu), na Kubě, v Severní Koreji, Laosu a Myanmaru (bývalé Barmě). Má přes 42 miliónů členů, je největší mezinárodní organizací pro děti a mládež. Od počátku 20. let minulého století koordinuje a sjednocuje činnost skautských organizací v jednotlivých zemích a teritoriích Světová organizace skautského hnutí - World Organization of the Scout Movement (WOSM). V každé zemi uznává pouze jednu národní skautskou organizaci či federaci (u nás Junák – svaz skautů a skauetek ČR). V roce 1928 byla ustavena Světová asociace skauetek - World Association of Girl Guides and Girl Scouts (WAGGGS) a od roku 1953 je dospělým určeno Mezinárodní společenství skautů a skauetek - International Scout

and Guide Fellowship (ISGF). Největším setkáním skautů a skauetek je světové jamboree, které se koná od roku 1920 každé čtyři roky, to nejbližší bude v roce 2011 ve Švédsku.

Junák – svaz skautů a skauetek ČR dostal jméno od svého zakladatele A. B. Svojsíka začátkem minulého století jako ekvivalent anglického označení „scout“. Dnes slovo „junák“ vyznívá staromódně a tak zůstává především v srdcích českých skautů a v oficiálním názvu největší české skautské organizace jako připomínka historické

tradic. Naproti tomu slova skaut, skautovat, skautský oddíl, skautský vůdce jsou pojmy široce známé, čitelné a hojně užívané. V současné době má Junák – svaz skautů a skauetek ČR 45 tisíc členů ve čtyřech věkových kategoriích: světlušky a vlčata (věk 6-10 let), skauti a skautky (věk 11-15 let), rangers a roveři (věk 16-21 let) a oldskauti (věk od 21 let výše). Skautské oddíly působí ve více než tisíci městech a obcích po celé naší zemi. O jejich program a vedení se stará několik tisíc dobrovolných vedoucích a činovníků. Junák – svaz skautů a skauetek ČR je největší výchovnou organizací v České republice.

V roce 2005 předal prezident RI Carl-Wilhelm Stenhammar (vlevo) za přítomnosti guvernéra Otakara Veselého (vpravo) Zdeňkovi Michálkovi – Šakalovi (uprostřed) jako devěťadvacátému v pořadí jako zatím jedinému rotariánovi našeho distriktu ocenění IFRS Cenu Cliffa Dochtermana, výrazné osobnosti světového skautingu (prezident RI 1992/1993).

tradic. Naproti tomu slova skaut, skautovat, skautský oddíl, skautský vůdce jsou pojmy široce známé, čitelné a hojně užívané. V současné době má Junák – svaz skautů a skauetek ČR 45 tisíc členů ve čtyřech věkových kategoriích: světlušky a vlčata (věk 6-10 let), skauti a skautky (věk 11-15 let), rangers a roveři (věk 16-21 let) a oldskauti (věk od 21 let výše). Skautské oddíly působí ve více než tisíci městech a obcích po celé naší zemi. O jejich program a vedení se stará několik tisíc dobrovolných vedoucích a činovníků. Junák – svaz skautů a skauetek ČR je největší výchovnou organizací v České republice.

IFSR – distriktní koordinátor
Ing. Zdeněk Michálek - Šakal
tel. 606 760 130
zmichalek@hmpartners.cz

International Fellowship of Scouting Rotarians
www.ifsr-net.org

Junák – svaz skautů a skauetek ČR
www.skaut.cz

Slovenský skauting
www.scouting.sk

Bud' připraven!

Text: Svatopluk K. Jedlička

Robert Baden-Powell se narodil v Londýně (1857) jako šestý z osmi synů profesora geometrie na Oxfordské univerzitě. Zemřel ve věku 83 let v Keni (1941) jako Lord Robert Stephenson Smyth Baden-Powell of Gilwell. Jméno Robert Stephenson získal po svém kmotru, synovi průkopníka železnic, do šlechtického stavu byl povýšen anglickým králem v roce 1929 a přídomek „of Gilwell“ se váže ke Gilwellskému parku, v němž založil známé a dodnes prosperující skautské tréninkové centrum. Velmi rád hrál divadlo, chodil na ryby, hrál pólo a účastnil se honů na vysokou zvěř. Byl také velmi dobrým malířem, měl rád vyřezávání a práci se dřevem, zajímal se i o vytváření amatérských filmů. Za svůj život napsal 32 knih a získal čestné tituly na šesti univerzitách.

V roce 1876 odešel Baden-Powell jako mladý důstojník do Indie, později působil na Balkáně, v Jižní Africe, na Maltě. Specializoval se na vyzvědačství, mapování terénu a průzkum, brzy začal

trénovat ostatní. Jeho kariéra vyvrcholila úspěchem při obraně jihoafrického Mafekingu během druhé Búrské války (1899/1900). S téměř nevyvíčenými muži a v poměru sil zhruba 1:4 Baden-Powell bránil město plných 217 dnů. Baden-Powell se stal národním hrdinou a nejmladším brigádním generálem. Po návratu domů zjistil, že malou knížku, kterou kdysi napsal pro vojáky (Aids to Scouting), používají vedoucí mládeže a učitelé v celé zemi. Byl také požádán, aby vypracoval systém, který by umožnil větší pestrost při tréninku chlapců v „dobrém občanství“. Aby vyzkoušel své nápady v praxi, uspořádal v roce 1907 pro 22 chlapců experimentální tábor na ostrově Brownsea. Výsledek tábora zná celý svět. Kniha „Scouting for Boys“, která vyšla v roce 1908, byla časem přeložena do 35 jazyků. Bez rozruchu, bez formalit a úplně spontánně začali chlapci po celé zemi zakládat skautské oddíly, dívčí skauting vznikl jen o něco málo později. Baden-Powell pak cestoval do různých částí světa, kdekoliv potřebovali jeho pomoc při vzniku oddílů. V roce 1912 se oženil s Olave Soames, ta se později stala světovou náčelnicí. Měli tři děti (Petera, Heather a Betty). První mezinárodní

Lord Robert Baden-Powell

jamboree se konalo v londýnské Olympii v roce 1920. Výkřiky, které ohlašovaly jeho příjezd, a ticho, které nastalo, když pozvedl ruku, nade vší pochybnost dokazovaly, jak mocně uchvátil srdce a představitost svých následovníků, ať už byli z kterékoli země. ■

Český Junák

Text: Andrea Vernerová

Antonín Benjamin (původně František) Svojsík (* 1876, Praha) se od mládí chtěl stát profesorem tělocviku, což se mu splnilo. Také rád zpíval. S přáteli založil České pěvecké kvarteto, kde jako nejmladší získal přezdívku Benjamin. Kvarteto se vydalo v roce 1902 na cestu po světě a sklízelo velké úspěchy. Ostatně cestování bylo další Svojsíkovou zálibou. V roce 1911 prožil mezi anglickými skauty několik týdnů. Po návratu začal překládat Baden-Powellovu knihu Scouting for Boys. Uvědomoval si však, že není možné přesně přenést anglický skauting do českých poměrů. Radil se proto s řadou odborníků a osobností jak z oblasti školství, tak dalších oborů (Jirásek, Rais, Guth-Jarkovský, Drtina, Masaryk, Kramář apod.). Všechny postřehy uložil v roce 1912 do sborníku Základy Junáctví (skaut, český junák). V tomtéž roce uspořádal u myslivny Vor-

Antonín Benjamin Svojsík

lovna pod hradem Lipnicí i první junácký tábor pro 13 účastníků. Už na jednom z prvních táborů byly používány stany s dřevěnou podsadou – typický prvek českého skautingu ve světě unikátní

Skauti stáli i u zrodu Československa

a obdivovaný dodnes. Vznikající skautské oddíly se Svojsík pokusil nejprve začlenit do Sokola, kde ale neuspěl. V roce 1914 proto založil samostatný spolek Junák – český skaut. V období I. světové války čeští skauti pracovali ve prospěch Červeného kříže.

V roce 1918 bylo v Praze asi 300 skautů. Zapojili se plně do služby Národnímu výboru. V revolučním období se jako kurýři spolehlivě starali o doručování zásilek. Dokonce i první poštovní známky, kterými se frankovaly zásilky na území nového státu, nesly označení Pošta českých skautů – byly to první skautské známky na světě. Na prvním světovém jamboree pořádaném roku 1920 v hale londýnské Olympie Antonín Benjamin Svojsík převzal z rukou Roberta Baden-Powella britský Řád stříbrného vlka. Když v roce 1938 zemřel, doprovázelo rakev s jeho ostatky při cestě na vyšehradský Slavín na tři tisíce přátel. ■

Skauting na Slovensku

Text: Ivan Belan

Prvý chlapčenský skautský oddiel na území Slovenska založil v roku 1913 profesor benediktínskeho gymnázia v Komárne Alexander Karle. Skautské oddiely boli vtedy organizované väčšinou pod hlavičkou Maďarského skautského zväzu. Po vzniku Československej republiky bol prvý slovenský skautský oddiel založený začiatkom roku 1919 v Žiline. Súčasne s ním vznikol aj oddiel v Bratislave, ktorého členovia skladali prvý skautský sľub na Železnej studničke pri Bratislave. V roku 1922 vyšlo prvé číslo slovenského skautského časopisu „Bud' pripraveny“ a v roku 1924 sa pri Banskej Štiavnici začala prvá lesná škola na Slovensku.

Činnosť skautingu na Slovensku bola obnovená v roku 1990. So svojimi 7 000 členmi patrí medzi najväčšie a najaktívnejšie organizácie, ktoré sa venujú výchove, vzdelávaniu a voľnočasovým aktivitám detí a mládeže na Slovensku. Projekty sú sústredené predovšetkým na ochranu prírody (Dobrovoľná skautská rangerská služba v NP Slovenský raj, Dobrovoľníci pre Tatry, Čisté Tatry), účasť v súťaži Mojich 8 hodín (kto venuje najviac hodín pomoci svojmu okoliu) a každoročné prenesenie Betlehemskeho svetla na Slovensko a jeho šírenie do všetkých regiónov. Skauting sa snaží zaujať aj deti, mládež a dospelých v rómskej komunite. Na niekoľkých miestach už vznikli aj čisto rómske skautské oddiely. Uskutočňuje sa veľmi úzka spolupráca medzi slovenskými a českými skautmi, ktorá bola zmluvne potvrdená už pred niekoľkými rokmi. Na Slovensku sa zatiaľ vzájomná spolupráca medzi skautmi a rotariánmi nerozvinula ani na úrovni oddielov, ani na úrovni vyšších koordináčnych zložiek. ■

Vyvrcholení výročních oslav

Text: Svatopluk K. Jedlička

Foto: S.K. Jedlička, Z. Michálek a archiv

Oslavy 100. výročí založení skautingu vyvrcholily letos během dvanáctidenního světového jamboree v rozlehlém Haylands Parku (574 akrů) nedaleko Londýna. Výročí si 1. srpna v osm hodin ráno připomněli společně s účastníky jamboree i další tisíce skautů a skauetek, které vystoupily na kopce a vrcholky hor v různých místech světa, tedy i u nás. Při této příležitosti všichni společně obnovili svůj skautský slib.

Z České republiky se kromě dvou stovek dětí a teenagerů jamboree zúčastnilo i sedm desítek lidí, kteří jako dobrovolníci pomáhali zajišťovat provozní zázemí v mezinárodním servisním týmu (slovenská výprava byla komornějšího rázu).

Naše výprava zaujala hned v několika směrech. Obdivované byly zejména pohodlné podsadové stany nebo teepee. Bodovali jsme také při aktivitách, kdy se trénovala zručnost. Naše tradiční hla-volamy, zejména „ježek v kleci“, daly mnohým pořádně zabrat, překvapením byla i polyfunkční stavebnice Merkur. V prezentačním stanu se mohli účastníci jamboree dozvědět něco víc i o naší zemi.

Neobyčkle vysoký počet českých skautů a skauetek se mohl jamboree zúčastnit zásluhou Rotary klubů, které výpravu podpořili: Brno (45 000), Brno City (5 000), Frýdek-Místek (5 000), Olomouc (7 500), Ostrava (25 000), Ostrava International (25 000), Praha City (12 000), Praha Classic (12 000), Praha Staré Město (9 000), Prostějov (26 000), Přerov (10 000), Tábor (10 000), Třebíč (5 000), Zlín (12 500) a individuálním příspěvkem Zdeněk Michálek (100 000) a Tomáš Bařa (25 000). Celková podpora činila 334 000 Kč. ■

Skautující rotariáni ve svém prezentačním stanu zaujali především ShelterBoxy určenými pro rychlou pomoc v oblastech postižených přírodními katastrofami (viz RGN 2007/1).

Švédský král Carl XVI. Gustaf přijal Zdeňka Michálka jako prvního českého občana do počtem omezené skupiny členů Světové skautské nadace, jejímž je zakladatelem.

Vnučák zakladatele skautingu Roberta Baden-Powella byl nejvýraznější osobností jamboree.

Princ William strávil na jamboree úvodní den, poselstvím účastníky pozdravila i královna Alžběta II.

Úřadujícím předsedou IFSR je David A. Judge z Anglie (na snímku s manželkou Christine).

Dvojice Štěpán Konipásek z Líbeznice u Prahy (vlevo) a Jarmila Michálková z Kopřivnice se účastnila během jamboree třídního campu na ostrově Brownsea.

Světové skautské jamboree, které se koná jednou za čtyři roky, je pro každého, kdo je navštíví, neopakovatelným zážitkem pro celý život.

Mezinárodní spolupráce – základní rys aktivit Rotary

Text: Dobroslav Zeman, PDG, koordinátor ICM v Českém Krumlově;

Foto: S.K. Jedlička a D. Zeman

Snad každý Rotary klub – a je jich na celém světě více než 32 tisíc! – rozvíjí přátelskou spolupráci s některým zahraničním partnerem. Mnohé z nich mají takových partnerů i několik. Nejinak je tomu i v Česku a na Slovensku.

Při návštěvě zahrad českokrumlovského zámku

Protože rozvoj přátelských vztahů je podmíněn i geografickou polohou klubů, je nabílední, že se dobré vztahy rozvíjejí nejnáze se sousedy: vždyť také s Rotary kluby v Německu rozvíjí velmi plodnou spolupráci 21 českých a dva slovenské Rotary kluby, s rakouskými RC dvacet českých a tři slovenské. K jejich dalšímu rozkvětu přispívají i distriktní komise pro mezinárodní spolupráci nazývané Inter-Country Committee (ICC), případně Länderausschuss (LA), pokud jde o kluby hovořící německy.

Ve dnech 5. až 9. září se setkali na společném pracovním zasedání naši čeští a slovenští rotariáni se svými přáteli dokonce ze tří LA našeho distriktu, spolupracujících s Německem, Rakouskem a Holandskem. Setkání bylo tentokrát svoláno do krásného Českého Krumlova a to poprvé ve formě Inter-Country Meetingu: nejen proto, abychom se zahraničními účastníky plánovali další spolupráci, ale abychom jim umožnili seznámit se alespoň s některými krásami a pamětihodnostmi jižních Čech a obohatili tak jejich dojmy z pobytu u nás.

Hlavní sál knihovny Vyšebrodského kláštera

Městečko i hrad Rožmberk naše hosty velmi zaujaly

Když se ve středu 5.9. večer sjeli pod zataženou oblohou první hosté do Hotelu Rajský v Českém Krumlově, těšili se na příští den v naději na zlepšení počasí. Ovšem pravý opak byl pravdou: horší den nám svatý Petr nemohl seslat – už v noci začalo pršet a tento mimořádně intenzivní a hustý ledový déšť vydržel po celý čtvrtek až do další noci. Přesto jsme se v ten nešťastný den mohli svým hostům pochlubit dopoledne krásou zámku na Hluboké, po obědě s nimi navštívit velmi zajímavou a poučnou expozici o principech a významu jaderné energie v bezprostřední blízkosti elektrárny Temelín, a pak ještě dojet do Zlaté Koruny a navštívit tamní cisterciácký klášter. Po večeři nás tam čekal krásný hudební zážitek – koncert souboru MUSICA BOHEMICA, jehož hudbu přijali všichni naši hosté s nadšením.

Deštivý Temelín – model a realita

Pátek byl už k nám co do počasí milosrdnější – a tak jsme se jim pochlubili půvabem hradu Rožmberk a navíc zařadili do programu návštěvu kláštera ve Vyšším Brodě s jeho nádhernou barokní knihovnou, dokonce třetí nejrozsáhlejší u nás.

MUSICA BOHEMICA potěšila všechny posluchače v areálu kláštera Zlatá Koruna

V pátek večer se do Krumlova sjeli další účastníci, k nimž mnozí přibyli ještě v sobotu ráno: a tak jsme dopoledne společně navštívili českokrumlovský zámek, rozhlédli se z jeho teras na historické jádro tohoto půvabného města – a odpoledne nás čekal v hotelu U města Vídně obsáhlý pracovní program: nejdříve oddělená zasedání všech tří LA, aby se pak všichni sešli od 16. hodiny pohromadě na zasedání společném, vlastně vůbec poprvé v tomto složení.

Dobroslav Zeman, PDG, koordinátor celého setkání (vlevo) a Hans Schlei, PDG a vedoucí německé sekce LA D-CZ-SK

(o němž jsme již v našem časopisu své čtenáře informovali). Jako příklad velmi úspěšné spolupráce mezi RC Plzeň a RC Ansbach, opakující se již po řadu let, bylo vyslání tří stipendistů na už 60. ročník slavného hudebního festivalu BACHWOCHE ANSBACH (o něm píšeme na jiném místě tohoto čísla). A na vybudování dětského dopravního hřiště v Českém Krumlově spolupracovali místní rotariáni nejen s kluby z Rakouska, ale i z Německa. S velkým

Uwe Richardsen, D.1840 (vlevo) a Hans Schlei, D.1880 (uprostřed) převzali od Romana Gronského, PDG, čestná uznání distriktu.

V jeho úvodu přivítal všech více než 60 účastníků prezident místního hostitelského klubu Petr Barták, po něm úřadující guvernér našeho distriktu Petr Pajas a svými projevy přispěli i vedoucí zahraničních sekcí – za německou Hans Schlei, PDG 1880, za rakouskou Harald Marschner, PDG 1920 a za holandskou Guus Molenaar, bývalý prezident RC Castricum. Všichni zdůraznili význam a přínosy vzájemné mezinárodní spolupráce a připomněli nejvýznamnější úspěchy, jichž se podařilo v nedávné minulosti dosáhnout. A výborných výsledků není málo – na příklad RC Třebíč uspořádal pod vedením Franka Spekhorsta, Holanďana, který žije trvale u nás, velmi úspěšný benefiční koncert DĚTI DĚTEM

Otakar Veselý (vlevo) převzal v průběhu zasedání z rukou Romana Gronského (oba PDG) čestná uznání za podíl na rozvoji programu dobrovolného dárce krve, udělené Celosvětovým zájmovým sdružením RI.

zájmem byla přijata také slova Uwe Richardsen, PDG 1840 stejně tak jako Antona Polstera, PDG 1910, kteří vyzdvihli mimořádný význam mezinárodní rotariánské spolupráce a to jako funkcionáři celoevropského sdružení těchto ICC, rozvíjejících partnerské vztahy ve všech evropských rotariánských zemích.

Jestliže se pak v neděli 9. září v poledne mohli téměř všichni účastníci ICM v Českém Krumlově i řada dalších příchozích znovu pozdravit ještě na Trístoličníku, bylo to jen potvrzením smyslu trvalého ústředního hesla tohoto každoročního setkání - „ZEMĚ BEZ HRANIC“. Kež by jednou mohlo toto heslo platit na celém světě!

Účastníci setkání Frits Zeeuw, PDG, a Klaus Drossel, PDG.

Plénium účastníků společného zasedání tří LA

Petr Pajas, DG 2240 zahájil společné zasedání

Uwe Richardsen, PDG 1840

Anton Polsterer, PDG 1910

Pracovní jednání se uskutečnila podle regionálního zaměření jednotlivých komisí. Na snímku členové LA A-CZ-SK.

Harald Marschner, PDG 1920, vedoucí rakouské sekce LA A-CZ-SK

U mikrofonu Frank Spekhorst společně s Guusem Molenaarem, LA NL-CZ-SK

Plénium účastníků společného zasedání tří LA

Peter Thürl, RC Herzogenaurach, člen LA D-CZ-SK

Willibald Egger, PDG 1920, člen LA A-CZ-SK

Heinrich Marchetti, člen redakční rady časopisu Rotary Magazin.

Petr Barták, prezident RC Český Krumlov a předseda organizačního výboru ICM

Hans Schlei, PDG a vedoucí německé sekce LA D-CZ-SK

Studenti, kteří jsou na roční výměně v Rakousku, Balafré Ribeiro de Andrade Neto z Brazílie (vlevo) a Uddhan Khapre z Indie, přijeli na Třístoličnick také.

Hans Schlei, PDG 1880 a Rudi (PDG 1920) a Erika Buchmeiserovi.

Samí DG, PDG, DGN a DGE

LÄNDER OHNE GRENZEN – tradiční setkání na Třístoličnicku.

Nitranští u přátel ve Wachau

Text: Miroslav Vodňanský, RC Nitra

člen česko-slovensko-rakouského výboru pro mezinárodní spolupráci

Foto: archiv klubu

V červnu 2007 se pod patronací česko-slovensko-rakouského výboru pro mezinárodní spolupráci uskutečnila dvoudenní exkurze Rotary klubu Nitra do rakouského Wachau. Její účastníci si prohlédli údolí Dunaje a historická centra měst Krems a Dürnstein. Oblast Wachau je pozoruhodná jedinečným spojením zajímavé krajiny, charakteristické skalnatými svahy podél řeky Dunaje, s četnými historickými a kulturními památkami. Z tohoto důvodu je zapísána v Seznamu památek světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO. Například hrad Dürnstein je známý mimo jiné tím, že zde byl vězněn anglický král Jindřich Lví srdce, který při návratu z Palestiny v přestrojení byl poznán a držen v zajetí Babenberským vévodou, dokud za něj nebylo

z Anglie zaplacen výkupné. Oblast Wachau však vyniká také z kulinařského hlediska a je známá především zdejšími vínem, které má světovou pověst. Účastníci exkurze měli možnost posoudit jeho kvalitu v rámci připravené ochutnávky vybraných druhů vín, charakteristických pro zdejší oblast. Exkurze byla završena setkáním a společnou večeří se zástupci obou rakouských distriktů 1910 a 1920 v česko-slovensko-rakouském výboru pro mezinárodní spolupráci stejně jako se zástupci místního Rotary klubu Krems. ■

Účastníci exkurze při návštěvě historického města Dürnstein

RC Plzeň – RC Ansbach

Studenti na Bachově festivalu

RC Plzeň – RC Ansbach

Studenti na Bachově festivalu

Připravil: Dobroslav Zeman, PDG

Foto: archiv účastníků festivalu

Na úvod trochu faktografie: Německý Rotary klub Ansbach se každoročně podílí na přípravě velkého hudebního festivalu BACHWOCHE ANSBACH, věnovaného výhradně hudbě J.S.Bacha. V roce 2007 se konal jeho už 60. ročník. Již po několika let zvou naši tamní rotariánské přátelé k účasti na festivalu také naše mladé nadané studenty a poskytují jim velmi hodnotná stipendia. Ve spolupráci s ředitelstvem Plzeňské konzervatoře vyslal letos Rotary klub Plzeň do Ansbachu Zuzanu Seibertovou, která v červnu absolvovala tento ústav s vyznamenáním v oboru zpěv, a Lucii Chmelařovou, která studuje hru na příčnou flétnu. Trojici doplnil Marek Škubal, absolvent SSUPŠ Zámčeka v Plzni, který nyní studuje 2. ročník Akademie výtvarných umění – obor so-

chařství a vedle toho miluje hru na flétnu, již se věnuje již po 11 let.

Z jejich bohatých dojmů, o nichž nám napsali, vybíráme:

Zuzana Seibertová

Dostala jsem možnost odjet do neznáma... Měla jsem sice obavu, zda mne ubytují v hodné rodině, zda se budu umět sprátně s novými lidmi, které tam potkám, a hlavně jaké budou mé hudební zážitky z koncertů, které mě čekaly. Mé modlitby byly však vyslyšeny: k cíli jsem dorazila bez problémů, německy jsem se nebála mluvit a má nová „rodina“ byla úžasná. Každý den jsme měli možnost chodit na koncerty. Hned první večer jsme vyslechli slavný Bachův Magnificat D dur v nádherném kostele s nejlepšími místy. Jakoby všechno byl jen sen, který pak pokračoval do posledního dne mého pobytu. Koncerty mi daly spousty zkušeností pro mou další kariéru, zlepšila jsem se v německém jazyku, poznala mnoho nadaných mladých lidí se stejnými zájmy, viděla jsem svět, o němž se mi ani nesnilo... Jediné, co jsem musela udělat sama, bylo odhodit strach z neznáma. A věřte mi, že stojí za to nebát se. Nebojte se proto chopit se všech příležitostí, které vám jsou nabízeny. Získáte tak mnoho životních zkušeností, na něž bude stále vzpomínat.

Lucie Chmelařová

Všechno začalo prostou otázkou naší profesorky němčiny na konzervatoři: zda někdo z nás nechce jet na výlet do Ansbachu, kde se prý pořádá Bachův týden, a jelikož jsme muzikanti, že nás to může zajímat... Nejdříve jsem váhala, ale pak jsem si řekla: proč ne? A dobře jsem udělala! Už od prvního setkání se členy Rotary klubu Plzeň jsem měla dobrý pocit. Dostali jsme od nich všechny potřebné informace a i domluva s rotariány v Ansbachu byla až překvapivě příjemná. Vše bylo jasně napsané, dny pečlivě rozvržené. A tak jsme měli na starosti pouze svou cestu tam a zpět.

Naši noví „rodiče“, kteří si nás vyzvedli na nádraží, byli velmi milí a vzdělaní lidé a tak jim aspoň touto cestou děkuji za jejich péči a ochotu. Celkem nás bylo 20 stipendistů, pozvaných z pěti evropských zemí. Trochu jsem se obávala, zda mezi ně zapadnu, jací budou, jak se domluvíme – ale všichni do jednoho byli úžasní. Stali se z nás přátelé a stále si píšeme. Ještě nikdy jsem nepotkala tak fajn lidi a jsem za to vděčná.

Kdybych měla popsat vše, co jsme zažili, potřebovala bych asi celý rok. Na koncertech ta nejlepší místa, velcí umělci a hlavně ta nádherná hudba... jako byste se zakousli do sladkého jablka a chtěli pořád víc a víc. Opravdu to byl pohádkový týden, za který děkuji všem členům nejen Rotary klubu Plzeň, ale především dr. Karl Sturmovi, který za

Zuzka, Marek (v klobouku) a Jori Klamp z Belgie (vpravo) s oblíbeným dr. Karl Sturmem, který koordinoval účast všech zahraničních stipendistů

RC Ansbach naši účast zprostředkoval. Na tento nádherný týden budeme vzpomínat celý život.

Marek Škubal

Lehká nervozita a napětí, to byly pocity, jež se mi v neděli 29. července uhnízdily v rozehvělém žaludku. Nebyla to sice má první cesta do zahraničí, avšak první tým, že jsem se od počátku až do konce musel spoolehnout jen na svou vlastní jazykovou (ne)vybavenost.

Mé obavy však byly brzo rozptýleny. „Tvá němčina je pořád mnohem lepší, než kdybychom my mluvili česky,“ konstatovala s úsměvem „Gastmutter“ mé kamarádky, zpěvačky Zuzky, když jsem po velmi vlídném přijetí na nádraží seděl v jejich útulném obýváku, pomalu uskrával horký čaj a pochutnával si na čokoládovém zákusku.

Ihned po slavnostním zahájení se dal do pohybu pestrobarevný kolotoč událostí, který nám dvaceti stipendistům nedal ani na chvíli vydechnout. Jak jsem se dozvěděl, je Bachwoche patrně nejvýznamnějším bachovským festivalem v Německu. V nádherných sálech a monumentálních kostelech zněla hudba Mistra J.S.B, při níž se tajil dech i díky mistrovství skvělých interpretů. Uchvácen Bachovou melodikou jsem měl často husí kůže velikosti lentilek, která musela být i přes košili dob-

Účastníci nejen muzicírovali, ale poznávali i kulturní dědictví města a okolí, například slavného Rothenburgu ob der Tauber.

ře patrná z dvaceti metrů, i kolena se mi chvěla ještě dlouho po doznění posledního tónu. Vyvolá-li hudba takovou reakci u člověka, jenž byl dlouho aktivním hudebníkem a obklopuje-li ho hudba dnes a denně, uděláte si jistě dobrou představu o úrovni koncertů. Hudební zážitky byly pak jen umocňovány mým nadšením z kolektivu, ve kterém jsem se pohyboval. Málodky se povede začlenit se do tak příjemné společnosti. Týkalo se to nejen nás stipendistů, mezi nimiž jsem si zakrátko našel skutečné přátele (nikdy

nezapomenu na kanibalské žertíky nad pojmem „Fingerfood“ který jsme objevili s německou muzikantkou Ludiou v jídelním lístku místní mexické hospůdky), ale i samotných organizátorů z řad rotariánů, kterým nikdy nebylo nic zatěžko. S radostí obětovali svůj čas i prostředky, aby dvaceti neznámým mladým lidem umožnili zažít týden snů.

Děkuji proto rotariánům, že mi umožnili zúčastnit se této skvělé akce. Poprvé v životě jsem zažil pocít, že jsem součástí Evropy!

RC Zlín

Setkání v Lignanuu

Text: Vladimír Chudárek

Foto: archiv klubu

Začátkem června navštívili zlínská a uherskobrodská rotariáni kolegy v Rotary klubu Lignano v severní Itálii. Tuto možnost nám nabídl Martina Dlabajová, kterou jsme v loňském roce vyslali jako členku GSE týmu našeho distriktu do severoamerického Colorada. Martina má své podnikatelské aktivity mimo jiné i v severní Itálii, kde spolupracuje s řadou rotariánů.

Osmičlenná delegace dvou moravských klubů si během pobytu vyměnila zkušenosti z rotariánské činnosti. Z diskuse vyplynulo, že kluby řeší mnoho ob-

Zlínská rotariáni na schůzce RC Lignano

dobných problémů, ale delegace získala také hodně podnětů pro další aktivity. Velmi zajímavá byla pro nás například činnost zaměřená na podporu evropské vzájemnosti. RC Lignano je garantem několika veřejných soutěží s touto aktuální tematikou. Tradici má již soutěž v oboru literární tvorby studentů středních škol a s ohledem na velmi pozitivní ohlas veřejnosti RC rozšiřuje soutěže i do dalších oborů (architektura, ekonomie).

Naše delegace byla během svého pobytu v severní Itálii přijata také honorárním konzulem České republiky v Itálii, dr. Paolo Petiziolem v Udine. Velkým zážitkem pro nás byla návštěva historických památek ve starobylé Aquilei s odborným výkladem dr. Petiziola, který je nadšeným znalcem a propagátorem italské a české kultury a historie. Přátelé z Lignano nás na oplátku navštíví při setkání „Návraty ke kořenům“, které pořádáme začátkem října ve Vizovicích.

Setkání delegace s honorárním konzulem dr. Paolo Petiziolem (uprostřed) v Udine.

RC Plzeň

Přátelské kontakty zdaleka

Text: Dobroslav Zeman, PDG

Foto: archiv klubu

Je skutečně zajímavé, jak vznikají nové mezinárodní kontakty Rotary klubů: nejen na světových kongresech či pracovních jednáních v komisích, nejen osobními návštěvami při služebních cestách či o dovolené, ale odvozují se i od partnerských vztahů měst, v nichž Rotary kluby působí.

Jako typický příklad slouží právě Plzeň: na jejím osvobození v květnu 1945 se podíleli střelci belgického 17. batalionu – a jejich RC v Amay-Villers-le-Temple se stal nejen patronem našeho RC Plzeň hned při jeho zakládání v roce 1991, a přátelské kontakty s námi udržuje dodnes. V dalších letech vysílal náš klub desítky mladých lidí na pobyty do zahraničí, organizované tamními Rotary kluby, a ti nám výměnou za Plzeňské přivázeli celou řadu pestrých vlaječek od klubů, v jejichž péči trávili svůj krátkodobý či i dlouhodobý pobyt někde daleko ve světě.

Když se pak připravovaly před dvěma roky oslavy 60. výročí osvobození, inicioval tehdejší velvyslanec USA v Praze William Cabaniss, člen RC Birmingham v americké Alabamě, navázání kontaktů mezi jeho klubem (dokonce jedním z nejčetnějších na světě – s 550 členy!) a RC Plzeň, které vyvrcholily realizací velkého MG-projektu v hodnotě 25 tisíc dolarů, určeného pro čtyři plzeňská sociální zařízení, zaměřující se na péči o handicapované děti. Jeho slavnostnímu předání byl osobně přítomen nový velvyslanec USA v Praze Richard Graber, rovněž rotarián – člen RC Milwaukee ve Wisconsinu.

S japonským městem Takasaki rozvíjí město Plzeň své partnerství již od roku 1990, kdy na tamním summitu podepsali primátoři obou měst partnerskou smlouvu. Po mnoha výměnných akcích v oblasti životního prostředí i na poli kulturním (výstavy, koncerty, kulturní soutěže apod.) přijela na počátku letošního června do Plzně sedmičlenná delegace v čele s panem Youji Suzuki, aby v Plzni realizovala ve dnech 1. až 17. června 2007 „Dny japonské kultury“. Plzeňští rotariáni byli mile překvapeni, když je 12. června přišel navštívit při jejich pravidelném meetingu v hotelu Continental právě pan Suzuki, člen RC Takasaki-North společně s panem Daisaku Kanazawa z odboru mezinárodních vztahů města Takasaki a v doprovodu vynikajícího česko-japonského tlumočnicka, studenta Filozofické fakulty v Praze Michala Koží, představitele Česko-japonské společnosti v Praze. Pověděli nám mnoho zajímavého o svém městě i o svém klubu, pan Suzuki i o japonském čajovém obřadu, který tu sám uváděl, jen se divili – zejména podle množství vlaječek, vyvěšených v klubové místnosti, které si stále fotografovali – jak bohaté máme své mezinárodní vztahy.

Na závěr setkání proto s potěšením přijal i vlaječku naši, plzeňskou, která bude podle jeho slov vůbec první ze zahraničí pro jeho klub. Současně slíbil, že tu svou pošle dodatečně – a svůj slib na konci července také splnil. Shodou okolností bude v naší velmi čtené sbírce pocházející z nejrůznějších koutů světa od Finska až po Nový Zéland vlastně první z Japonska.

Společně s vlaječkou přišly od pana Suzukii i dva dopisy: jeden v přátelské angličtině, ovšem ten druhý sice v dekorativní, avšak pro nás bohužel zcela nečitelné japonštině: podle přiložených vizitek buď od letošního prezidenta jejich klubu Kurataro Inagawa, anebo od Masanobu Shigeta, člena téhož klubu, který dokonce působil v letech 2005-07 ve vysoké rotariánské funkci jako člen Správní rady ředitelů RI.

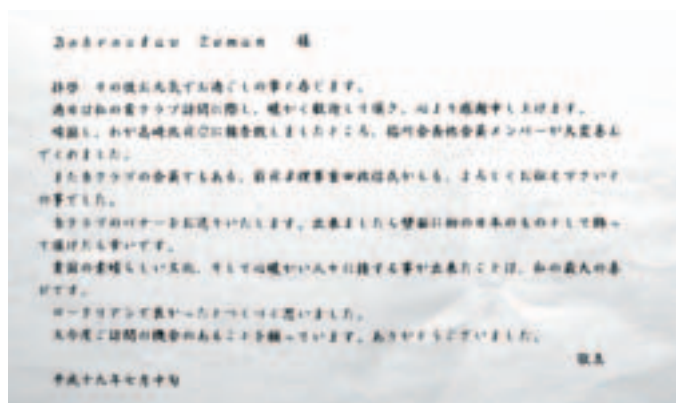
A tak byly možná položeny základy k navázání dalších přátelských kontaktů s rotariány na druhé části naší zeměkoule. Ale i tam žijí lidé stejného smýšlení, jež spojuje náš společný ideál, nejlépe vyjádřený heslem SERVICE ABOVE SELF.

(Zleva): současný prezident RC Taksasaki North pan Kurataro Inagawa a pan Masanobu Shigeta, člen téhož klubu, který v letech 2005-07 působil jako ředitel RI, převzali od Youji Suzukiiho po jeho návratu do Japonska vlaječku RC Plzeň jako symbol přátelských vztahů mezi oběma městy i Rotary kluby.

Při návštěvě v RC Plzeň předal Youji Suzuki několika z nás malý vějířek jako suvenýr. Spolehlivým prostředníkem nám byl pan Michal Koža (uprostřed), představitel Japonské-české společnosti v Praze a skvělý tlumočnick v japonštině.

P. Youji Suzuki mi poslal po svém návratu domů bezpochyby přátelský, avšak pro nás bohužel nesrozumitelný dopis – jen tomu oslovení rozumím . . .

World Scouting Centennial

Story and pictures by Svatopluk K. Jedlička

Identical thoughts shared by Rotary's founder Paul Harris and the Scouting movement brain father Robert Baden-Powell predestine both movements to work together. Scouts tend to become Rotarians when they grow up, while the Rotarians tend to support the scouts in every which way. In 1991, a new interest group was established within the RI – the International Fellowship of Scouting Rotarians (IFSR). Scouting Rotarian Zdeněk Michálek-Jackal of RC Ostrava was a coordinator on behalf of our District (having been the 29th in the pecking order and the first Rotarian of our District to receive the IFRS Cliff Dochterman Award).

Sir Robert Baden-Powell (1857-1941), the famous founder of the Boy Scouts and Girl Guides, specialized in spying, terrain mapping and surveillance. He became a national hero for his defense of Mafeking in the South African Boer War of 1899-1900. He established a trial camp for 22 boys on Brownsea Island in 1907. His book, "Scouting for Boys", issued in 1908, was translated into 35 languages. The first International Jamboree was held in London's Olympia in 1920. The Scouting Movement is alive in 216 countries and territories all over the world and is the largest international organization for children and young people, with a membership of more than 42 million.

Junák – the Boy and Girl Scout Association of the Czech Republic – was so named by its founder, Antonín Benjamin Svojsík (1876-1938), to equal the English-language designation "scout". He spent some weeks with English Scouts in 1911. He concluded that it was impossible to translate the English scouting movement into the Czech conditions. He summed up his observations in the 1912 almanac, *The Basics of Junák*. In the same year he ran his first Junák camp for 13 participants. In 1920, Antonín Benjamin Svojsík received the British Silver Wolf Order from the hands of Robert Baden-Powell. At present, Junák – the Association of Boy and Girl Scouts of the Czech Republic – has 45,000 members and is the largest Czech educational organization. An official agreement on mutual cooperation between Rotary District 2240 and Junák was signed in 2006. Thanks to Zdeněk Michálek,

Zdeněk Michálek (left), representative of Scouting Rotarians of our District, and Brian Thiessen of the United States, President Elect and Main Secretary of IFSR

Rotary District 2240 is a full member of the European Scouting Foundation FOSE.

Slovakia's first Boy Scout unit was founded in 1913 by Alexander Karle, a professor at the Benedictine Grammar School in Komárno. The first Slovak scout units after the establishment of the Czechoslovak Republic were founded in Žilina and Bratislava, in 1919. In 1922, the first issue of the Slovak scouting magazine, *Buď pripravený*, came off the press, and Slovakia's first woodcraft school opened near Banská Štiavnica in 1924. Today, the Slovak Scouts have a membership of 7,000 and rank among the largest and most active organizations devoted to education and leisure activities.

The Scouting Centennial celebrations this year peaked at a 12-day worldwide jamboree in the spacious, 574-acre Haylands Park near London, in the presence of the grandson of Sir Robert Baden-Powell. The Scouting Rotarians (IFSR)

presented their ShelterBoxes for quick aid to natural disaster areas. The King Carl XVI of Sweden inducted Zdeněk Michálek as the first Czech national into the limited company of the World Scouting Foundation, which he established. A team of 280 Czech Boy and Girl Scouts attended the jamboree, having been supported by 14 Rotary Clubs that collected a total of 334,000 Czech crowns. At eight A.M. on September 1, thousands of Boy and Girl Scouts climbed various summits all across the world to mark the anniversary. And they renewed their solemn Scouting oath. ■

IFSR – District Coordinator

Ing. Zdeněk Michálek - Šakal

tel. 606 760 130

zmichalek@hmpartners.cz

International Fellowship
of Scouting Rotarians

www.ifsr-net.org

Joint Meeting of Three ICCs

By Dobroslav Zeman, PDG

On September 5-8, Czech and Slovak Rotarians held a joint working session with their friends from three Inter-Country Committees of our District, cooperating with Austria, Germany and the Netherlands. The meeting was called to Český Krumlov this time. Its agenda was permeated by the effort to know our Region. We treated our guests to the beauties of the Český Krumlov and Hluboká Chateaux, Rožmberk

participants were greeted by the President of the host RC Český Krumlov, Petr Barták, and the Acting Governor of District 2240, Petr Pajas. Speeches were made by Uwe Richardsen, PDG 1840, and Anton Polsterer, PDG 1910, the officials of an all-European association of ICCs fostering partner relationships in all the European Rotary countries. The meeting heard also the heads of international sections – Germany's Hans Schlei, PDG 1880, Austria's Harald Marschner, PDG 1920, and the Netherlands' Guus Molenaar, Past President of RC Castricum. All speakers stressed the

Dobroslav Zeman, PDG, chief organizer of the three-ICC meeting, in the company of the head of the German Section, Hans Schlei (Photo by Svatopluk K. Jedlička)

Castle, and monasteries at Vyšší Brod and Česká Koruna; as well as to a concert of medieval music in the rendition of the MUSICA BOHEMICA ensemble. A visit to an exhibition highlighting the principles and importance of nuclear power engineering at the Temelín Nuclear Power Station was both interesting and instructive.

Extensive working negotiations proceeded separately in the various ICCs. A joint plenary session in such a representative line-up and scope was held for the first time ever. More than 30

significance and value of international cooperation, as well as major achievements over the past few years. ROTARY GOOD NEWS keeps you posted on all these projects.

On Sunday, September 9, virtually all delegates to ICM Český Krumlov took part in a traditional get-together, held regularly over the past few years on the top of the nearby Mount Třístoličník under the keynote, "LAND WITHOUT FRONTIERS". Let us wish that this motto applied all over the world, one fine day! ■

Service to Young People

In the last school year and during the summer vacation, RC Třebíč was very actively involved in the District programs of service to young people. Four high school students were sent to study abroad for one year and four foreign students were hosted by the club. Two young people went abroad under the family exchange program, and three youngsters attended summer camps. Young people, exposed for the first time to lengthy international experience, gleaned new findings and skills in Australia, Brazil, Sweden and the United States. They say their travels have had a very positive impact on their lives.

(By Jaromír Barák, photos by RC archive)

ICC CZ/SK-A – RC Nitra

In June, the Czech-Slovak-Austrian Inter-Country Committee (ICC) sponsored a two day RC Nitra trip to Wachau in Austria. The area along the river Danube, with countless historical and cultural landmarks, is listed as UNESCO World Cultural and Natural Site, and its local wines enjoy world class reputation. The travelers joined a meeting and dinner with people from RC Krems and representatives of Austria's Districts 1910 and 1920 at ICC CZ/SK-A. (Miroslav Vodňanský)

RC Zlín, RC Uherský Brod – In June, Rotarians from Zlín and Uherský Brod visited their colleagues in Northern Italy's RC Lignano. The meeting was inspired by Martina Dlabajová, a member of the GSE Team dispatched by Zlín to Colorado last year. She has long worked together with Rotarians in Italy. The Morava Rotarians were especially keen to learn about the RC Lignano activities in support of European togetherness. Local high school students traditionally compete in the realm of letters. Our delegation was received in Udine by the Czech Honorary Consul to Italy, Dr. Paolo Petiziolo. (Vladimír Chudárek)

RC Košice The Rector of Košice Technical University, Professor Juraj Sinay rewarded the eight-year-long cooperation with RC Košice by presenting them with a symbolic "apple of knowledge". By doing so he expressed not only gratitude for the assistance rendered but also the appreciation of the Rotary Club's role in transferring experience and knowledge not only to its members. (Elena Gregová)

TRF - The Case for Finishing Polio Eradication

Once polio is eradicated, the developing world can save over US\$1 billion a year. Switching to a control strategy would condemn 10 million children to polio over the next 40 years alone. Learn more about why Rotary must finish polio eradication at www.rotary.org/jump/finish.

(Marle Donato, The Rotarian)

RTC Hradec Králové – For the third year running, Season's greetings adorned with art created by Hradec Králové's DANETA Center for Handicapped People will be issued by Rotaract Club Hradec Králové. Please order by October 24 at <http://pranicka.kvalitne.cz>. All enquiries to Jan Michálek, Phone 606 183 534, e-mail honza.michalek@seznam.cz.

www.rotary2008.com

RC Plzeň – Every year, Germany's RC Ansbach helps to prepare the BACHWOCHE ANSBACH festival, devoted exclusively to the music of J. S. Bach. The festival saw its 60th edition this year. Local Rotary friends invite young Czech talents and provide valuable scholarships. Rotary Club Plzeň, in conjunction with the Conservatory of Music of Plzeň sent three young musicians to Ansbach this year. All the three nominees agreed that Ansbach was a great motivation and they felt themselves European for the first time in their life. (*Dobroslav Zeman, PDG*)

RC Přešov – in memoriam: In mid-August, RC Přešov bade farewell to their deceased friend of many years, Marie Jandová. More than 13 years ago she helped to restore her club, whereupon she served twice as its President, and intensively worked to foster friendly relations with partner clubs in Austria and Germany. Rest in peace. (*Marie Dytrychová*)

RC České Budějovice – in memoriam: Sad news reached us from South Bohemia. RC České Budějovice advised us about the passing away of Professor Vladimír Vytasil, a long-time friend, a founding member and later the President of their club, now its honorary member. Rest in peace. (*Vladimír Peřina*)

RC Znojmo – On Monday, August 6, members of Rotary Club Znojmo laid flowers to the memorial to citizens killed in air raids of their town. They also paid respect to the 140,000 victims of the Hiroshima bombing 62 years ago.

Žilina belonged to young people

Text: Juraj Sabaka and Karol Herian

Jašidielňa is an important international project, organized in Žilina by the Krajina harmónie (Land of Harmony) Foundation, inspired by Soňa Holúbková. Its main purpose is to help overcome communication hurdles between healthy and handicapped young people, and to help them establish friendly ties. The 18th annual festival this last September was attended by 326 young people from 41 institutions of seven European countries. They were assisted and escorted by 170 students from Žilina. There were 30 organizations in attendance from Slovakia alone, representing many social care centers and special schools. This year's festival was held under the aegis of the Lord Mayor of Žilina, Ivan Harman, and RC Žilina was one of the main organizers and sponsors of the project.

This year's Jašidielňa was quite different: there was an interstellar expedition arranged for children into the great unknown, to visit various strange planets where the kids learned to fix up a spacecraft, program robots, establish sound communication with extraterrestrial civilizations, dodge meteoric rains, and navigate through outer space. Youthful fantasies were spurred by clowns from the Pinzka ensemble from Poland. Jašidielňa is a wonderful project, enjoyed by all generations of Žilina. ■

FRIENDLY TIES FROM AFAR

Text: Dobroslav Zeman, PDG

The city of Plzeň has fostered partner ties with the Japanese town of Takasaki since 1990. After many exchanges in the field of environment protection and culture (exhibitions, concerts, competitions etc.), a seven-member delegation, led by Mr. Youji Suzuki (RC Takasaki-North) arrived in Plzeň to stage "Japanese Culture Days". The Plzeň Rotarians were visited on this occasion not only by Mr. Suzuki but also a representative of Takasaki's

department of foreign relations, Mr. Daisaka Kanazawa, escorted by an excellent interpreter, Michal Koža – a student of the Prague School of Liberal Arts and member of the Czech-Japan Association. The traditional act of exchanging Rotary flags bore an almost historic significance for both clubs: Plzeň acquired its first Japanese colors to its rich collection, and it was the other way round for the Japanese. RC Takasaki North's acting President Kurataro Inagawa (left) and Masanobu Shigeta (center), a member and past RI Director in 2005-2007, received their first flag from abroad for their collection. ■

EIGHTY YEARS THREE TIMES

**RC Bratislava Anniversary
Rotary Arrives in Slovakia
Czechoslovak Rotary District Established**

*Written by: Svatopluk K. Jedlička
Photography: District Archive*

The Rotary Year 1927/28 was a milestone for our Rotary movement. By 1926, the situation had permitted the establishment of six new clubs – in Hradec Králové, Pardubice, Plzeň, Karlovy Vary, Brno and Bratislava. České Budějovice had an RC club a little later. In June 1927, representatives of all Czechoslovak clubs met in the spa town of Poděbrady (whose RC was established in 1928) to lay foundations to a new Rotary District. Czechoslovakia was proclaimed Rotary District 66 on September 26, 1927. This happened in Prague's Municipal House in the presence of RI's President Arthur H. Sapp, General Secretary Chesley R. Perry (one of the closest associates of P. Harris) and an audience of two hundred. Josef Schulz of RC Praha was appointed the first Governor. The conference coincided with the meetings of representatives of Czechoslovak, Austrian and Hungarian clubs.

Slovakia's Rotary tradition was established with the founding of RC Bratislava, in 1927. Later on, Rotary Clubs were founded in Banská Bystrica, Košice, Turčianský Sv. Martin, and Poprad. Their membership consisted of Slovak intellectuals and Czechs working in Slovakia. Two District Conferences were held in Slovakia – Bratislava 1931 and Košice 1938. Ruthenia was a part of Czechoslovakia at the time. A Rotary Club was established in its administrative capital, Uzhgorod, in 1928. Its members fostered close ties with Košice and other district clubs.

Carlton Hotel was the home base of Rotary before the Second World War.

Jan Masaryk (center) played a pivotal role in restoring Rotary activities in post-war Czechoslovakia. The picture from 1947 finds him in the company of RI President Richard C. Hedke (left) and District Governor František Král (right).

In the 1930s, Rotarians helped shape the economic, scientific, cultural and social success called Czechoslovakia, thanks largely to their numerous international contacts. Jan Masaryk, a prominent diplomat of international import and son of President Tomáš Garrigue Masaryk was one of the founding fathers of RC Praha, Czechoslovakia's first Rotary Club, founded in 1925. Among the active Rotarians at the time were the industrialists Václav Klement and Jindřich Waldes, top executives of the Baťa group in Zlín, as well as the family of Václav Havel. Their names can still be found in various biographical dictionaries and encyclopedias. The two Presidents of pre-WWII Czechoslovakia, Tomáš Garrigue Masaryk and his successor, Edvard Beneš, were honorary governors of Rotary District 66.

The importance of the pre-WWII Czechoslovak District is corroborated by the presence of three of our Rotarians in the top leadership of RI. In a letter to RC Plzeň, the Rotary founder, Paul P. Harris called the Czechoslovak Rotary Clubs "the pillars of Rotary in Central Europe". The then RI President Sydney W. Pascal and General Secretary Chesley R. Perry agreed in their letters that our district is "the most agile in Europe and its results stand comparison with those of the traditional American districts". Having visited the clubs in Kolín, Žamberk, Brno, Bratislava, Hradec Králové, Prague, Karlovy Vary and Česká Třebová, the RI's Europe Secretary, Dr. A. Potter described the activities of the Czechoslovak clubs as a "Rotarian sensation".

By 1938, Czechoslovakia ranked third in Europe in terms of Rotary Clubs (49), and was actually world leader, right after Great Britain and France, considering the ratio of numbers (1,300) to population. Due to the Munich Accords, Czechoslovakia was swallowed by Adolf Hitler's marauding Third Reich, in 1939. Similarly to the other Axis-dominated nations, such as Germany, Austria and Italy, the Czechoslovak Rotary clubs ceased to exist, as did District 66. ■

The Case for Finishing Polio Eradication

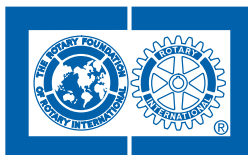
Once polio is eradicated, the developing world can save over US\$1 billion a year. Switching to a control strategy would condemn 10 million children to polio over the next 40 years alone. Learn more about why Rotary must finish polio eradication at www.rotary.org/jump/finish.

(Photo by Bruce Howard)

**These four pages contain
English-language highlights of the
content of the Czech and Slovak
magazine ROTARY GOOD NEWS
5/2007. Translation: Libor Trejdl
Editorial Board: +420 602 432 751
e-mail: goodnews@rotary.cz**

Čas k využití přirozených zdrojů

překlad: mr

Srpen byl měsícem rozšiřování členské základny. Období konce léta je ideální doba k tomu, abychom soustředili pozornost Nadace Rotary na obnovení kontaktů s absolventy vzdělávacích programů. Většina členů výměnných programů Group Study Exchange, stipendistů Ambassadorial Scholarships i členů mírových programů je vděčná za příležitost, kterou jim Nadace poskytla. Získali z první ruky zkušenost s tím, co představuje rotariánské přátelství a čeho všeho může docílit rotariánská služba. Mnozí z nich by rádi v této činnosti pokračovali. Problém je však v tom, že nikdo nezůstal v kontaktu s většinou účastníků těchto programů. Žádný rotarián je nepozval ke vstupu do klubu, ba ani k vystoupení na klubové schůzi. Nikdo jim nenabídl možnost přispět naší Nadaci a umožnit tak i dalším účast na programu Group Study Exchange či získání vyslaneckého stipendia. Je mnoho absolventů těchto programů, kteří se ztotožňují s ideály a hodnotami Rotary. Tak jako rotariáni, i oni vidí svět v širších souvislostech především díky své účasti v programech Nadace. A tak jako rotariáni, i oni věří ve schopnost jednotlivců vytvořit lepší a mírumilovnější svět. Kdo by mohl být lépe kvalifikovaným kandidátem na členství v Rotary klubu, než tyto mladí muži a ženy, kteří se podíleli na rotariánských programech dobré vůle? Ukažme těmto absolventům, že jejich místo je v Rotary.

Bhichai Rattakul

bývalý předseda Rady zmocněnců Nadace Rotary

Přeměňme naše cíle v realitu

překlad: mr

Uplynul třetí měsíc rotariánského roku, což je vhodná doba pro zhodnocení naší dosavadní činnosti. Vytýčili jsme cíle pro náš klub? A jaké kroky jsme podnikli pro uskutečnění těchto cílů? Tak jako mnozí z vás, také já se připravuji k účasti na rotariánských institutech v různých částech světa. Jedním z mých cílů v tomto roce je setkat se v každé oblasti, kterou navštívím, s absolventy programů, pořádaných Nadací Rotary. Mám v plánu povzbudit je k členství v Rotary a podporovat naši Nadaci, tak aby také další lidé získali možnost využít krásných příležitostí, které poskytují naše vzdělávací programy. Budu rovněž hovořit s rotariány o boji proti dětské obrně, o mírovém úsilí a pochopitelně podporovat tyto i mnohé další cíle Nadace. Naše iniciativa „Každý rotarián v každém roce“ závisí na každém z nás, pokud chceme splnit svůj cíl získat 120 milionů dolarů do našeho fondu každoročních programů. Toto je několik témat, kterými se budu zabývat v nadcházejících týdnech. Protože vím, jak rychle uběhne příštích 10 měsíců, budu se snažit udělat co nejvíce pro úspěch Nadace Rotary v tomto roce i v dalších letech. Doufám, že vy všichni mi pomůžete splnit mnoho těchto našich společných cílů.

Bhichai Rattakul

bývalý předseda Rady zmocněnců Nadace Rotary

Podpora cílov nadácie

překlad: ib

Před několika měsíci jsme s předcházejícím předsedou správné rady nadácie Bhichaiom Rattakulom intenzivně spolupracovali na vytýčení cílov

Nadácie Rotary pre rok 2007/08. Keď som sa v auguste 2007 stal predsedom správnej rady, prevzal som teda celý rad cieľov, ktoré aj ja bezvýhradne podporujem a dúfam, že ich vy všetci tiež prijmete za svoje.

Keďže som už mnoho rokov zainteresovaný do programu PolioPlus, môžem jednoznačne potvrdiť, že náš prvoradý cieľ zameraný na eradikáciu detskej obrny vo svete je bez pochyb realistický. Vďaka novým vakcínam, výraznejšej spolupráci na úrovni vlád, neustálemu zaničeniu rotariánov a našich partnerov sa nám podarí toto ničivé ochorenie poraziť.

Rovnako dosiahnuteľný je aj náš druhý cieľ zameraný na podporu iniciatívy „Každý rotarián – každý rok“. Väčšina z nás rotariánov patrí k tým šťastlivcom, ktorí majú možnosť prispieť každý rok určitou sumou. Niektorí z nás prispievajú sumou 100 USD, niektorí si môžu dovoliť prispieť sumou 1 000 USD, čoraz viac rotariánov daruje 10 000 USD, alebo aj viac. Dôležité je to, aby každý z nás každý rok prispel v rámci svojich možností. Naša nadácia tak bude môcť naďalej pomáhať tým, ktorí to najviac potrebujú.

Vyzývam tiež rotariánov, aby oslovili a opätovne nadviazali kontakt s tými, ktorí podporu nadácie niekedy v minulosti už využili. Títo ľudia sú devízou, na ktorú sa často zabúda. Koľkí z vás poznáte bývalého stipendistu či účastníka Group Study Exchange, z ktorého by bol dnes výborný rotarián? Pozvite týchto ľudí na stretnutia vášho klubu. Pripomeňte im, čo pre nich Rotary znamenalo a ešte môže v ich živote znamenať.

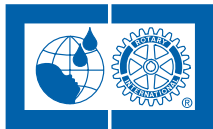
Pamätajte tiež na to, že dosiahnutie mieru a pokoja je možné iba za predpokladu, že sa o to budeme usilovať spoločne. Musíme preto naďalej pokračovať v podpore Rotary Centier pre medzinárodné štúdiá mieru a podporovať prácu samotných študentov, do ktorých vkladáme najväčšie nádeje v súvislosti so snahami o dosiahnutie pokoja v našom pohnutom svete.

Bob Scott

predseda správnej rady Nadácie Rotary

Jen krůček k cíli

Rozhovor
s Robertem S. Scottem,
předsedou mezinárodního
komitétu RI pro PolioPlus

Text: Marle Donato

Přeložil a redakčně upravil: Dobroslav Zeman, PDG

Foto: Alyce Henson / Rotary Images – není-li uvedeno jinak

Převzato z měsíčníku THE ROTARIAN 9/2007

Pozornost lékaře Roberta S. (Boba) Scotta je soustředěna především na dětskou obrnu (polio). V průmyslově vyspělých zemích byla tato nemoc sice vymýčena již před dlouhou dobou, avšak v některých zemích děti ohrožuje stále. Bob je od roku 1971 členem RC Cobourg, Ont., Kanada, a již po dlouhou dobu podporuje úsilí Rotary o její vymýcení. Předsedou mezinárodního komitétu RI pro PolioPlus se stal k 1. červenci 2006, aby tak vystřídal Williama T. Sergeanta, který v této funkci působil po 12 let. Po prvním roce působení v této vysoké funkci poskytl Bob Scott rozhovor výkonné redaktorce časopisu THE ROTARIAN Marle Donato o nové strategii k vymýcení této choroby ve zbývajících čtyřech endemických zemích, o posledních pozitivních zprávách, ale i o kritické potřebě splnit slib rotariánů, hovořící o zajištění světa bez obrny.

Myslíte si, že je vymýcení polia možné?

Samozřejmě – jinak bych na rotariány a celý rotariánský svět nenaléhal, abychom se svého slibu drželi.

V jaké fázi vymýcení se nacházíme právě nyní?

Abych byl upřímný, pokrok ve vymýcení polia se v posledních letech výrazně zpomalil. Přitom vi-

Důležitou zprávou je, že Bob Scott působí letos nejen jako předseda Mezinárodního komitétu pro PolioPlus, ale současně i jako předseda Sboru zmocněnců Nadace Rotary. Dříve působil jako ředitel a vice-president RI, předseda akčního týmu „Polio Eradication Advocacy Task Force“ a v letech 2002-05 jako spoluředitel kampaně pro získávání finančních prostředků na vymýcení polia.

rus polia dosud přežívá ve velmi omezených a malých oblastech čtyř zemí – Indie, Pákistánu, Afganistanu a Nigérie. Endemický je ve dvou severních státech Indie – Biháru a Uttar Pradeši, v šesti severních státech Nigérie a v hraniční oblasti mezi Afganistánem a Pákistánem.

Jaké jsou hlavní úkoly v těchto zemích?

V každé zemi i v každé menší oblasti se tyto úkoly liší. V červnu přijal program PolioPlus opatření k tomu, aby bylo možné postihnout i ty nejvzdálenější děti. To je také největší úspěch od roku 1987, kdy byl tento program vyhlášen. V severní Nigérii však místní představitelé očkovaní dětí na dobu asi jednoho roku zastavili. Bezpochyby to byl politický, kulturní, ale zčásti i náboženský problém. Ten se mezitím už vyřešil a výskyt nových případů rychle klesá. Společně s kapkami proti polio přidávají při vakcinaci také vakcínu proti tyfu a neštovicím. Také ochranné sítě proti

malárii se velmi dobře osvědčily. V Indii musíme počítat s velmi početným obyvatelstvem. Například v Uttar Pradeši se narodí každoročně 5 milionů dětí. Přitom jsou vysoce podvyživené děti v severní Indii zasaženy mnoha různými viry a bakteriemi, takže kapky proti polio je před nákazou dostatečně neochrání. Proto se imunizační dny na regionální úrovni pořádají pravidelně každý měsíc. Na počátku se sice proti nim objevovaly některé náboženské výhrady, ale ty byly mezitím už překonány. V minulém roce jsem se dvakrát setkal s mullahy, tedy s islámským duchovenstvem. Na setkání navázala velká snaha indických rotariánů, takže vakcínu nyní odmítá jen velmi malý počet matek a otců.

A co ve zbývajících dvou zemích?

V Afganistanu a v Pákistánu jsou hlavním problémem stále probíhající boje. Program polio přispívá k jejich zastavování, protože máme dohodnutý Dny příměří, kdy projednáme mezi válčícími stranami klid, abychom mohli naočkovat jejich děti. Například v Demokratické republice Kongo a v Pobřeží slonoviny přispěli rotariáni velkým dílem k zastavení místních konfliktů. To však nemohu říci o talibanu v Afganistanu, který se tam znovu pustil do válčení, přestože byl svého času na naší straně. Tehdy jsem dostal několik výborných fotografií, jak nám právě talibánci pomáhají při vakcinaci.

Co se tam tedy stalo?

Inu, to je politika. Prezident Afganistanu Hamid Karzai naštěstí ustavil Národní akční tým boje proti polio a sám mu předsedá a pravidelně se mu dostává situačních zpráv. Z nich vyplynulo, že za prvních šest měsíců tohoto roku se vyskytly jen tři nové případy onemocnění.

Měli by lidé v zemích, kde již přestala být obrna hrozbou, své děti znovu očkovat?

Samozřejmě. Kdykoliv na toto téma mluvím v Severní Americe nebo v Evropě, naléhám na rodiče

„Case for Finishing Polio Eradication“: až bude polio vymýčeno, může rozvojový svět ušetřit každým rokem více než 1 miliardu dolarů. Kdyby se tato kampaň přerušila, bylo by během příštích 40 let odsouzeno na 10 milionů dětí k onemocnění obrnou. O tom, proč rotariáni musí vymýcení obrny skutečně dokončit, se dočtete více na www.rotary.org/jump/finish

a prarodiče, aby nechali své děti proti obrně znovu očkovat. Pohleďte, co se stalo: z Nigérie a Indie byl aktivní virus obrny přenesen v posledních letech do jiných zemí v 64 případech a obrna tam znovu propukla. 82 % případů bylo z Nigérie, ostatních 18 z Indie. Dosud to přišlo na 475 mil. dolarů. Totéž se může stát v USA, v Kanadě či v Evropě, nebude-li udržována rutinní imunizace na vysoké úrovni. Je proto důležité, aby vaše děti byly očkovány proti všem možným hrozcím nemocem – včetně obrny.

Jak se staráme o financování konečných opatření k eradikaci? Pro vymýcení polia je problémem číslo jedna nedostatek finančních prostředků. Kolik peněz jsme už vynaložili?

Do vymýcení polia bude až do roku 2008 investováno celosvětově na 5 miliard dolarů. Rotary k tomu přispělo částkou téměř 620 mil. dolarů, a očekáváme, že do konečného vymýcení vložíme do tohoto programu celkem 670 mil. V současnosti je na kontě PolioPlus dalších 54 mil. dolarů pro další granty pro WHO a UNICEF.

Bude to stačit?

Bohužel nebude. Naším hlavním problémem je každoroční schodek (poznámka vydavatele: běžný schodek mezi roky 2007 a 2008 činí 540 milionů dolarů). Přesto jsme však byli společně s WHO, UNICEF a fondem OSN úspěšní. Do částky 5 miliard přispěly většinou vlády. Největší byl dosud příspěvek americké vlády – 1.2 miliardy. Na druhém místě jsou rotariáni se svými 620 miliony, po nich následuje Velká Británie, Japonsko a Kanada.

Co mohou rotariáni udělat? Nejsou již jako dárci unaveni?

Když cestuji po světě a na mnoha shromážděních mluvím s rotariány, zjišťuji, že stále existuje velké

nadšení. Jen se obávám, zda toto nadšení ještě přetrvá. Považoval bych však za ideál světa Rotary, aby každý klub měl svůj výbor pro polio. Mnoho klubů tento výbor nikdy nemělo. Měly by jej mít i všechny distrikty. Je nešťastné, že některé jej už dokonce zrušily. Každý klub by měl v tomto roce uspořádat alespoň jeden svůj meeting s tématem polio, a každý distrikt by měl přispět do programu PolioPlus Partners.

Je polio stále prioritou Nadace Rotary?

Když předseda Sboru zmocněnců TRF Bhichai Rattakul vyhlásil své cíle pro tento rok, řekl, že úkolem číslo jedna musí být prohlášení, že vymýcení polia je reálné. Také v minulém roce prohlásil jeho předchůdce Luís Giay polio za téma číslo jedna. Tak by to také mělo pokračovat, než bude vymýcení obrny skutečně potvrzeno.

Jaké otázky k Vám přicházejí od řadových rotariánů?

Hlavní otázkou je, proč polio nemá dostatek publicity. Pak se ptají, kdy s poliím skutečně skončíme. Už ale neuvádím žádné datum. Zpočátku probíhalo eradikační úsilí velmi rychle. V roce 1985 jsme začali s více než 125 zeměmi, a do roku 2000 jsme jejich počet snížili na pouhých dvacet. Pak se pokles zpomalil, což jsme nečekali. Když se mne proto rotariáni ptají, kdy s tím skončíme, odpovídám, že nevím. Skončíme, až bude vymýcen poslední virus. Ale neklamali jsme. Vymýtili jsme po celém světě 99 % tohoto viru. WHO prohlásila tři oblasti za zbažené viru polio, a virus polio 2 nebyl zjištěn nikde na světě po celých devět let. Vypadá to, že je vymýcen. To je úspěch sám o sobě. Není to sice náš konečný cíl, ale jsme mu již blízko. Jsem přesvědčen, že ho dosáhneme. Již dost dlouho jsem přesvědčen, že se nám to podaří, budeme-li k tomu mít dost prostředků.

Kterou zprávu považujete pro rotariány za nejdůležitější?

V dubnu t.r. hlasovalo 93% všech delegátů na CoL v Chicagu pro to, aby byl program polio zachován jako jediný společný ústřední úkol RI. Rotariáni celého světa stále věří v eradikaci polia a proto tak výrazně hlasovali pro jeho podporu. Proto se v našem rotariánském světě musíme znovu zmobilizovat, abychom tuto nemoc opravdu vymýtili, aby se výbory pro polio zaktivizovaly v každém distriktu a podporovaly program PolioPlus Partners.

Jak si tedy tuto podporu představujete?

Žádat o podporu vlády, ministry financí či zdravotnictví. Ústředí Rotary samozřejmě lobuje velmi intenzivně prostřednictvím svého orgánu Polio Eradication Advocacy Task Force. Ale zavolá-li všech 1.2 milionu rotariánů svým vládám a řekne jim: „Je to hrozná hanba, že jsme dosud obrnu nevymýtili“, věřím, že to na ně silně zapůsobí. Je to tedy hlas důvěry v to, že se obrátíme na své vlády a řekneme jim: „Podívejte se, jsme stále jednomyslní a to nadlouho.“

Ano, je k tomu řada argumentů. Zbývá už jen velmi málo případů, v několika málo oblastech, jen ve čtyřech zemích. Dr. Margaret Chan, nová předsedkyně WHO, je velmi vstřícná k naší iniciativě k vymýcení polia a k významné roli rotariánů. Pouze osm dní po svém zvolení požádala o setkání s představiteli Rotary. Společně s loňským prezidentem RI Billem Boydem jsme se s ní 8. ledna setkali a naše rozhovory byly velmi úspěšné. Jiným pozitivním znakem, tentokrát z Afriky, byl dopis, který Bill Boyd dostal od nového prezidenta Africké unie a současně prezidenta Ghany a v němž nám vyjádřil všestrannou podporu. Náš program v něm podporuje ze všech hledisek a chce jej prosazovat i u dalších činitelů, zejména v Africe, ale i u zemí G8. Ty nás v minulosti podporovaly a doufáme, že tomu tak bude i nadále, přestože výsledky jejich posledního setkání nebyly příliš povzbudivé. Jejich pomoc pro skutečné vymýcení obrny nutně potřebujeme.

Jaké konkrétní akce mohou rotariáni podniknout?

Pokračovat ve výchově a v získávání dalších informací o všech aspektech, týkajících se eradikace polia. Těš mě, že každý letošní Institut Rotary zařadil do svého programu otázku polia. Přál bych si, aby si z těchto setkání odnesl každý zprávu o polio s sebou domů a předal ji členům svého klubu. Stále jim ji držte před očima, až se na vás – nebo také na mne – budou zlobit. Na Mezinárodním shromáždění všech nových guvernérů letos v únoru v San Diegu jsme jim všem předali kopii výzvy nazvané „Case for Finishing Polio Eradication“.

Sám jsem ji pak rozeslal ještě každému z nich s prosbou, aby ji nechali ve svém distriktu kolovat. Předložte ji před oči každému klubu. Víím, že se tak stalo i v mém distriktu, protože tuto výzvu poslal můj letošní guvernér i na mou adresu.

V roce 2007 proběhla v Nigérii velká imunizační kampaň. Děti v Kanu se řadí do fronty, aby jim byly aplikovány různé druhy vakcín. Pětiletým a mladším bude aplikována vakcína proti obrně. Bruce Howard, člen kalifornského RC Cambria, přivedl tým rotariánů do této africké země, jedné z posledních čtyř, kde obrna stále ohrožuje zdraví dětí.

Jašidielňa 2007

Žilina patrila mladým ľuďom

Text: Juraj Sabaka a Karol Herian

Foto: archív klubu

Rotary International má vo vienu jedno z hlavných poslaní, a to zabezpečovať humanitné služby a podporovať vzájomné porozumenie a mier medzi národmi. Toto poslanie sa snaží dôsledne plniť aj Rotary klub v Žiline, ktorý v zmysle hlavných rotariánskych zásad podporuje projekt s týmto zámerom a to Stružielku a Jašidielňu.

Jašidielňa je vlastne medzinárodný festival tvorivosti a fantázie mládeže so zdravotným postihnutím. Je to významné medzinárodné podujatie, ktoré organizuje Nadácia Krajina harmónie a jeho duchovnou mamou je Mgr. Soňa Holúbková. Hlavným poslaním festivalu Jašidielňa je neformálnou atmosférou prispieť k prekonávaniu bariér v komunikácii medzi zdravými a zdravotne postihnutými mladými ľuďmi a k nadväzovaniu vzájomných priateľstiev. Jašidielňa je trojdňový festival, na ktorom sa vchádza do sveta rozprávok a rôznych krajín fantázie. Bývajú tam rôzne spirituálne posolstvá, hudobné a tanečné potešenia, a to všetko uprostred mesta v priamom kontakte s bežnými obyvateľmi. Sú to nádherné podujatia, na ktoré sa tešia aj obyvatelia Žiliny a žilinská mládež.

V tomto roku sa uskutočnil už 18. ročník festivalu Jašidielňa a to začiatkom septembra. Zúčastnilo sa na ňom 326 účastníkov festivalu zo 41 rôznych zariadení zo 7 krajín Európy - z Českej republiky, Nemecka, Nórska, Poľska, Slovinska, Talianska a Slovenska. Okrem toho im pomáhala organizovať a účastníkov sprevádzať 170 študentov zo Žiliny. Iba zo SR bolo na festivale zastúpených 30 organizácií z Domovov sociálnych služieb a špeciálnych škôl. V tomto roku prevzal nad festivalom záštitu primátor mesta pán Ivan Harman a medzi hlavných organizátorov a sponzorov patrila žilinský Rotary klub.

Zameranie tohoročnej Jašidielne bolo netypické – bola spojená so sci-fi vesmírnou expedíciou do neznámeho priestoru s návštevou rôznych planét. Bol to nový svet fantázie a komunikácie s vesmírom a jeho odkazom pre ľudstvo.

Hneď prvý deň zástupcovia Jašidielne i s „kozmičnými bytosťami“ navštívili pána primátora

Členovia RC Žilina s vedúcou projektu Jašidielňa Mgr. S.Holúbkovou a s naším „posolstvom do vesmíru“.

Pri záverečnom hodnotení Jašidielne (zľava): člen RC Žilina a asistent guvernéra V.Tamáši, primátor Žiliny I. Harman a vedúca Stružielky K.Šulganová.

Deťi sa „naučili“ opravovať vesmírnu loď, programovať robotov, komunikovať s inými civilizáciami pomocou zvuku, prechádzať cez spád meteoritov i nechať sa viesť neznámym priestorom.

Posledný deň festivalu všetci účastníci poslali „raketou“ posolstvo do vesmíru so svojimi želaniami.

Večer prvé dva dni bola veselá zábava a tanec s „mimozemšťanmi“ v Dome odborov.

Vynikajúcu tvorivú fantáziu podporilo i klaunovské predstavenie súboru Pinzka z Poľska.

mesta Žiliny, ktorý účastníkom zaželel, aby priateľská atmosféra prekonala akékoľvek hranice a spájala svet i vesmír. Vlastná náplň festivalu bola tvorivá fantázia v 4 dielňach – planétach a to na „Umbai, Legau, Soclark a Chronomix“, kde sa „naučili“ opravovať vesmírnu loď, programovať robotov, komunikovať s inými civilizáciami pomocou zvuku, prechádzať cez spád meteoritov i nechať sa viesť neznámym priestorom. Vynikajúcu tvorivú fantáziu podporilo i klaunovské predstavenie súboru Pinzka z Poľska. Tieto tvorivé a nápadité dielne pracovali pre nepriaznivé počasie nie na námestí, ale boli skryté v okolitých verejných priestranstvách. Večer prvé dva dni bola veselá zábava a tanec s „mimozemšťanmi“ v Dome odborov.

Posledný deň festivalu sa stretli všetci účastníci v Dome odborov, zhodnotili svoju „vesmírnu“ činnosť a poslali „raketou“ posolstvo do vesmíru so svojimi želaniami. Medzi svoje želania a želania primátora mesta zaradili aj posolstvo Rotary, v ktorom sme odkázali „celej našej planéte a celému vesmíru“ naše zásady a želania - pestovať porozumenie a mier medzi národmi, rozvíjať vzájomné priateľstvá a spoluprácu, ochotu pomáhať druhému a vždy dodržiavať vysoké etické princípy v každej činnosti, užitočnej pre spoločnosť. Boli to síce iba symbolické želania, ale boli myslené a aj vnímané veľmi vážne.

Napriek nepriazni počasia nemali naši i zahraniční účastníci žiadne väčšie problémy a vyžarovala z nich radosť a dobrá nálada. Touto atmosférou „nakazili“ celé mesto a prenieslo sa to aj na nás rotariánov. My sme sa tiež aktívne zúčastnili na „kozmickej dianí“ a citlivo sme vnímali prejavy vášne, radosti a dobrej spolupráce bez ohľadu na zdravotné postihnutie a jazykové problémy. Bola to krásna akcia a duch tejto tvorivej atmosféry by sa mal preniesť aj na nás, relatívne zdravých ľudí. Práve od takýchto ľudí je potrebné získať elán, tvorivú atmosféru a chuť do života. Život je predsa krásny a často si to ani neuvedomujeme. Naš Rotary klub pomáhal nielen pri vlastnom priebehu festivalu, ale už podstatne skôr. My sme mali aj zasadanie klubu priamo v Nadácii Krajiny harmónie, kde sme sa tiež priamo s postihnutými deťmi zúčastnili na príprave pomôcok a kulís pre festival Jašidielňa. Naša pomoc spočívala tiež pri získavaní kresliacich a výtvarných potrieb, pri organizovaní priebehu ako aj pri občerstvení. Podstatná bola však pomoc klubu a aj jednotlivcov a ich firiem pri peňažných daroch na zabezpečenie festivalu, na ubytovanie účastníkov a pod. Táto naša činnosť sa dostala do povedomia nielen účastníkom Jašidielne, ale aj celému okoliu, mestu a prostredníctvom masmédií i širokej verejnosti.

Sme veľmi radi, že aj Rotary klub v Žiline svojou činnosťou a sponzorstvom mohol podporiť úspešný priebeh významného medzinárodného festivalu Jašidielňa. Mohli sme tak prispieť k naplneniu našich rotariánskych zásad a motto rotariánskeho roka „Spoločne dokážeme viac“.

RC Znojmo

Šťastnou cestu!

Text: Andrea Vernerová

Foto: archiv

Spontánní radost byla všudypřítomná v sobotu 14. dubna 2007 v Břežanech. Obyvatelé tamějšího Ústavu sociální péče (nově Zámek Břežany, příspěvková organizace) dostali dárek v podobě nového zájezdového autokaru. Skládali se na něj rotariáni z několika zemí a v rámci projektu podpořeného účelovou dotací šlo o jednu z největších akcí letošního roku v rámci našeho distriktu. Myšlenka pomoci zdejším postiženým vznikla mezi členy RC Znojmo již v roce 2005.

„Projekt jsme projednali ve spřátelených klubech RC Eichstätt Altmühlthal v Německu a RC Geras Waldviertel v Rakousku“, říká prezident RC Znojmo Jaromír Krček. „Jako finanční základ projektu jsme zvolili výtěžky z humanitárních akcí pořádaných naším klubem. Jde zejména o již tradiční charitativní ples, který se koná každoročně v nádherných historických prostorách Louckého kláštera ve Znojmě. Zde musím vyzdvihnout velmi vstřícný přístup hlavního partnera plesu, firmy Znovín Znojmo, a.s. I do všech ostatních akcí pořádaných naším klubem aktivně vstoupila řada firem ze Znojma i okolí včetně samotného Zámku Břežany.“

Dosavadní patnáct let stará Karosa dosloužila. Bez autobusu by byly možnosti cestování obyvatel březanského zámku značně omezené. Domov dostává i nabídky pobytů v zahraničí, ale starý autobus nesplňoval EURO normy a navíc stále častější

Nový autokar se podařilo pořídit díky spolupráci tří partnerských Rotary klubů a příspěvku Nadace Rotary.

První jízda v novém speciálně upraveném autokaru byla pro všechny velkým zážitkem.

opravy zatěžovaly jeho provoz. Proto se aktivity znojemských rotariánů začaly orientovat na získání prostředků na nákup autokaru, který by požadavky obyvatel domova naplnil. Na počátku stál i problém výběru autobusu vhodného typu, cenově

dostupného, bezpečného, ale na druhé straně i dostatečně komfortního se zabezpečeným servisem. Ten se nakonec podařilo vybrat a získat v poměrně dobré cenové relaci díky humanitárnímu cítění majitele jedné cestovní kanceláře.

Z dobře naplněného předsevzetí měli radost i jeho aktéři (zleva):

Dipl. Ing. Josef Böhm, prezident RC Eichstätt-Altmiühlthal 2006/2007 a jeho manželka (v pozadí s deskami), Ing. Jaromír Boudný - příznivec Rotary a překladatel, Ing. Jaromír Krček - prezident RC Znojmo 2006/2007, Mgr. Miloslav Hubatka - prezident RC Znojmo 2005/2006, JUDr. Marie Cacková - členka Rady Jihomoravského kraje, paní Hubatková, manželka prezidenta RC Znojmo 2005/2006 a v neposlední řadě i Mgr. Jiří Herzig - ředitel Zámku Břežany, příspěvková organizace

Zpracování projektu, jeho finanční pokrytí, výběr dalších partnerů - to byla hlavní otázka a úkol prezidentů dvou kooperujících klubů Eichstättu a Znojma. Do projektu se kromě zmíněného rakouského Gerasu zapojil i švýcarský Olten-West. I přes značnou geografickou vzdálenost se podařilo zvládnout veškerá úskalí a před koncem roku 2006 byl tento MG-projekt úspěšně schválen Nadací Rotary. Celková hodnota činí téměř 1,7 mil. Kč.

Prezident RC Znojmo Jaromír Krček ještě dodává: „Téměř dvouletá společná mezinárodní práce byla korunována úspěchem - předáním klíčů od autobusu řediteli Zámku Břežany Mgr. Herzigovi. Jsme přešťastní, že se vše podařilo zrealizovat a radostné projevy obyvatel i zaměstnanců ústavního zařízení jsou pro nás všechny tou nejlepší odměnou. Autokar vyzdobený rotariánskými symboly a vlajkami zúčastněných zemí bude brázdit silnice a dálnice českých i evropských států. Přejme jeho řidiči i cestujícím mnoho šťastných kilometrů.“

Otvorenie „čistého prameňa“

Text: Ing Štefan Jaklovský, prezident klubu

Foto: Maria Jaklovská a Viera Jaklovská

Rotary klub Košice-Country so sídlom v Poproči prijal za svoje heslo „Návraty k čistým prameňom“ a pod týmto heslom plánuje a realizuje projekty v prospech širšieho okolia. V dnešnej dobe otepľovania a horúčav, so sprievodnými javmi ako je nedostatok pitnej vody a sucho, prišlo zvedenie prameňa vo Veľčej doline všetkým v širokom okolí veľmi vhod. Samotný prameň bol upravený tak, aby bolo možné pohodlné a hygie-

Prestrihnutím pásky prameň otvorila budúca guvernérka dištriktu Jozefa Poláková.

nicky únosné odoberanie vody. Okolo prameňa sa spevnila a premostila prístupová lesná cesta a vybudovali sa dva prístrešky a ohnisko, kde si ľudia môžu sadnúť, odpočinúť si a pripraviť si nejakú tú pochúťku. Voda tečúca z prameňa je čistá

s ojedinelou príchuťou čerstvej a nenarušenej prírody. Rotariáni zabezpečili odber vzoriek na bakteriologickú i chemickú analýzu, aby mal každý istotu o vhodnosti užívania vody z prameňa.

V piatok podvečer 17. augusta 2007 sa tento „čistý prameň“ oficiálne otvoril. Dôležitosť tohto projektu svojou prítomnosťou podporila budúca guvernérka D. 2240 Jozefa Poláková. Pri príležitosti otvorenia prameňa prezident klubu v príhovore pripomenul vznik tejto myšlienky a samotného projektu a vyslovil presvedčenie a nádej, že tento projekt bude úspešne pokračovať vo svojej existencii a realizácii. Zaželel tomuto miestu dlhú životnosť a veľa návštevníkov. Prístrešok a ohnisko boli pokrstené čistou vodou z prameňa a už široko ďaleko známou drienkovicou. Na slávnostnom otvorení sa zúčastnili skoro všetci členovia Rotary klubu Košice-Country so svojimi blízkymi a známymi ako aj realizátori diela. Po otvorení a slávnostnom príhovore sa v prístrešku podávala slovenská špecialita – originálna krútená „živánka“ pripravená viceprezidentom klubu A. Krempom. V dobrej nálade a v príjemnom prostredí popročských lesov všetci prítomní zotrvali až do neskorých nočných hodín. ■

Privítanie a slávnostný príhovor prezidenta klubu Štefana Jaklovského.

profesní služba

Dopyt po kuchároch a krajčírkach

Text: Tiffany Woods

Preklad: Ivan Belan, PDG

Prevzaté z mesačníka THE ROTARIAN 10/2007

Ak ste zatúžili po jahňacom kebabe alebo tureckej špecialite zvanej dolma (plnené viničové listy), zamierte do Bozüyük v Turecku, kde sa noví kuchári nevedia dočkať, aby uplatnili svoje kulinárske schopnosti. Vyučili sa v rámci

programu, ktorý organizoval Rotary klub Bozüyük v spolupráci so spoločnosťou poskytujúcou služby v oblasti gastronómie, ktorá dala k dispozícii kuchynské priestory 34 nádejným kuchárom. Kuchárski adepti absolvovali inštruktáž trvajúcu 240 hodín. „Kuchári sú v Turecku dôležití, pretože v oblasti Stredozemného mora máme hotely a dovolenkové rezorty, v ktorých len ťažko nájdete dobrých kuchárov“, hovorí Ali Akinci, guvernér dištriktu 2430 v roku 2006-07. Ako hovorí, projekt je príkladom profesijnej služby. „Ak si osvojíte určitú profesiu, dostanete prácu s dobrým platom“, hovorí.

Rotariáni v ostatných častiach Turecka tiež myslia na profesijné služby. Pred rokom Rotary klub Mersin-Kizkalesi uviedol do života dlhodobý program, v rámci ktorého sa negramotné ženy učia šiť, čítať a písať. V každom krúžku je asi 20 študentiek, ktoré dostávajú 90 vyučovacích hodín rovnomerne rozdelených na hodiny šitia a hodiny získavania gramotnosti. „Keď absolvujú takýto kurz, majú možnosť nájsť si prácu, napríklad v krajčírstve“, hovorí Akinci. Ženy sa učia šiť na 16 priemyselných šijacích strojoch, pracujú s profesionálnym žehliacim zariadením a strihačkou látok. Všetko toto vybavenie je hrazené rotariánmi a zo zdrojov Nadácie Rotary. ■

Cesty za poznáním

Třebíčský Rotary klub se v minulém školním roce a o letošních prázdninách velmi aktivně zapojil do distriktních programů služby mládeži. Čtyři středoškoláky vyslal do zahraničí na roční studijní pobyt a naopak rok hostil u nás čtyři zahraniční studenty. Dva mladí lidé se zúčastnili pobytu v zahraničí v rámci tzv. rodinných výměn a tři byli účastníky letních táborů. Sedm z nich se s vámi na následujících stránkách podělí o své zážitky.

Zvědavost mi prospěla

Tak jaké to asi bude...? Tato otázka jistě nebloudila hlavou pouze mně při cestě letadlem, ale i Tiffany, šestnáctileté studentce z kalifornského Morgan Hillu, která se stala mým krátkodobým výměnným partnerem letos v červenci a srpnu. Už jsme se znali z její tříždenní návštěvy u nás v Praze. Pochlubila jsem se jí našimi nádhernými památkami. Společně jsme podnikaly výlety do sousedních zemí, do hlavních měst Slovenska, Maďarska a Rakouska.

Stejně jako Tiffany po Evropě měla jsem i já možnost trochu cestovat po jejím „Zlatém státě“. Kalifornské „highways“ jsou lemovány pohořími porostlými suchou trávou, která se zazelená pouze ve vzácném období dešťů. Tento teplem nabitý pohled jsem si užívala při každé cestě. A cestami byl zaplněný především můj první týden. Spolu s Tiffaninou rodinou jsem strávila několik slunných dní na Catalina Island. Poté jsme se vydali na výlet do kosmopolitního a uvolněného San Franciska a nakonec jsem se podívala i do filmového Hollywoodu. Kromě zajímavých míst se mnou rodina musela projít i malou zkouškou trpělivosti vzhledem k mé nevalné angličtině – i krátkou konverzaci jsem často prokládala větou: „Excuse me, I didn't understand“.

Ze svého pobytu jsem si však nepřivezla „pouze“ vzpomínky na krásná místa, která jsem si tolik přála vidět, nebo několik nových slovíček. Důležitější jsou pro mne zkušenosti a postřehy ze života Američanů. Porovnávání však záleží na mnoha faktorech. Kupříkladu do jaké rodiny se student

Výhledka na San Francisco a Golden Gate Bridge.

Návštěva Hollywoodu je velkým zážitkem snad pro každého.

dostane, do jakého prostředí a to nejenom společenského, ale i přírodního, jaké má cestovatelské podmínky a podobně. Na mne americká společnost v mnoha ohledech zapůsobila jako poněkud konzumní – a snad mi prominete – do jisté míry i nekulturní. Tomuto pocitu se nemohu divit. Uvědomuji si, že jsem svůj pobyt strávila v malém městě ležícím přímo ve středu Kalifornie, jednoho z nejdražších amerických států, velmi ovlivněného reklamou. Názorným příkladem může být slavný Hollywood. Kalifornie nabízí nesčetné množství zábavních parků a rozličných atrakcí, jako je třeba Disneyland, kde ti, kteří „mohou“, úspěšně utrácejí. Nenajdeme tu parky s barokními sochami, žádné zámky či středověké hrady, natož gotické chrámy či renesanční domy na náměstí s podloubím a kašnou. Ale to vše je samozřejmé. Jen pro zajímavost: americký kontinent byl Kolumbem objeven sto čtyřicet čtyři let poté, co byla založena Karlova univerzita v Praze. Prostě s trochou ješitnosti řečeno, ať je americká moc a ekonomie jaká chce, na podobná fakta jsem nesmírně pyšná. Snad právě to ze mne dělá vlastence a milovníka své země. Ona pýcha však ve mně nevytváří žádné bariéry při adaptaci do cizí kultury.

Je velice zajímavé, kolik poznatků člověk získá sám o sobě, své vlasti i svém národu právě v době,

S Tiffany na Catalina Island Parasailing.

kdy je odloučen a má tedy úžasnou možnost přirovnávat. Možná to není až tak zajímavé, jako spíše důležité. Proto bych chtěla apelovat na všechny, a to nejenom cestovatele: „Mějme otevřené oči, ať můžeme ve stejné míře dostávat, jakož i dávat. Ať už jsme kdekoliv, všude jsou záporny přítomny stejně jako klady. Proto si nezapomeňme vybírat vždy jen to dobré, co se nám hodí. Ať už se nám cestování líbilo či ne, buďme vděční za jedinečnou zkušenost.“ A jak tedy zní odpověď na moji otázku: „Jaké to asi bylo...?“ Zábavné i smutné, těžké i snadné, ale především... obohacující.

S vděčností Rotary klubu Třebíč napsala
Adina Havlenová

Padli jsme si do noty

Hodně dlouho jsem se odhodlávala, zda se mám zúčastnit krátkodobého pobytu v zahraničí, které nabízejí Rotary kluby. Poté, co jsem shlédla prezentaci studentů, kteří se zúčastnili letních táborů, bylo rozhodnuto. Chtěla jsem navštívit Skandinávii, a proto jsem si zvolila letní Sailing-Camp ve Švédsku. Sailing (plachtění) jsem nikdy před tím nezkoušela, tak to pro mne jako suchozemce byla velká a zajímavá výzva.

Cestovala jsem společně s Hankou z Bratislavy. Tábor probíhal v nádherném přímořském městečku Karlshamn na jihu Švédska. Celkem se nás sešlo 16 účastníků z 15 zemí Evropy a USA ve věku 16 – 18 let. Bydlela jsem společně s Alex z Rakouska v úžasné hostitelské rodině. Myslím,

Pohoda na hladině jezera.

Pavla (zcela vlevo) a jachtařský tým pod dohledem instruktora Otty (v pozadí).

že jsme si všichni „padli do noty“ a prožili příjemné chvíle.

Náš program byl velice pestrý, za celou dobu jsem nezažila ani chvilku nudy, jednotlivé aktivity na sebe navazovaly s naprostou přesností. Nejvíce času jsme trávili na lodích. Plavení na plachetnicích bylo pro mne obrovským zážitkem, který si, alespoň doufám, ještě někdy zopakuji. Neméně vzrušující bylo seznámení se s jízdou na vodních

Při vodní bitvě nezůstal suchý snad nikdo.

lyžích a na tube (nafouknutá autoduše, kterou táhne motorový člun). A věřte, že pády do vln Baltského moře nebyly příliš příjemné, neboť nízká teplota vody (14-15 stupňů Celsia) byla cítit i přes zapůjčený neopren. Měla jsem strach, abych nebyla nemocná, ale zřejmě mi hodně pomohla typická skandinávská sauna.

Jeden den jsme měli malou změnu. Místo plavení po moři jsme se plavili po jezeře na kánoích. Byl to nádherný zážitek. Celý den jsme strávili v krásné čisté přírodě. Pěkné chvíle jsme prožili i na malém ostrově, kde jsme zůstali přes noc ve stanech.

Ve Švédsku jsem zažila krásných deset dní. Byla to pro mě cenná zkušenost a zároveň i přínos po jazykové stránce. Cítím, že jsem se hodně zlepšila v anglické konverzaci. A za to všechno moc děkuji Rotary klubu Třebíč.

Pavla Švejcarová

Inspirace k návratům

Do Brazílie jsem se vydala v polovině července. Mým cílem bylo hlavní město Brazílie Brasilia, respektive město Unai, které je odtud vzdálené něco málo přes 150 km. Unai se nachází uprostřed této nádherné země ve státě Minas Gerais, který je jeden z nejvyspělejších v Brazílii. Bydlela jsem v rodině Geralda Lopese, která byla velmi milá a přátelská. Vlastnila pekárnu, kde jsem mohla kdykoliv ochutnávat všechny místní speciality.

V Unai jsem se setkala s dalšími výměnnými studenty, a to z Jihoafrické republiky, z Mexika, z USA a z Peru. Moc času jsem tady však nestrávila, protože mě rodina vzala na výlet k asi sedm set kilometrů vzdáleným vodopádům ve státu

Výlet k vodopádům

Matto Grosso. Bydleli jsme tam na farmě babičky mé náhradní rodiny. Tam jsem poznala, jak je Brazílie velká a jak je každý stát od státu odlišný, a to jak kulturou, tak i typy lidí, či jejich chováním.

Na další výlet jsme jeli do hlavního města Brasilia. Dívka, se kterou jsem výměnu uskutečnila, se jmenuje Milene a v hlavním městě studuje. Má zde i byt, takže jsem v Brasilia mohla strávit téměř dva týdny. Základy městu dal brazilský prezident, původem Čech, pan Kubitschek. Je to opravdu krásné město a to hlavně svou architekturou. Navštívila jsem v něm nádherný kostel, muzeum ve tvaru půlky planety, knihovnu, či budovy vlády, kde sídlí nynější prezident, a také jeden z nejkrás-

Město Unai se nachází uprostřed státu Minas Gerais.

Hlavní město Brazílie, Brasilia, se svou velmi zajímavou architekturou.

nějších mostů na světě. Celé toto město je na seznamu UNESCO.

Ale Brazílie má i své stinné stánky, a to hlavně chudinské čtvrtě, tzv. favely. Já jsem sice neměla moc možností vidět je, ale je to velmi smutné. Další problém Brazílie, se kterým jsem se setkala, bylo vypalování deštných pralesů, které jsem spatřila na vlastní oči v místech, kde začínají.

Prázdninový měsíc, který jsem v Brazílii strávila, byl jeden z nejkrásnějších v mém životě, ale je to bohužel hodně krátká doba na poznání tak rozsáhlé a krásné země, jako je právě Brazílie. Lidé v Brazílii jsou úžasní – temperamentní, usměvaví a společenští. Velmi jsem si je oblíbila a doufám, že se tam ještě někdy vrátím.

Šárka Samuelová

Rough and Ready

Jsou to téměř dva roky od té doby, kdy jsem se ve své přihlášce pro roční výměnný pobyt snažila odpovědět na otázku, co od tohoto „výletu“ očekávám. Pamatuji si to, jako bych se těmi dvěma desítkami otázek trápila před týdnem, ale přitom je to tak dávno. Po krátkém přemýšlení jsem se tenkrát rozhodla, že můj hlavním cílem bude zdokonalení v angličtině (mou hostitelskou zemí měly být USA či Austrálie). A protože se mi odpověď zdála příliš krátká, připsala jsem ještě pár vět o samostatnosti a poznávání nové kultury. Jak málo jsem tehdy věděla o skutečném významu slov „samostatnost“ či „jiná kultura“! Trvalo ještě rok, než jsem konečně měla příležitost opravdu se nad těmito a mnoha jinými pojmy zamyslet – strávila jsem totiž jedenáct měsíců na jiném kontinentě, v prostředí s odlišnými zvyklostmi; v zemi s uchvacující přírodou, úžasnými obyvateli, spoustou výborného jídla a obrovskými auty – v Kalifornii.

Amerika mě přivítala v podobě celníků v modrých uniformách a pistolí za pasem, se kterými jsem strávila několik nepříjemných hodin na letištní policejní stanici po mezipřistání v Portlandu, ve státě Oregon. Bohužel jsem doma zapoměla pár papírů s razítky a podpisy od mé budoucí americké školy, a tudíž jsem se stala podezřelou. Uletělo mi

letadlo a tak jsem strávila dalších pár hodin na lavičce v letištní hale, kde jsem si poprvé uvědomila, že asi tak jednoduché to v té Americe nebude. To jsem si postupem času ještě mnohokrát ověřila; pokaždé, když jsem měla chuť schovat se pod peřinu s balíčkem kapesníků. Jenže časem jsem se na negativní zkušenosti naučila dívat jako na ty nejcennější a inspirovala se nekonečným americkým optimismem. „Just don't worry, be happy“. A Amerika mi to začala oplácet dalšími zkušenostmi – tentokrát báječnými.

Prvních pět měsíců jsem si přičichla k úplně jinému stylu života. Bydlela jsem v malinké vesničce s prapodivným jménem Rough and Ready (doslova drsný a připravený). Kdysi dávno si místní obyvatelé pomysleli, že by se měli lépe beze zbytku Spojených států, a tak vyhlásili stát vlastní a odtrhli se od Unie. Muži v Rough and Ready byli totiž drsní, a ženy připravené. Jenže po pár týdnech přišel 4. červenec a s ním i oslavy Dne nezávislosti, na které si Američané velmi potrpí.

Já se svou host rodinou na pláži v Pismo Beach, Kalifornie

Welcome Petra!

Uplynulý školní rok jsem díky Rotary klubu v Třebíči strávila jako exchange student v Ohio, ve větší vesnici Batavia. Ihned po přiletu na letišti jsem se dočkala opravdu milého překvapení ze strany mé budoucí hostitelské rodiny, když mě v plném počtu přivítali s velkými barevnými transparenty „Welcome Petra!“.

Na americkou školu jsem šla s jedním hlavním cílem - absolvovat americkou maturitu, tedy získat Diploma. Měla jsem štěstí, že mi škola mimo jiné vyhověla i s tímto požadavkem. Znamenalo to, že jsem si musela navolit ty předměty, na které jsem nemohla chodit na střední škole v České republice. A hlavně, musela jsem složit Ohio Graduation Test (OGT) – zkoušku, která se skládala z pěti dílčích testů. Za velké podpory mých hostitelských rodin, a samozřejmě i mé rodiny doma na Moravě, se mi povedlo zkoušku složit. Za to jsem

Odnášky a nášivky na saku začínají přibývat

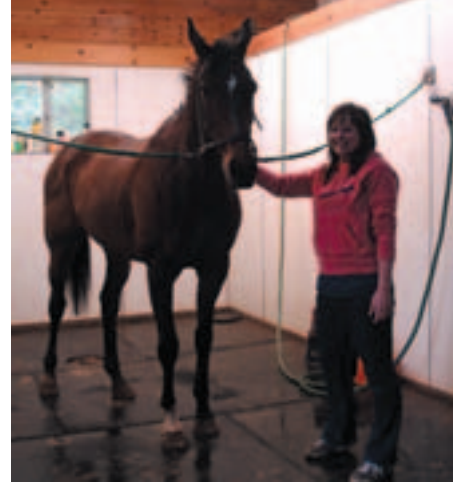
jako dárek od mé „host family“ dostala šestidenní výlet na Floridu, což bylo nádherné.

Toto ale nebyla jediná činnost, kterou jsem se zabývala na své „high school“. Byla jsem členkou Color Guard, což je vlastně jedna z vizuálních složek u Marching Band. Každý pátek v sezóně jsme jezdili společně s fotbalovým týmem na zápasy, kde jsme byli částí přestávkového programu. Zažila jsem si hodně legrace a hlavně jsem se tam seznámila s novými kamarády. Kromě Color Guard jsem byla členkou francouzského klubu, výtvarného klubu, místního Interact Clubu a jezdila jsem na základní školu učit francouzštinu.

Za celý rok jsem vystřídala dvě hostitelské rodiny. Tu první by bylo možné popsat jako typicky americkou: podporovala školu, chodila na veškeré školní zápasy, ať svítlo sluníčko či přšelo, převážně jsme se stravovali ve fast-foodech, což se samozřejmě brzo odrazilo i na mé postavě.

Z této rodiny jsem se pak dostala do naprostého rozdílu - do rodiny židovské, která řekněme vedla život velmi „ekologický“. Poznat blíže židovskou kulturu bylo pro mne nesmírně zajímavé a poučné. Obě dvě rodiny byly ke mně velmi milé a hodné.

Velmi ráda jsem se také setkávala s ostatními výměnnými studenty z celého světa, kteří stejně jako já byli na roční výměně. Pro mě bylo zajímavé pozorovat rozdíly, které jsou mezi jednotlivými

Já a jeden ze čtyř koní mé první host rodiny

A jelikož by drsní a připravení obyvatelé neměli co slavit (občanská válka a ústava se jejich nového ministátečku už netýkaly), rozhodli se k návratu zpět do svazku USA. Jen to jméno jim zůstalo.

Já jsem na „drsný“ pobyt na farmě připravená nebyla. Zjistila jsem, že na vesnici už mě v nejbližší budoucnosti nikdo nedostane. Našla jsem tu ale výbornou kamarádku v mé „host-mamince“. S mou první „host-rodinou“ jsem prožila spoustu krásných chvil a získala své první vědomosti o americké kultuře. Do konce roku mě čekaly ještě rodiny dvě, a ani teď nemohu říct, kterou z těch tří jsem si oblíbila nejvíce. Všichni to byli úžasní lidé, od kterých jsem se toho spoustu naučila, a nikdy jim nepřestanu být vděčná.

Bára Telátková

První cesta do školy

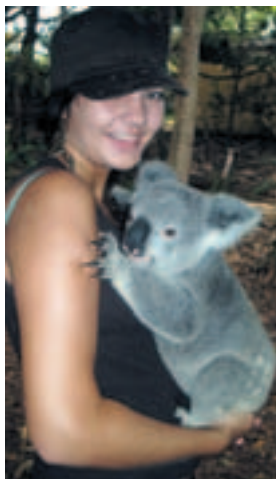
mi národy nápadné. Zatímco s Brazilci musíte téměř „řvát“, abyste se s nimi dorozuměli, s Japonci musíte mluvit velmi pomalu a dávat si pozor na to, co a jak říkáte. Scházeli jsme se každý měsíc, pokaždé jsme měli připravený zábavný program. Nocovali jsme, kde se dalo – v tělocvičnách, knihovnách či v domech místních rotariánů. Ale nám bylo jedno, kde spíme, hlavně když jsme byli pohromadě. Zásluhou společných výletů jsme poznali západní i východní pobřeží. Z Ameriky jsem toho viděla opravdu hodně.

Myslím si, že můj „exchange year“ se vydařil, rozhodně nelituji, že jsem něco takového podnikla. Sama na sobě vidím, že mě to hodně změnilo. Na myšlenku, kterou tak moc rád hlásal můj counsellor v Ohio - že kdyby se každý mladý student zúčastnil takovéto výměny, nebyly by na světě žádné války a rasové problémy - bude asi opravdu něco pravdy...

Petra Vymazalová

Rok u „protinožců“

Každý ví, že výměnný rok nezačíná až odletem do hostitelské země. Výměně předchází velká nervozita, ale také očekávání, vybírání dárků pro budoucí host-rodinu a host-Rotary kluby, balení potřebných věcí na celý rok. Poslední chvíle se většinou spojují i s nekonečným „šprtáním“ anglických slovíček. A pak najednou je to tady: letiště, rozloučení před odletem - a nejvíc vzrušující rok života začíná.

Katka s koalou

Austrálie není země, do které by se létalo na dovolenou, a je mi také jasné, proč. Let trávající 23 hodin plus 9 hodin čekání v Dubaji není žádný med. Po této náročné cestě jsem přistála na letišti v Brisbane, kde mě čekala spousta lidí. Všichni byli moc milí, snažili se

Katka s australskými záchranáři

mluvit pomalu, ale i přesto jsem nerozuměla téměř ani slovo. Musím říct, že to nebylo jen únavou.

Po týdnu, kdy jsem si zvykla na časový posun, mě čekal můj první den ve škole. Školní uniformy jsou povinné po celé Austrálii, takže i já jsem si musela zvyknout na tmavomodré šaty po kolena, klobouk, boty atd. Nebudu lhát, že by se mi ta škola na první pohled zalíbila: vidět totiž v celé škole jen houfy holek, které navíc vypadají všechny stejně, by zaskočilo asi každého. Po nějaké době jsem ale hodně věcí přehodnotila a začala si jich vážit. Nebyla to obyčejná škola, byla to dívčí soukromá anglická střední škola, patrně velmi drahá, která měla perfektní vybavení - všude počítáče a různé přístroje, k vyučování se přistupovalo formou debat. Povinné předměty byly jen dva, angličtina a matematika, další čtyři si každý vybíral dle svého zájmu. Všichni, včetně učitelů, na mě byli velmi milí a našla jsem si i spoustu velmi dobrých kamarádek. Většina z nich bohužel,

V Sydney s kamarádkami

i přes mé velké snažení, dodnes neví, kde Česká republika vlastně leží. Přiznávají, že se zeměpisem ani moc nezabývají.

Celkem jsem žila ve čtyřech rodinách, z nichž všechny upřednostňovaly rodinné hodnoty. Např. neexistovalo, aby rodina nevečeřela pohromadě. I když se děti už od rodiny odstěhují, scházejí se několikrát do měsíce při společných večerech. Na australský styl života jsem si zvykla rychle. Australani milují barbecue, pláže, slunce, chození do kina, AFL (něco jako rugby), kriket, párty a nakupování. Těmto aktivitám se věnují po celý život.

Poznat Austrálii za jeden rok je nemožné a ráda bych se tam ještě jednou, alespoň na dva tři měsíce zase vrátila. Chtěla bych poděkovat celému Rotary klubu Třebíč a rodičům, kterým vděčím za své celoroční zážitky.

Kateřina Tomková

Mějte hrdost!

re přijely na roční výměnný pobyt do Třebíče. Sarah Beckham Hoof z Wheelingu (West Virginia, USA) v něm popsala první dojmy z pobytu u nás (RGN 2006/6). Tenkrát ještě psala anglicky, česky uměla jen pár slov. Po půlroce se nám opět svěřila se svými zážitky a pocity, tentokrát už psala česky. Její příspěvek jsme záměrně nijak neupravovali, jen jsme si ho dovolili mírně pokrátit.

Poprvé jsem vám napsala, když jsem byla v České republice jen měsíc. Psala jsem v angličtině a uměla jsem jenom ji. Teď vám píši v češtině. Jsou to moje slova! Jsem už tady skoro pět měsíců a naučila jsem se moc! -- troušku algebry, víc zeměpisu, hodně o sobě a ? češtinu. Dozveděla jsem taky hodně o Česích. Jsem teď úplně šťastná. Líbí se mi, když se každý den můžu učit něco nového. Proto teď žiji naplno. Každý den mám hodně práce -- nemůžu odpočívat -- televize a kamarádi jsou v češtině -- a mě to baví! Memám moc volného času. Mám lekce češtiny, plavání, hodiny malování, školu a kamarády. Zajímavé to bylo na začátku -- jiné jídlo, jiná slova a časté fráze -- jiní lidé! Moc se mi líbila první rodina, ale rozuměli mým špatným pádům a podivné češtině. S novou rodinou a všemi jinými jsem potřebovala mluvit lépe česky a potom jsem měla první český sen. Po prvních snech byla čeština lehčí. Myslim si, není nejdůležitější, která známá města jsem navštívila nebo kolik památek jsem viděla. Pro mě jsou nejkrásnější rozhovory, které jsem tady měla s Čechy. Jeden rozhovor, který si budu pamatovat vždycky, byl s první babičkou před Vánoce. Bylo to o jejím životě a rodině. Cítila jsem se, jakobych výhrála, když jsem mluvila s babičkou česky během mého třetího měsíce tady. To je to pouto s lidmi a jejich jazykem, které je nejdůležitější a nejspokojivější. Potom v lednu s druhou rodinou jsem se snažila pochopit, jak se moje česká mamka cítila, když byla ruská armáda na silnici před jejím domem během ruské okupace. Poslouchala jsem a učila jsem se víc než předtím z nějaké učebnice dějepisu. Ona by mohla napsat svoji učebnici! A já jsem ji rozuměla česky a chápala jsem, jak se tehdy cítila. To je nejkrásnější věc na celém světě!

Ale hodně mezinarodních studentů tady neumí dobře česky. Proč? To není proto, že čeština je tak těžká, že se jí cizinci nemůžou naučit. Ani to není proto, že se jí studenti tady nechtějí učit. Asi kvůli globalizaci nebo jiným důvodům si Češi myslí, že čeština je malý a nedůležitý jazyk. Bylo to pro mě těžké, že jsem si musela dělat starosti, aby se mnou moje rodina nemluvila anglicky. To je škoda, že jsem musela vysvětlovat skoro všem lidem proč chci mluvit a učit se česky. To je škoda, že bylo těžké mluvit v České republice česky. V jiných zemích v Evropě a určitě v Americe mezinarodní studenti musí mluvit v narodních jazycích.

Nejsme tady proto, že chceme lehký život. Rozumím, že lidi se mnou mluvili anglicky, protože mi chteli pomoci a nechteli abych se cítila sama, ale jsem tady abych se učila a potom se zlepšila! Jsme tady abychom rozuměli české kultuře a jazyku. A když nemluvíme, tak to na konec není správné. Nemáme české kamarády, nemůžeme mluvit s našimi českými babičkami, které neumí anglicky a tak nepoznáme český život -- a nemůžeme milovat všechno české.

Proto mějte hrdost! V mém prvním článku jsem napsala o mém velkém pocitu když jsem navštívila Muchovu Epopej. Viděla jsem tam českou hrdost -- ja jsem to cítila! Teď po pěti měsících tady tomu lépe rozumím. Jsem opravdu hrdá, že jsem tady a učím se češtinu. Miluju vaši důležitou, starou, krásnou, nadhernou, zemi se zajímavou historií, s překrásnými místy, laskavými lidmi a nadějnou budoucností. Vim, že česká republika má problémy stejně jako všechny země na světě a že každý student tady má jiné názory a důvody proč je zde. Ja jsem jenom chtěla ukázat svůj pohled na pobyt v Čechách. Proto studenti, Rotary, mějte hrdost!

Sarah (uprostřed) se s hostitelskou rodinou Pleskačových velmi rychle sžila.

Zážitky plné kontrastů

Rotary Youth Long Term Exchange Student. Tak tímto titulem se od loňského školního roku, který jsem strávil v americkém městečku Williamsport ve státě Maryland, mohu honosit i já. Všechno začalo odletem a cestou do mého nového domova. Jaksí jsem neustále podvědomě popíral a ignoroval fakt, že na dalších deset měsíců opustím vlastní pokoj, dům, město, ba dokonce i stát. Když jsem ale seděl v pohodlné sedačce mezinárodního letu směrem do Spojených států, toto vědomí mě zasáhlo jako baseballový míček připevněný na předku lokomotivy, uhánějící na trase Moskva-Vladivostok. Nenadále mi došlo, že opouštím všechno, co jsem dosud znal a vydávám se na nejdělsí „výlet“ ve svém životě.

„Moje rodina“ je nejspíše příběh sám o sobě na scénář celovečerního filmu. Už ve vykreslení charakterů by neměl scénárista mnoho problémů. Život v rodině křesťanského kněze, lékařky, která byla zároveň řádovou sestrou, a dvou dětí kontrastních jak voda a oheň, na mě pravděpodobně zanechal doživotní následky. Na druhou stranu jsem šťastný právě za tuto rodinu. Zdaleka nebyli jednou z těch rodin „dokonalých“, kam se většinou studenti dostávají. U „nás doma“ byly domácí hádky takřka na denním pořádku. Člověk se musel starat hlavně sám o sebe, jak okolo jídla, tak v ostatních věcech. Nicméně celý život této rodinné jednotky byl vcelku bezproblémový. Až tedy na pár zvláštností, díky nimž onen „normální život“ nebyl vůbec nudný.

Určitě pro našince nejpozoruhodnější zvláštností mých hostitelů bylo jejich členství v „Komunitě Ukřižovaného“. Jedná se o křesťansko-židovský řád čtvrtého „stupně“, sídlící v Homestead, Pittsburghském černošském ghettu. Nalézt uprostřed polorozpadlé části jednoho z větších měst regionu, obývané takřka čistě Afroameričany, bělošskou skupinu do hnědých hábitů oblečených rádoých sester a bratrů bylo až mystické. Když

S host-rodíči před Bílým domem ve Washingtonu.

Zahraniční studenti na výletě u Niagarských vodopádů.

jsem se vzpamatoval z počátečního „šoku“, upozoroval jsem řadu překvapujících skutečností. Například, že společenství vlastní v lesích Pennsylvánie pozemek o rozloze několika čtverečních kilometrů – to pro případ, že by na území USA propukla válka. Zde by komunita hledala útočiště. Jinou zvláštností bylo, když jednoho pátku měli oba moji host-rodíče pohřební mši, se vším všudy, a druhý den se „duchovně znovuzrodili“. V takovém prostředí člověka nepřekvapí ani to, že doma pomáhá při stavbě kaple a že hlavnímu sídlu této organizace se říká „motherhouse“, přeloženo jako „mateřský dům“, což až podezřele připomíná jeden velice známý pojem ze sci-fi pří-

Do školy jsem občas jezdil typickým školním autobusem

běhů. Upřímně řečeno, ani by mě nepřekvapilo, kdybych v garáži zmiňovaného domu našel hvězdnou flotilu Aštara Šerana.

Úplně jiný příběh však byla škola a vůbec život americké mládeže. Se školou je to přesně tak, jak se často říká v médiích – pro Evropana jednoduchá, dokonce v některých případech až triviální. Američané kladou u studentů velký důraz na vytvoření zdravého sebevědomí a hlavně na sport v rámci „školních lig“. Prakticky každý žák střední školy provozuje alespoň jeden sport, který škola nabízí - americký fotbal, kopanou, volejbal, basketbal, baseball, atletiku a tenis. Získat si na škole kamarády jakožto cizinec, obzvlášť přicházející ze země, o které více než devadesát procent z nich nikdy neslyšelo, není tak těžké. I přes to, že většina škol je v rámci studentstva „rozškátulkována“ do skupinek podle stylu, hudby nebo názoru, výměnní studenti jsou více než vítáni napříč celým tímto spektrem. To vytváří onu pestrost

v životě za velkou louží, kdy jednou jdete do lesa s kamarádem, co rád loví, druhý den jedete na hokejový zápas se sportovněji založeným, třetí den prožijete na barbecue párty na zahradě domu jiného kamaráda, který vlastní bazén. Celkově je zábava amerických dětí široce rozprostřena a májí tolik možností, že není častým jevem vidět nudícího se mládežníka.

Co říci závěrem? Snad jen že i přes obavy, které ve mně ze začátku a ve slabších chvílích panovaly, jsem rád, že jsem tuto zkušenost podstoupil. Člověku se až neuvěřitelným způsobem otevrou oči a rozšíří obzory. Za sebe mohu říct, že nejsem stejným člověkem, jako před odletem do Spojených států. Pobyt ve mně zanechal jak špatné, tak i dobré dojmy, z nichž budu nejspíše čerpat po celý zbytek života. Za to všechno bych chtěl poděkovat celému Rotary International a hlavně třebskému Rotary klubu, který mi umožnil stát se součástí tohoto programu, pomalu ale jistě měnícího svět. Rád bych ocitoval jakéhosi moudrého člověka, jehož jméno mi vypadlo: „Kdyby každý člověk na světě byl výměnným studentem, nebyly by žádné války“. Po roce stráveném v zámoří nemůžu nic jiného než souhlasit.

Jaromír Barák ml.

Na procházce s nejmenšími členy domácnosti.

Všetko ostáva v rodine

Text: Alice C. Chen

Foto: archív RWMP

Preklad a redakčná úprava: Ivan Belan, PDG

Prevzato z mesačníka THE ROTARIAN 9/2007

Judith Lorigan, bývalá ADG, roky získavala nových členov Rotary klubu bez toho, aby o tom vôbec vedela. „Veľkú časť svojho života som zasvätila Rotary“, hovorí pani Lorigan, členka RC Bethel Park v americkej Pensylvánii. Dodáva, že rodina sa jej často pýta, čo nové sa deje v Rotary. Zvyčajne to dopadne tak, že niektoré z jej troch detí alebo siedmich vnúčat sa napokon zapoja do procesu poskytovania služby druhým. Ako príklad možno uviesť 14-ročnú vnučku, Carlu Zalenski, ktorá vďaka svojpomocne zorganizovanej kampani mohla zabezpečiť odoslanie zásielky materiálnej pomoci a hračiek do Vietnamu a pomáhala aj pri zbieraní 50 000 USD na výstavbu školy.

„Je neuveriteľné, že Carle sa niečo také podarilo. Keď s tým začínala, povedala som si, že to bude pre ňu tvrdý oriešok“, hovorí pani Lorigan, dnes 65-ročná banková manažérka na dôchodku, ktorá je členkou Rotary od roku 1988.

Rodina pani Lorigan pripomína, že pri hľadaní nových potenciálnych členov klubov by sme nemali zabúdať na tých, ktorých máme priamo pod nosom: naše vlastné deti, vnúčatá, netere, synovcov a ďalších rodinných príslušníkov. Mnohí z nich boli osobne konfrontovaní s dôležitosťou dobrovoľníckej práce a na vlastnej koži pocítili jej silu, ktorá dokáže vyčariť úsmev na tvárach tak darcov, ako aj obdarovaných.

Ako teda dokážete zaangažovať mladých rodinných príslušníkov? Je to celkom jednoduché. „Zapojte ich do vecí, ktoré robíte vy“, radí pani Lorigan. Zapojte ich do Interactu a do Rotaractu.

„Moja rodina vždy podporovala akúkoľvek akciu, s ktorou prišiel náš Rotary klub. Vždy prišli, zúčastnili sa, prispeli, kupovali tombolové lístky“, hovorí. Veľmi účinné je ukázať ľuďom fotky. „Po distribúcii vecných darov, ktoré pre deti vo Vietname pomohla zohnať Carly, som priniesla fotografie z rozdávania týchto vecí miestnym deťom. Bol to neuveriteľný zážitok. Deti boli nadšené, usmievali sa od ucha k uchu. Niektoré z nich ešte nikdy žiadnu hračku nemali“, spomína pani Lorigan.

Pod vplyvom pani Lorigan vstúpil do Rotary aj jej zať Fred Zalenski. Stal sa členom RC Canton v Ohio. Rotariánska myšlienka sa preniesla aj na jeho dcéru Carly, ktorá bola iba v trefom ročníku,

Tu je príbeh ... Judith Lorigan zapojila do aktivít a projektov klubu svojich príbuzných. Na obr. zľava doprava, zhora nadol, sú dcéra Kris Zalenski, vnuk Will Hoag, zať Fred Zalenski, dcéra Tracy Hoag, Lorigan, vnučka Abby Zalenski, vnuk Jake Zalenski, Carly Zalenski, a vnučka Helen Hoag.

keď v škole iniciovala projekt na zbierku materiálnej pomoci pre deti v zahraničí. Nahromadila 10 kufrov, ktoré jej stará mama spolu s ďalšími rotariánmi odniesla do Vietnamu. Veci rozdávali v škole, ktorú pomáhali budovať. Carly, ktorá v apríli získala ocenenie Paul Harris Fellow, neskončila len pri tomto čine. V roku 2006 zorganizovala finančnú zbierku, v ktorej sa vyzbieralo 50 tisíc dolárov na pokrytie polovice nákladov na výstavbu ďalšej školy vo Vietname. (Druhú polovicu poskytol Vietnamský detský fond, spolupredsedom ktorého je Terry Anderson, rodák z Ohia, novinár, ktorého zadržovali ako rukojemníka v libanonskom Bejrute od roku 1985 do 1991). Carly začala prezentovať projekt Rotary klubom a do júna sa jej podarilo vyzbierať dostatočnú sumu, potrebnú na realizáciu cieľa. Pomoc-

Vanessa odovzdáva zdravotnícky materiál lekárom kliniky poskytujúcej bezplatnú zdravotnú starostlivosť v Ilo v Peru.

niť ruku pri realizácii zbierky podal aj Anderson, ktorý mal prejav na marcovej benefičnej večeri v Cantone. „Je to veľmi vzrušujúce“, hovorí Carly, ktorá sa chce jedného dňa stať rotariánkou. „Bol to neskutočný zážitok. Všetko sa dialo tak rýchlo.“ Carly Zalenski tento rok na jeseň začne študovať na strednej škole a plánuje sa stať členkou Interact klubu. Dúfa tiež, že sa zapojí do študentskej výmeny - Rotary Youth Exchange.

Dôležité signály

Podľa Niki Zohrab, mladej viceprezidentky Rotary klubu Chicago Lakeview, Illinois, je prijímanie čerstvých, energických mladých členov nevyhnutné pre udržanie kontinuity klubov. Zdôrazňuje, že bez nových členov „Rotary ako organizácia zahynie“.

Ako mnohých ďalších rotariánov, aj Zohrab priviedol k Rotary jej otec Gain. Ona je však výnimočná kvôli svojmu veku: 33 rokov. (Rotary kluby nezvyknú mať mnoho členov mladších ako 40 rokov; prieskum z roku 2006 ukázal, že 89% rotariánov je vo veku 40 a viac rokov). Zohrab, pôvodom z Nového Zélandu, bola mladá adolescentka, keď sa jej otec stal členom RC St. Johns v Aucklande. V klube pôsobil viac ako 10 rokov, v rokoch 1998-99 aj ako prezident klubu. Zohrab sa príležitostne zúčastňovala na schôdzkach klubu a občas pomáhala pri vianočnej potravinovej zbierke pre rodiny v núdzi. Po presťahovaní sa do Chicaga sa Zohrab chcela zoznámiť s ľuďmi, nadviazať pracovné vzťahy a pomáhať komunite a v roku 2005 vstúpila do Rotary klubu. „Je dôle-

Stephanie a Vanessa Ursini navštívili Machu Picchu, keď Vanessa bola výmennou študentkou v Peru.

žitie mať mladých členov, takže zavádzame nové trendy“, hovorí. „Keď už je niekto na dôchodku, nie je natoľko v kontakte s ľuďmi mojej vekovej kategórie. Musíme teda neustále prinášať čerstvé vietor a mladú krv“.

Nový pohľad na svet

„Mladí ľudia prinášajú nové perspektívy a energiu“, hovorí Stephanie Ursini, prezidentka provinčného Rotary klubu Denver Northwest, Sky High, v Colorade. Poukazuje na to, že noví mladí členovia čoskoro pritiaľnu ďalších a udržiavajú tak pulzujúci život v organizácii. Pani Ursini predsedá výboru pre vzťahy s verejnosťou a výboru na propagáciu RI Convention za dištrikt 5450. V roku 2005/06 získala ocenenie za úspechy v oblasti prezentácie na verejnosti, ktoré jej udelil prezident RI Carl-Wilhelm Stenhammar. Ešte zaujímavejšia je história jej perfektnej dochádzky na klubové stretnutia od vstupu do Rotary v auguste 1998. Často nechodí sama. Jej 18-ročná dcéra Vanessa sa za rok bežne zúčastní asi na 10 schôdzach klubu. Vanessa pripúšťa, že sprvu chodila preto, že „sa tam servirovali raňajky“. Po-

stupne začala počúvať a okrem iného sa dozvedela, ako sa rotariáni usilujú o eradikáciu detskej obrny. „Pomáhala som pri roznášaní potravinovej pomoci, zúčastňovala som sa na dobročinných podujatiach a charitatívnych akciách. Dobro som sa tam cítila a tiež som získala mnoho kamarátov“. Vo svojich 14 rokoch vycestovala Vanessa na 6 týždňov do Talianska v rámci študentskej výmeny. Ďalší rok cestovala do Peru, kde spolu so svojou rotariánskou hosťiteľskou rodinou rozdávali vianočné darčeky znevýhodneným deťom. O dva mesiace neskôr oblasť navštívila aj jej matka a odovzdala miestnej klinike zdravotnícky materiál v hodnote 3 500 USD.

„Veľmi rada sa oboznamujem s novými kultúrami a spoznávam nových ľudí“, hovorí Vanessa

Alice C. Chen je spisovateľkou na voľnej nohe žijúca v Chicagu, ktorá verí v získavanie nových členov spomedzi rodinných príslušníkov a s obľubou oslovuje príbuzných v súvislosti s realizáciou finančných zbierok.

a dodáva, že je vďačná za to, čo má, lebo mala možnosť vidieť ľudí, „ktorí aj napriek tomu, že nič nemajú, dokážu každý deň vítať s úsmevom“. Pani Ursini hovorí, že okrem toho, že Rotary priblížilo jej dcéru „svet príležitostí“, o ktorom sa nepíše v žiadnych učebniciach, naučilo ju tiež nepokladať veci za samozrejmé. Už nenechá pustenú vodu v umývadle, kým si čistí zuby. Nesprchuje sa celé hodiny. Keď si niečo kúpi, uvažuje, ako inak by sa dali tieto prostriedky využiť. Jej pohľad na život je úžasný. Rotary diametrálne zmenilo jej život. Tieto skúsenosti v nej dokonca podnietili túžbu stať sa členkou Rotary. „Budem pokračovateľkou tradície“, hovorí Vanessa, ktorá plánuje vstúpiť do Rotaractu na vysokej škole a chce sa uchádzať o štipendium Nadácie Rotary (Rotary Foundation Ambassadorial Scholarship), aby mohla študovať v zahraničí.

Dedičstvo minulosti žije ďalej a Vanessa je pokračovateľkou tradície, keďže kráča v matkiných stopách. Jej matka každé leto počas štúdia na strednej škole chodievala na schôdzu Rotary klubu Delta v Colorade spolu so svojim starým otcom Carlom Powelom. Detaily si nepamätá. V pamäti jej však utkvelo, že členovia klubu boli muži oblečení v oblekoch, ktorí konzumovali veľa kuracieho mäsa a organizovali piknik v parku. Jedna vec jej však v pamäti rezonuje stále – priateľstvo, ktoré spájalo členov tejto úzko spätjej skupiny. Keď sa jej starý otec, ktorý bol rotariánom viac ako 50 rokov, ocitol v nemocnici, členovia klubu mu poslali pozdrav a starej mame zasa jedlo. Keď sa konal pohreb, alebo iná prevratná udalosť, rotariáni vždy poskytovali pomoc.

„Zdalo sa, že všetci sú ako rodina, vždy si navzájom pomáhali“, hovorí. Ako pani Ursini vraví, udržiavanie toho priateľstva bolo hlavným dôvodom, prečo sa rozhodla stať sa rotariánkou v roku, kedy jej starý otec zomrel. „Oni sa o seba navzájom starajú. To je to, vďaka čomu som sa stala rotariánkou“.

udalosti v kluboch

RC Košice Country

Návšteva v prvom „country“ klube

Text: Štefan Jaklovský, prezident klubu

Foto: Maria Jaklovská a Viera Jaklovská

V auguste privítali DG Petra Pajasa v sprievode manželky Libuše v Poproči – sídle RC Košice Country na spoločnom stretnutí s rotariánmi z RC Spišská Nová Ves.. Hostia si vypočuli najprv prednášku člena domáceho RC, uznávaného odborníka na hygienu potravín, prof. MVDr. R. Cabadaja, PhD, na tému rizík spojených s prípravou

a konzumáciou mäsa. Potom prezident RC, Štefan Jaklovský oboznámil prítomných s klubovým životom a predstavil členov klubu. DG Petr Pajas v príhovore svojimi slovami priblížil myšlienky a hlavné ciele Rotary International, ako aj dištriktu 2240 pre rok 2007/08 a vyznamenal členov klubu, ktorí sa podieľali najviac na rozšírení členskej základne. Po znamenitej večeri s lokálnymi špecialitami sa v kultúrnom programe predstavili ďalší členovia klubu – manželka Benkovi, ktorí zaspievali niekoľko slávnych piesní so sprievodom speváckej skupiny z okolia Košíc.

Nasledujúce ráno si DG Petr Pajas s manželkou a v sprievode prezidenta domáceho RC prezreli historický kláštor v Jasove. Nasledovala prehliadka Jasovskej jaskyne – najstaršej objavenej jaskyne na Slovensku a návšteva mesta Moldavy nad Bodvou, kde v sprievode primátora mesta p. Istvána Zachariáša si prezreli centrum mesta. Po prehliadke mesta nasledovalo pozvanie na radnicu, kde pokračovala družná disku-

U „zakladajúceho kameňa“ v Drienoveckých kúpeľoch.

Pozvanie na kávu na mestskom úrade.

Prehliadke historického kláštora v Jasove.

sia o možných spoločných projektoch. „Základný kameň“ RC Košice Country potom navštívili v Drienoveckých kúpeľoch a obed sa podával opäť v Poproči, v reštaurácii člena domáceho RC. Hostí čakalo špeciálne menu. Recept na chilli polievku si vypýtala aj manželka pána guvernéra a hlavné jedlo bola špecialita, ktorej recept si majiteľ priniesol až z ďalekého Chile.

Po prehliadke obce Poproč nasledovalo vyvrcholenie prehliadkovej trasy DG a to návšteva miesta súvisiaceho s ústredným projektom klubu – „Návraty k čistým prameňom“. DG navštívil prameň vody, ktorý bol upravený prístreškom a lavičkami pre možnosť príjemného a pohodlného posedenia pri čerstvom prameni v lokalite Veľča Dolina. Tento projekt konkrétne ukazuje snahu členov klubu zacho-

vať a zveľaďovať to, čo nám príroda dáva a výzvu – návrat k čistým prameňom, zdrojom a medziľudským vzťahom. Počas zaujímavej diskusie o týchto ideáloch priamo na prameni čistej vody sa podávala tzv. „bejárka“ polievka. Beseda pokračovala aj v reštaurácii „Na Brodze“, kde nasledoval ešte dezert v podobe „sladkých“ pirohov a s ním aj čas uviesť ďalšie plány a prísľub opätovného stretnutia. ■

udalosti v kluboch

Text: Elena Gregová

ROTARY SHARES platí aj vo vnútri nášho klubu

Foto: archiv klubu

Je každému rotariánovi jasné, že hodnoty Rotary sa snažíme uplatňovať najmä realizovaním našich aktivít navonok, pre tých, ktorým naše projekty pomôžu prekonať tie najbolestivejšie a najpálčivejšie problémy.

Život v kluboch plynie, a len mimochodom si uvedomujeme, že mnohí z nás zastávajú funkcie, kde i na svojich pracoviskách vykonávajú záslužnú a obetavú prácu v duchu rotariánskych myšlienok a ideí.

Dr. h. c. mult. prof. Ing. Juraj Sinay, DrSc. bol rektorom Technickej Univerzity v Košiciach od roku 2000 do roku 2007.

Juraj Sinay odovzdáva „jablko porozumenia“ prezidentke RC Košice Elene Gregovej.

Je dobrým zvykom a akýmsi uvoľnením na konci schôdzok v našom klube, že sa podelíme o svoje profesionálne či ľudské problémy, poinformujeme sa neformálne o možnostiach, úskaliach alebo výsledkoch našej práce. Vtedy si ani neuvedomujeme, že vnímame potreby našich rotariánskych priateľov a – niekedy im i napomáhame.

Rotariánsku spolupatričnosť a vďaku celému RC Košice nám takto prekvapivo vyjadril náš priateľ a člen Dr. h. c. mult. prof. Ing. Juraj Sinay, DrSc. odovzdaním symbolického „jablka poznania“ ako vyjadrenie vďaky za podporu klubu pri vykonávaní rektorskej činnosti počas dvoch funkčných období.

Juraj Sinay bol rektorom Technickej Univerzity v Košiciach od roku 2000 do roku 2007. Teda od roku, kedy sa začalo obnovovať rotariánske hnutie v Košiciach. Táto významná vzdelávacia inštitúcia na Slovensku bola založená v roku 1952

a ako prvé vychovávali svojich študentov fakulty banícka, hutnícka a fakulta ťažkého strojárstva. V súčasnosti má 9 fakúlt a počet študentov na všetkých fakultách je cca 16 000, počet zamestnancov cca 1 800. Osobitne pozitívne je hodnotená skutočnosť, že z celkového rozpočtu TU (cca 1 miliarda Sk), si škola na vlastných aktivitách zarobí až 30%.

Počas svojej úspešnej životnej dráhy bol náš rotariánsky priateľ Juraj okrem pestrej činnosti doma i hosťujúcim profesorom na zahraničných univerzitách vo Wuppertale a Miškolci, prezidentom Slovenskej rektorskej konferencie, členom Európskej akadémie vied a umení v Salzburgu, boli mu udeľené viaceré ocenenia doma i v zahraničí. A teraz ocenil Juraj nás – Rotary Košice. Poďakoval nám za pomoc a podporu.

Aj toto je „Rotary shares“ – zdieľanie našich rotariánskych ciest. ■

Koncem září zavítal do našeho distriktu smíšený americko-český štáb, který připravuje další díly z edice videoporaďů Rotary Video Magazine (RVM), vydávaných ústředím RI a určených pro mezinárodní distribuci. Na snímku zleva: technik a mistr zvuku František Řehák, redaktor Joseph Derr, kameraman Karel Man, producent a režisér Stephen Guenther. Tentokrát se věnovali činnosti vybraných klubů v České republice, na jaro příštího roku plánují návštěvu slovenských klubů. Reportáž z natáčení i podrobnosti o projektu přineseme v příštím čísle RGN.

(Foto: Svatopluk K. Jedlička)

Novoroční přáníčka – Pokaždé na konci roku potěší řadu z nás milá novoroční přáníčka s obrázky, jejichž autory jsou klienti královéhradeckého centra pro tělesně a mentálně postižené DANETA. Přáníčka letos už potřetí vydá Rotaract klub Hradec Králové a to nejen pro svoji potřebu, ale nabízí je i dalším zájemcům. Výtěžek je vždy věnován centru DANETA na rozvoj jeho činnosti, například chráněných dílen (v r. 2005 to bylo 15 480 Kč, 2006 už 22 885 Kč). Přáníčka si můžete objednat nejpozději do 24. října prostřednictvím <http://pranicka.kvalitne.cz>. Cena za jedno přáníčko se bude podle počtu objednaných kusů pohybovat v rozmezí 12-20 Kč. Při odběru nad 200 kusů je možno domluvit „design na přání“. Jakékoli dotazy zodpoví: Jan Michálek, tel. 606 183 534, email: honza.michalek@seznam.cz

Rotariánské vánoce v Praze – RC Praha City zve na tradiční vánoční setkání v jedinečných a úchvatných prostorách barokního Clam-Gallasova paláce na pražském Starém městě (viz www.ahmp.cz) v podvečer 12. prosince. Jistě vás zaujmou humorně-poetické vánoční povídky v přednesu herečky Zdenky Procházkové i doprovodný hudební program, nebo výstava palácové architektury a bytové kultury 18. století. Se starý-

mi i novými přáteli si dopřejete spoustu zábavy při velké aukci zajímavých předmětů ve prospěch charitativních projektů, nebo i kulinářských zážitků při závěrečném rautu. Kontakt: Magdalena Živná, m.zivna@noemi-media.cz.

Weinberger Tour – V říjnu a listopadu se pod záštitou MK ČR a primátora města Brna (a za mediálního partnerství našeho časopisu RGN) uskuteční série koncertů věnovaných odkazu skladatele Jaromíra Weinbergera (1896 – 1967), od jehož úmrtí uplyne 40 let. Smyslem projektu je uvést díla starších židovských skladatelů Jamese Simona (1880 - 1944) a Erwina Schulhoffa (1894 - 1942) a současné české varhanice a skladatelky Ireny Kosíkové. Protagonisty projektu „Weinberger Tour“ jsou dva významní čeští interpreti - violoncellista František Brikcius a klavírista Tomáš Víšek. Jako čestní hosté jsou na koncerty pozváni i zástupci místně příslušných Rotary klubů. Celé turné vyvrcholí závěrečným koncertem v Pálffyho paláci v Praze, jehož záznam bude uveden Čes-

kou televizí v rámci listopadového vydání pořadu Terra Musica.

Termíny koncertů v jednotlivých místech:

- 7. 10. 2007, 18.00 hod., **Boskovice**, Synagoga
- 8. 10. 2007, 19.00 hod., **Brno**
Židovské muzeum (třída Kpt. Jaroše 3)
- 11. 10. 2007, 18.00 hod., **Lidice**, Lidická galerie
- 16. 10. 2007, 15.00 hod., **Terezín**,
Magdeburská kasárna
- 18. 10. 2007, 19.00 hod., **Děčín**, Synagoga
- 19. 10. 2007, 18.00 hod., **Praha 4 - Modřany**,
Weinbergerova vila
- 23. 10. 2007, 18.00 hod., **Praha 1**,
Židovské muzeum (Maiselova 15)
- 25. 10. 2007, 19.00 hod., **Břeclav**, Synagoga
- 29. 10. 2007, 19.30 hod., **Praha 1**, Pálffyho palác
(Valdštejnská 14)
- 3. 11. 2007, 19.00 hod., **Černovice**, Obřadní síň MÚ
- 5. 11. 2007, 16.00 hod., **Rumburk**,
Kostel sv. Vavřince

Rotariánské kalendárium

datum	pořadatel	akce	místo konání
6. 10.	RC Zlín	Návraty ke kořenům – 2. ročník	Vizovice, ČR
6. 10.	RC Bratislava	80. výročí založení klubu	Bratislava, SR
9. 10. – 11. 10.	RI - RWMP	Setkání šéfredaktorů časopisů Rotary	Los Angeles, Kalifornie, USA
12. 10.	RC Olomouc-City	Slavnostní předání Charty RI	Olomouc, ČR
13. 10.	RC Praha Classic	Charity Golf Cup	Praha, ČR
13. 10. – 14. 10.	ICC CZ/SK-A	Lednicko valtický areál – prohlídka	Břeclav-Valtice, ČR
17. 10.	RC Hradec Králové	Benefiční koncert	Hradec Králové, ČR
20. 10.	D 2240 – SM ČR	Setkání ke službě mládeži v ČR	Sezimovo Ústí, ČR
20. 10.	D 2240 - DG	Seminář k projektu o gramotnosti	Poprad, SR
21. 10.	RC Košice	Předání daru knihovně v Užhorodu	Užhorod, Ukrajina
4. 11.	Rotary International	Den spolupráce RI s OSN	Všechny kluby
7. 11. – 11. 11.	RI – Zone 14	Rotary Institute 2007	Sorrento. Itálie
10. 11. – 11. 11.	Rotary International	GETS – seminář pro DGE / DGN	Sorrento, Itálie
15. 11.	D 2240	Junior Ambassadors – 3. část	Praha, ČR
17. 11.	D 2240 - DG	Seminář prezidentů klubů (ČR)	Místo bude upřesněno
24. 11.	RC Valtice-Břeclav	Setkání s vínem a pečenou husou	Valtice, ČR
30. 11.	RC Žilina	Benefiční koncert	RC Žilina, SR
4. 12.	RC Ostrava	Konference - „benchmarking“	Ostrava, ČR
7. 12. – 9. 12.	DV - TRF	Seminář o Nadaci Rotary	Kroměříž, ČR
12. 12.	RC Praha City	Vánoční setkání s beneficí	Praha, ČR
13. 1. – 20. 1.	Rotary International	International Assembly	San Diego, Kalifornie, USA
27. 1.	Rotary International	60. výročí úmrtí Paula Harrise	Všechny kluby
Únor	RTC Ostrava	Uzávěrka přihlášek RYLA	Všechny kluby
15. 2. – 17. 2.	D 2240 - DGE	PETS – pro nové činovníky	Piešťany, SR
16. 2.	RC Žilina	Benefiční ples	Žilina, SR
23. 2.	Rotary International	103. výročí vzniku RI	Všechny kluby D 2240
28. 3.	ICC CEEMA	Setkání mezinárodních výborů	Cannes, Francie
28. 3. – 29. 3.	Prezident RI	Konference „Mír je možný“	Cannes, Francie
11. 4.	D 2240 - DGE	Distriktní shromáždění	Místo bude upřesněno
11. 4. – 13. 4.	D 2240	Rotary a víno - mezinárodní setkání	Velké Pavlovice, ČR
14. 4. - 12. 5.	DV - TRF	Náš GSE tým do D 6860	Alabama, USA
7. 5. – 11. 5.	RTC Ostrava	RYLA	Prostřední Bečva, CZ
13. 5. – 8. 6.	DV - TRF	GSE tým z USA (D 6860) u nás	několik míst v ČR a SR
23. 5. – 24. 5.	D 2240	Distriktní konference	Praha, ČR
15. 6. – 18. 6.	Rotary International	99. Světový kongres RI	Los Angeles, Kalifornie, USA
22. 6. – 27. 6.	RI - IGFR	45. Světový golfový šampionát	Niagara Falls, Kanada

Kalendárium avizuje ve zkratkovité podobě termíny všech nám známých aktivit, které se týkají rotariánského dění ve vztahu k našemu distriktu. Jsou zde uváděny akce tuzemské i mezinárodní, akce pořádané kluby, distriktními výbory i ústředím RI, akce otevřené rotariánské veřejnosti i uzavřená pracovní setkání určená jen zvoleným delegátům. Je to jedna z mála možností, jak představit v koncentrované podobě mnohotvárnost našeho rotariánského roku a jak našim členům připomenout některé termíny nebo vás na jednotlivá setkání pozvat. Ti, kteří náš časopis čtou pravidelně, jistě zkratkovité formě porozumí. Podrobnosti k jednotlivým akcím vám rád sdělí sekretář distriktu prostřednictvím e-mailu: pfenci@nexta.cz.

K třetímu setkání již nedošlo...

Nedlouho poté, co jsem převzal funkci distriktního guvernéra v létě 2006, mi došel zajímavý e-mail. Člen českobudějovického Rotary klubu doc. ing. Vladimír Vytasil, CSc. se mne ptal, zda jsem to já, s kým se setkal v létě r. 1964 na slavnostním otevření výrobního závodu INPUD v kubánské Santa Claře. Zda jsem to já, ten vytáhlý štíhlý chlapec, který seděl na tribuně v první řadě kousek vedle něho za zády hlavního řečníka, kterým byl tehdejší ministr průmyslu Kuby – slavný Che Guevara.

Ano, skutečně tomu tak bylo, protože můj tatínek v té době pracoval v Santa Claře jako lékař a já jako 14letý přiletěl na Kubu na prázdniny. Továrna INPUD byla tehdy jednou z prvních nově vybudovaných továren, kterou Kubě pomohlo vybudovat Československo – zastoupené oběma našimi národy – čeští montéři z tehdy proslulého závodu Mora z Mariánského Údolí (nedaleko Olomouce) budovali část továrny na sporáky a slovenští montéři z Nových Zámků zase část továrny na ledničky. Vladimír, jako jeden z nejlepších čes-

koslovenských odborníků na smalty, právě zde dozoroval náběh a kvalitu výroby smaltovaných součástí...

Uběhlo tak více než 40 let, když jsem dostal uvedený mail a těšil se na setkání při příležitosti mé guvernérské návštěvy českobudějovického klubu, ke kterému došlo 2. února 2007. Nestává se často, aby se po tak dlouhé době lidé opět setkali a o to bylo naše setkání zajímavější. Na jeden z mých dotazů, zda nemá Vladimír nějaké fotky z toho slavného otevření INPUDu, mi odpověděl, že „měli bohužel zakázáno fotit“. Domluvili jsme se ale, že budeme pátrat po montérech, kteří tam byli, zda někdo z nich „náhodou“ tento zákaz nepřekročil a přeci jen se nějaké fotky nezachovaly. V srpnu 2007 ale Vladimír náhle odešel na věčnost. K našemu dalšímu setkání sice již nedojde, ale ve vzpomínkách s námi zůstane.

Roman Gronský, PDG

Poslední setkání Vladimíra Vytasila (vlevo) s manželí Gronskými 2. února v Českých Budějovicích.

Vladimír nám bude chybět

Začátkem srpna přišla z jižních Čech smutná zpráva. Členové RC České Budějovice v ní oznamovali, že 1. srpna náhle zemřel ve věku 79 let jejich dlouholetý přítel doc.ing. Vladimír Vytasil, CSc. Patřil mezi významné a uznávané nejen české, ale i světové odborníky v oboru povrchových úprav kovů. Většinu svého produktivního života zasvětil vědecké práci, výzkumu a vývoji v oboru smaltérství. Byl nejen uznávaným odborníkem v praxi, ale

též dlouholetým vysokoškolským pedagogem na katedře tváření ČVUT v Brně. Z dopisu Českobudějovických vyjímáme:

„V roce 1990 byl Vladimír jedním z těch, kteří se zasloužili o druhé znovuzaložení Rotary klubu v Českých Budějovicích, o rok později se stal jeho prezidentem. Podporoval nově či znovu vznikající Rotary kluby v České republice, a kromě rozšiřování přátelských vztahů s Rotary kluby v Rakousku a Německu stál i u zrodu partnerství mezi RC České Budějovice a RC Marburg (Německo). V roce 1993/94 byl klubovým sekretářem. Od roku 1994 až do roku 2005 bez přestávky obětavě a neúnavně zajišťoval agendu klubových přednášek a věnoval se službě povolání. Ať již jako aktivní či posléze čestný člen byl jedním z mála, kteří mohli za dobu svého členství vykázat takřka stoprocentní účast na klubových schůzích. Pro náš klub byla jeho svědomitost, zodpovědnost a pečlivost vždy velikým přínosem a příkladem. Příslušnost k rotariánskému hnutí byla pro Vladimíra nesmírně důležitá, byla pro něj splněním jeho velkého životního snu a byl na ni nesmírně hrdý. Všem přátelům z našeho klubu bude Vladimír chybět a nejen my, ale všichni co jej znali, budou na něj a na jeho přátelskou, upřímnou a srdečnou povahu rádi vzpomínat.“

Členové RC České Budějovice

Vzpomínáme s dojetím...

S přítelkyní Marií Jandovou jsme se někteří z nás rotariánů poznali před více než třinácti lety, v době, kdy se podílela na obnovení činnosti Rotary klubu v Přerově. Účastnila se s radostí na kulturním dění v Přerově a okolí, ať již to byly koncerty, divadla či vernisáže. Myšlenky Rotary, podporující mezinárodní přátelství a vzájemnou pomoc, doslova kolovaly v její krvi. Pracovala dlouhodobě jako sekretářka klubu a členka výboru pro mezinárodní službu a mimořádně se zasloužila o rozvoj přátelských vztahů našeho klubu s partnerskými kluby v Rakousku a v Německu. Na přelomu tisíciletí se jako vůbec první žena v historii stala prezidentkou přerovského Rotary klubu a do klubové činnosti vnesla nového tvůrčího ducha. Do funkce prezidentky klubu byla opětovně zvolena v roce 2004-2005. Sama pracovala velmi angažovaně a totéž vyžadovala i od ostatních členů našeho klubu. Patřila k onomu soukolí hnacího motoru, které svou sílu a energii potřebuje předávat i jiným.

Když jsme se my, přátelé z Rotary dozvěděli o tragickém okamžiku, který jí postihl, nechtěli jsme tomu uvěřit. Proč zrovna ta, která přímo jiskřila činorodostí, aktivitou a plány do budoucna? Ta, která se právě vrátila z Prahy od své rodiny a v přátelské konverzaci, s rozzářenými očima a s úsměvem na rtech se svěřovala, jakou má báječnou rodinu, v níž člověk pookřeje a potěší se z vyrůstajících vnoučat. Proč? Veškerou činnost pro

Rotary by nemohla zvládnout bez skvělého zázemí, které jí poskytovala právě rodina, v níž jí byl velkou oporou a dobrým duchem její manžel Ruda. Podporoval ji v této práci náročné na čas i organizační činnost, pomáhal jí a mnohé i sám iniciativně zajišťoval.

Zbýl jen velký smutek na duši a vzpomínky na dobrého člověka, který byl mnohým příkladem.

Jméno členů RC Přerov

Marie Dytrychová, prezidentka

RC Znojmo - V pondělí 6. srpna položili členové Rotary klubu Znojmo kytici květin u pomníku občanům, kteří zahynuli při leteckých náletech na město Znojmo. Současně tak uctili i památku obětí bombardování Japonské Hirošimy před 62 roky.

(Text: L. Veleba, Foto: Jiří Výmola)

ROTARY INTERNATIONAL

Distrikt 2240

Česká republika a Slovenská republika

Dignitatis memores ad optima intenti

Rotary kluby jsou samostatnými právními subjekty založenými na základě českých nebo slovenských právních norem v souladu s jednotnými zásadami ROTARY INTERNATIONAL (RI), a to většinou ve formě občanských sdružení. Jejich členy jsou muži i ženy. Své různorodé humanitární, vzdělávací a kulturně-společenské aktivity rozvíjejí v rámci územního celku zvaného distrikt. V našem případě má distrikt evidenční označení 2240. Právní subjektivitu získal podle zákona ČR číslo 116/1985 Sb., a to ve formě mezinárodní nevládní organizace s působností na území České republiky a Slovenské republiky. Členy Rotary distriktu jsou výhradně Rotary kluby, a to všechny, které byly v obou státech přijaty za členy společenství ROTARY INTERNATIONAL (členem distriktu nemůže být jednotlivec). Rotary kluby se na vedení organizace (distriktu) podílejí prostřednictvím svých zástupců. V čele distriktu stojí jako statutární zástupce a představitel RI guvernér, který plní úlohu koordinátora činnosti jednotlivých klubů a zprostředkovatele kontaktu s vyššími organizačními složkami a společenstvím RI. Při plnění jeho úkolů mu napomáhají regionální asistenti a členové tématicky zaměřených distriktních výborů a komisí. Pod patronátem jednotlivých Rotary klubů rozvíjejí svoji činnost mladí lidé v ROTARACT klubech, absolventi studentských výměnných pobytů se sdružují v klubu ROTEX. Obměna činovníků jednotlivých klubů i distriktu má roční cyklus – rotariánský rok začíná 1. července a končí 30. června.

Podrobnější informace o činnosti klubů i distriktu získáte na www.rotary.cz a www.rotary.sk.

Distrikt 2240

počet	ČR	SR	celkem
členů	1 027	390	1 417
Rotary klubů	46	18	64
RTC klubů	6	4	10
ROTEX	1	0	1
ocenění PHF	88	38	126
Cena TJB	44	12	56

Česká republika

ROTARY KLUBY

- Brandýs-Boleslav • Brno • Brno-City
- České Budějovice • Český Krumlov
- Frýdek-Místek • Hluboká nad Vltavou – Golf
- Hradec Králové • Cheb • Chomutov • Jičín
- Jihlava • Jindřichův Hradec • Karlovy Vary
- Klatovy • Kroměříž • Liberec-Jablonec n. N.
- Most • Olomouc • Olomouc City – v zakládání
- Ostrava • Ostrava International • Pardubice
- Písek • Plzeň • Plzeň-Beseda • Poděbrady
- Prag Bohemia • Praga Caput Regni
- Praga Ekumena • Prague International
- Praha • Praha City • Praha Classic
- Praha – Staré Město • Prostějov • Přerov
- Tábor • Telč • Trutnov • Třebíč
- Uherský Brod • Valtice-Břeclav • Vrchlabí
- Zlín • Znojmo

ROTARACT

- Brno • Hradec Králové • Ostrava
- Ostrava International – v zakládání • Plzeň
- Praha

ROTEX CZ

Slovenská republika

ROTARY KLUBY

- Banská Bystrica • Bratislava
- Bratislava Danube • Bratislava International
- Košice • Košice Country • Liptovský Mikuláš
- Martin • Nitra • Nitra-Harmony
- Nové Zámky • Piešťany • Poprad • Rožňava
- Spišská Nová Ves • Trenčín • Zvolen • Žilina

ROTARACT

- Liptovský Mikuláš • Trenčín – v zakládání
- Nitra • Žilina

ROTARY INTERNATIONAL

počet	Rotary kluby	Rotaract	Interact
členů	1 222 788	162 679	279 343
klubů	32 756	7 073	10 841
distriktů	532		
zemí	200	162	120

Rotary

GOOD NEWS

Pro RI distrikt 2240 ČR a SR vydává:

Agentura DŮM, s.r.o.
IČ: 63992230 DIČ: CZ63992230
Osadní 26, 170 00 Praha 7
tel.: +420 221 490 992, fax: +420 221 490 900
e-mail: produkce@agenturadum.cz

ev. číslo MK ČR: E 15244, ISSN 1214-7222
Náklad: 2500 ks
NEPRODEJNÉ – distribuce direct-mail

RGN číslo 5/2007 © Praha, 15. září 2007

šéfredaktor:

Svatopluk K. Jedlička, RC Praha Classic (skj)
tel.: +420 602 432 751
e-mail: goodnews@rotary.cz

zástupce šéfredaktora:

Ivan Belan, PDG, RC Banská Bystrica (ib)
tel.: +421 484 111 744
e-mail: i.belan@bb.telecom.sk

redaktoři:

Dobroslav Zeman, PDG, RC Plzeň (dz)
tel.: +420 377 224 716
e-mail: dr.zeman@quick.cz
Andrea Vernerová, RC Brandýs-Boleslav (av)
tel.: +420 602 386 359
e-mail: ada99@mbox.vol.cz

další členové redakční rady:

Augustin Čermák, ICC CEEMA a RIBI, RC H. Králové
Petr Fencel, sekretář distriktu, RC Č. Budějovice
Roman Gronský, PDG, RC Olomouc-City
Jan Hladký, zástupce vydavatele, RC Praha
Petr Jan Pajas, DG, RC Praha City
Tomáš Prejda, RTC, RTC Ostrava
Jozefa Poláková, DGE, RC Košice
František Ryneš, DGN, RC Třebíč
Vladimír Skalský, RC Praha City
Dobroslav Zeman, PDG, RC Plzeň

anglický překlad přílohy RGN - For Foreigners: Libor Trejdl (lt)

grafická úprava a sazba:

Igor Ondřej, agentura Red Cat

produkce a distribuce:

Filip Eisenbarth
tel.: +420 605 503 433
e-mail: produkce@agenturadum.cz

adresa redakce:

ROTARY GOOD NEWS
Business centrum U Hájků
Na Pořiči 42, 110 00 Praha 1

goodnews@rotary.cz

zastoupení pro inzerci ČR:

Vydavatelství Inzertspoj, spol. s r.o.
Vinořské nám. 34, 190 17 Praha 9 – Vinoř
tel.: +420 221 490 909, fax: +420 221 490 900
e-mail: produkce@agenturadum.cz

zastúpenie pre inzerciu SR:

Vydavateľstvo R.G.T.Press, s.r.o.
Skubínska cesta 38, 974 01 Banská Bystrica
mobil: +421 905 625 173, tel./fax: +421 315 520 830
e-mail: rgtpress@slovanet.sk

webmaster Rotary distriktu 2240

Vladimír Skalský, RC Praha City
tel.: +420 284 812 627, fax: +420 284 812 627

webmaster@euneco.cz

LUHAČOVICE

Lázně z nejkrásnějších

Lázně Luhačovice, čtvrté největší a jedny z nejkrásnějších lázní v České republice, leží na jižní Moravě asi 20 km jihovýchodně od Zlína. Toto lázeňské městečko, ležící v malebném údolí chráněné krajinné oblasti, je jako z pohádky. Do parků s fontánami a romantickými zákoutími jsou posazeny lázeňské domy, které svou veselou barevností a originální architekturou ve stylu lidové secese vytvářejí neopakovatelné kouzlo zdejších lázní.

Dlouholetá tradice lázeňské léčby, založená na využití zdejších unikátních přírodních vod, zařadila Lázně Luhačovice mezi známá a vyhledávaná lázeňská místa.

O jedinečnosti Luhačovic svědčí i to, že Česká republika podala návrh na zařazení Luhačovic na seznam světového kulturního dědictví UNESCO.

Příroda dala Luhačovicím do vínku léčivé prameny, které jsou jejich největším bohatstvím. Pro vysoký obsah minerálních látek a proplynění oxidem uhličitým jsou považovány za jedny z nejučinnějších léčivých vod v Evropě. Zdejší jedinečné minerální vody pomáhají už více než 300 let při lázeňské léčbě onemocnění dýchacích cest, trávicího ústrojí, poruch pohybového aparátu a diabetu. Klasické lázeňské pobyty zaměřené na lázeňskou léčbu indikovaných onemocnění doplňují pobyty k regeneraci, relaxaci a wellness pobyty. Minerální léčivé prameny vyvěrající na území Luhačovic jsou studené, jejich teplota se pohybuje mezi 10 až 12 °C a luhačovická balneoterapie je využívá k pitným kúram, inhalační terapii a koupelím.

Díky mnohaleté tradici lázeňské léčby, bohatým přírodním zdrojům a krásnému prostředí jsou Lázně Luhačovice vyhledávaným místem, kde se zdraví nejen navrácí, ale i preventivní léčbou utužuje.

Luhačovice nabízejí také bohaté kulturní a společenské vyžití i možnost aktivního odpočinku. Pobyt v lázních zpestřují představení v Lázeňském divadle, zábavné programy a kolonádní koncerty. Rozmanité je také okolí

Luhačovic, ve kterém můžete navštívit hrady, zámky, skanzeny i další turisticky zajímavá místa.

Pohodu a radost z léčby či odpočinku umožňují vychutnat svým hostům moderní čtyřhvězdičkové lázeňské hotely Palace, Jurkovičův dům, Dům Bedřicha Smetany a Jestřabí, které nabízejí služby na vysoké úrovni.

Lázeňské procedury a krása luhačovických lázní s jejich podmanivou atmosférou pohladí nejen tělo, ale i duši. Chcete-li svému zdraví včas posloužit nebo jste-li unavení, přijďte do Luhačovic.

Lázně Luhačovice, lázně z nejkrásnějších, se na Vás těší!

Ráj zdraví & wellness

Lázně Luhačovice, a.s.

Lázeňská léčba onemocnění dýchacích cest, trávicího ústrojí, poruch pohybového aparátu a diabetu je založena na léčebných účincích zdejších jedinečných minerálních vod, dlouhodobě prověřených léčebných postupech, doplněných o nové lékařské poznatky a moderní léčebné metody.

Lázně Luhačovice nabízejí také relaxační a wellness pobyty zaměřené na celkové uvolnění a načerpání nové energie pomocí blahodárných lázeňských procedur.

*O pohodlí hostů pečuje lázeňský hotel Palace **** s komplexními službami pod jednou střechou, luxusní lázeňský hotel Jurkovičův dům**** s wellness centrem a bazénem, hotely Dům B. Smetany**** a Jestřabí*****

*Těšíme se na Vás
v Lázních Luhačovice!*

www.lazneluhacovice.cz

Tel.: 577 682 100, Fax: 577 132 526

e-mail: info@lazneluhacovice.cz

